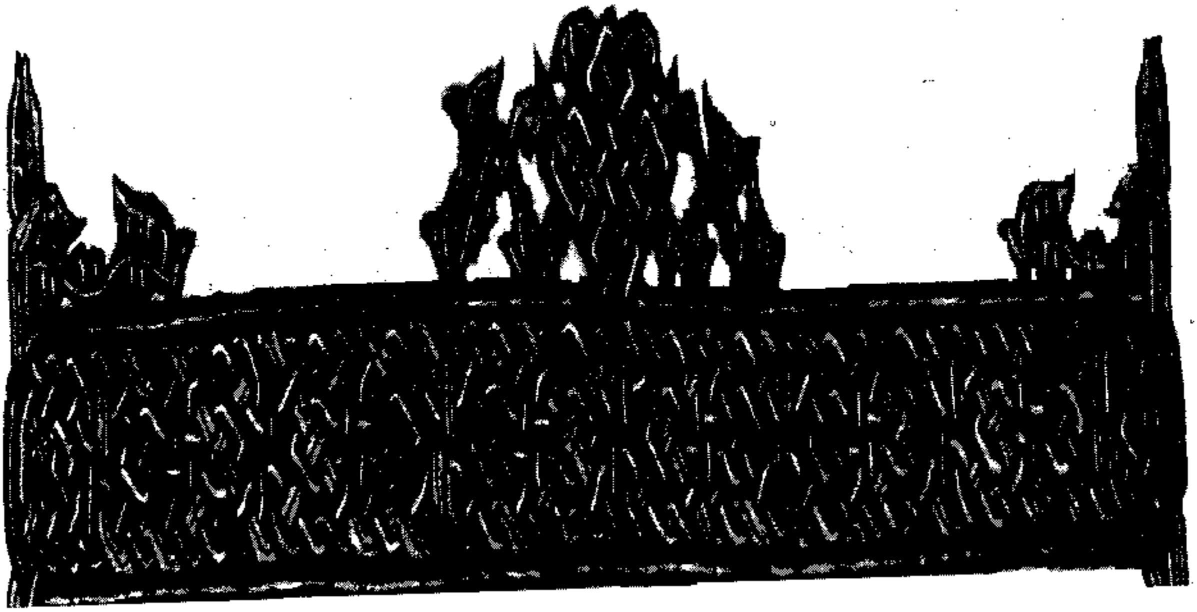

ምዕራፍ ፳

በፋሲካ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ልዑለ ልዑላን
በልዕልናሁ፡ቅዱስ ቅዱሳን በቅድስናሁ፡ ንጹሐ
ንጹሐን በንጽሕናሁ፡ወግሩመ ግሩማን በግርማ
ሁ፡መስፍነ መሳፍንት በምስፍናሁ፡ወጠቢበ
ጠቢባን በልቡናሁ፡ዘኢይትበሀል በእንቲአሁ
እማእዜ ክዋኔሁ ወእስከ ማእዜ ህላዌሁ፡ ዘመ
ጠነዝ ኑኅ ወዘመጠነዝ ስፍሑ፡ ወበዝየ ትር
አስ ድማሁ ወበዝየ ትርጋፀ እግሪሁ፡እምነበዝ
ምምጻኡ ወእስከዝ ምብጻሑ፡እስመ ምሉእ
ውእቱ በኵለሄ ዘይገብር መንክራተ ለለጽባ
ሑ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ናንቅህ ርእሰነ እምንዋመ ሀኬት
ወንጽሐው እምዕንባዜ ስካር ዘነኵላለ ጌጋይ
ከመ ንንግር ዘለፋሁ ለልዮን ሊቀጳጳሳት ዘቍ
ስጥንጥንያ፡፡አብያተ ክርስቲያን ዘሮሜ ብከያ
ላዕለ ቍስጥንጥንያ እስመ ወድቀት እመ አህ
ጉር ውስተ ጸድፈ ሙስና ዘምሉእ ስሕተት
፡፡ሀገረ መንግሥት እንተ አጽንዕዋ በአዕማደ
ወርቅ፡፡ይእዜሰ አስመከት በብርዐ ባሀሩስ ቅጥ
ቁጥ፡፡ሥቱማነ ቤተክርስቲያን ብከዩ ላዕለ ልዮ
ን እስመ አርኰሰ ጵጵስናሁ ወመሰዋ ዘእን
በለ እሳተ ምንዛብ ለሰይፈ ሃይማኖተ ልዮን፡፡
ለንስጥሮስ ወለልዮን የአኪ ዘጴጥሮስ፡፡ ካህናተ

ምዕራፈ ሃያ

የፋሲካ ምንባብ

፩ በልዕልናው ከልዑላን ይልቅ ከፍ ያለ
በቅድስናው ከቅዱሳን ይልቅ ቅዱስ የሆነ
በግርማውም ከአስፈሪዎች ሁሉ የሚያስፈራ
በማስተዋሉም የጥበበኞች ጥበበኛ ስለርሱ መገኘ
ቱ ከመቼ ጀምሮ ነው አነዋወሩስ እስከመቼ ነው
ቁመቱ ይህን ያህል ነው ወርዱም ይህን ያህል
ነው ራስጌው በዚያ በኩል ነው ግርጌውም በዚያ
በኩል ነው መምጫው ከዚህ በኩል መድረሻ
ውም እስከዚህ ድረስ ነው በማይባል በእግዚአ
ብሔር ስም በሥፍራ ሁሉ መልቶ የሚኖር በየ
ቀኑም ድንቆችን የሚያደርግ ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ የቁስጥንጥንያ ሊቀጳጳሳት የልዮንን
ተግሣጽ እንናገር ዘንድ ከመታከት እንቅልፍ
ራሳችንን እናንቃ፡ የበደል ስካር ባመጣው ስ
ርም ልብን ከማጣት እንንቃ፡፡ የሮሜ አብያተ
ክርስቲያናት ስለ ቁስጥንጥንያ አልቅሱ የአህጉር
እናት ስህተት ወደሞላበት የጥፋት አዘቅት ወድ
ቃለችና፡ በወርቅ ምሰሶዎች ያጸኑአት የመንግ
ሥት ሀገር ዛሬስ የተቀጠቀጠ ሸንበቆን ተመ
ታለች፡፡ የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት ሆይ ጵጵስ
ናውን አርክሷልና የጴጥሮስንም የሃይማኖት
ሰይፍ ያለ አንጥረኛ እሳት አቅልጧታልና ስለ
ልዮን አልቅሱ፡፡ እናንተም የምሥጢር አገል
ዮች የጴጥሮስ መንበር ተነዋውጧልና ውሾችም

ምሥጢር ብክዩ ኣዕለ ቤተመቅደስ እስመ መንበረ
ጴጥሮስ አንቀልቀለ ወክለባት እንከ ኮኑ ዘይዋሐ
ውሑ በዓውደ ምሥዋዕ፡፡

፫ ነገሥተ ምድር መሀይምናን ብክዩ ላዕለ
መርቅያን እስመ ነግሠ ላዕለ ዘኢእቡሁ
እስመ አፍቀረቶ ወለተንጉሥ ወበዕብሬተ
መንግሥቱ አርኰሰ ውእቱኒ መንግሥተ
እግዚአ ብሔር እስመ ኀብረ በሃይማኖተ
ልዮን፡፡ አማንኬ ዘይቤ ጠቢብ በመጽሐፈ
ጥበቢሁ በእሉ ሠለስቱ ታድለቀልቅ ሀገር
ገብር ለእመ ነግሠ ወአመት እመ አጽአለት
እግዝእታ ወብእሲት ለእመ አድምዐት ኄረ
ብእሴ፡፡አማንኬ አድለ ቅለቅት ሀገር በመንግ
ሥተ መርቅያን ገብር ኀሠር ዘኢይደልዎ
መንበረ መንግሥት፡፡ ቀዳሚ ዘአውሰበቶ ወለተ
ንጉሠ አንጾኪያ ለአግሪጳ ግብጻዊ ኖላዌ አፍራስ
ወአንበረቶ ላዕለ መንበረ አቡሃ፡፡ ውእቱ አርኰሳ
ለዓለም በአምልኮ ጣዖት እንዘ ይሠውዕ ለአጋንንት
ወየዓጥን ለሰይጣን፡፡ አመዝበረ አብያተ ክርስቲ
ያናት ወአርኃወ አብያተ ጣዖት፡፡ወካዕበመ ወለተ
ንጉሠ ቍስጥንጥንያ አው ሰበቶ ለመርቅያን ወአን
በረቶ ላዕለ መንበረ አቡሃ ውእቱኒ አርኰሰ
አብያተ ክርስቲያናት እስመ ኀብረ ቀዲሙ በሃይ
ማኖተ ንስጥሮሰ ወድኅረ በሃይ ማኖተ ልዮን፡፡
ለንስጥሮስ ወለልዮን የአኪ ቍልፈተ ልቦሙ እምቍ
ልፈተ ነፍስቶሙ፡፡ በከመ ይቤ ኤር ምያስ ነቢይ
ግዝሩ ቍልፈተ ልብክሙ እም ትግዝሩ ቍልፈተ
ነፍስትክሙ፡፡

፬ ልዮን ሊቀጳጳሳት ኮነ ይእዜ ሊቀ መስ
ሐታን ወመርቅያን ንጉሥ ዘነበረ ዲበ መንበረ
መንግሥት ዘኢድልወቱ አጥረየ ሃይማኖተ
ዘኢይደሉ ለመሀይምናን ወአርኰሰ አብያተ
ክርስቲያናት ወአድባረ ምኔታት በመጽሐፈ ጦማሩ
እንተ ትኤዝዝ ተቀንዮ ለክርስቶስ በክልዔ
ፍኖ፡፡መለኮተ እንዘ ያዐቢ ወትስብእተ እንዘ
ያኃጽጽ፡፡ ገብሩ ሎሙ ምክንያተ እም ቃለ
ወንጌል ዘይቤ እስመ መንፈስ የሐዩ ወሥጋሰ
አልቦ ዘይበቍዕ፡፡ወፈከርዎ ለዝ ቃል እንዘ ይብሉ
እስመ መንፈስ የሐዩ ይቤ በእንተ መለኮት
ወሥጋሰ አልቦ ዘይበቍዕ ይቤ በእንተ ትስ እት፡፡
ትብሉኑ እ መለ ካውያን ውሉደ አፍዖት፡፡

፭ እመሰ መለኮት ባሕቲቱ የሐዩ ለም
ንትኬ ተሰብአ ወልደ እግዚአብሔር እማርያም
፡፡እመሰኬ መለኮት ባሕቲቱ የሐዩ እንበለ
ሥጋ ለምንትኬ ይቤ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ
ሥጋየ ዘበእንቲአክሙ ይትፌተት ወይትወሀብ
ለቤዛ ብዙኃን፡፡ እመሰኬ መለኮት ባሕቲቱ

እንግዲህ በመሠዊያው አደባባይ የሚመላለሱበት
ሆነዋልና ስለ ቤተ መቅደስ አልቅሱ፡፡

፫ ያመናችሁ የምድር ነገሥታት ሆይ ስለ
መርቅያን አልቅሱ የንጉሥ ሴት ልጅ ስለ
ወደደችው የአባቱ ባልሆነ መንግሥት ነግ
ሦአልና በመንግሥቱም ወራት በልዮን ሃይማ
ኖት ተባብሮ የእግዚአብሔርን መንግሥት አርክ
ሶአልና ጥበበኛ በጥበብ መጽሐፉ አገልጋይ ከነ
ገሠ ሴት አገልጋይ እመቤቷን ከሰደበች ሴትም
ቸር የሆነን ሰው ካገኘች በእኒህ በሦስቱ አገር
ትነዋወጣለች ያለው እውነት ነው፡፡ በእውነት
የመንግሥት ዙፋን በማይገባው ጉስቋላ አገል
ጋይ በሆነ በመርቅያን የመንግሥት ሀገር ትና
ወጣለች፡፡ቀድሞ የአንጾኪያ ንጉሥ ሴት ልጅ
ያገባችው በአባቷም ዙፋን ላይ ያስቀመጠችው
አግሪጳ እርሱ ለአጋንንት እየሠዋ ለሰይጣንም
እያጠነ በጣዖት አምልኮ ዓለምን አረከሳት፡ አብ
ያተ ክርስቲያናትንም አፈራርሶ የጣዖት ቤቶችን
ከፈተ፡፡ ሁለተኛም የቁስጥንጥንያ ንጉሥ ሴት
ልጅ መርቅያንን አግብታ በአባቷ ዙፋን ላይ አስ
ቀመጠችው፡፡ እርሱም ቀድሞ አብያተክርስ
ቲያናትን አረከሰ፡፡ ቀድሞ የንስጥሮስን ሃይማ
ኖት ኋላም የልዮንን ሃይማኖት ተባብሯልና፡፡
የንስጥሮስና የልዮን የልባቸው ሸለፈት ከሰ
ውነታቸው ሸለፈት ይልቅ ይከፋል፡ነቢዩ ኤር
ምያስ የሰውነታችሁን ሸለፈት ከምትገርዙ አስቀ
ድማችሁ የልባችሁን ሸለፈት ግረዙ እንዳለ፡፡
ምሳ፴፥፳፩ ኤር ፬፥፬ ሮሜ ፪፥፳፰

፬ ሊቀ ጳጳሳት ልዮን ዛሬ የአሳቾች
አለቃ ሆነ፡ ባልተገባው የመንግሥት ዙፋን ላይ
የተቀመጠ ንጉሥ መርቅያንም ለምእመናን የማ
ይገባውን ሃይማኖት ተወዳጀ፡መለኮትን ከፍ አድ
ርጎ ትስብእትን ግን አሳንሶ በጻፋት ለክርስቶስ
በሁለት ወገን መገዛትን በምታዝዝ ደብዳቤው
አብያተ ክርስቲያናትንና ገዳማትን አረከሰ፡፡እነር
ሱም ከወንጌል ቃል መንፈስ በሕይወት ይኖራል
ሥጋ ግን የሚጠቅመው የለምና ያለውን ለራ
ሳቸው ምክንያት አደረጉ፡፡ ይህንን ቃል ስለ
መለኮት መንፈስ በሕይወት ይኖራል አለ፡ ስለ
ሥጋም የሚጠቅመው የለምና አለ፡ ብለው ተረ
ጐሙት፡፡ እናንተ የእፉኝት ልጆች መለካውያን
እንዲህ ትላላችሁን፡፡

፭ መለኮት ብቻውን በሕይወት
ከሆነ ስለምን የእግዚአብሔር ልጅ ከማርያም
ተወለደ መለኮት ያለሥጋ ብቻውን በሕይወት
የሚኖር ከሆነ ስለምን እንካችሁ ብሉ ይህ
ስለእናንተ የሚቆረስ ለብዙዎችም ቤዛ ሆኖ
የሚሰጥ ሥጋዬ ነው አለ፡፡ መለኮት ያለሥጋ

የሐዩ ዘእንበለ ሥጋ ለምንትኬ ይቤ ዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ወዘሰትየ ደምየ ኢይጥዕሞ ለሞት፡፡እመሰኬ መለኮት ባሕቲቱ የሐዩ እንበለ ሥጋ ለምንትኬ ይቤ እስመ ሥጋየኒ መብልዐ ጽድቅ ዘበአማን ወደምየኒ ስቴ ሕይወት ዘበአማን፡፡እመሰኬ መለኮት ባሕቲቱ የሐዩ እንበለ ሥጋ ለምንትኬ ይቤ በከመ አብ ሕያው ወአነሂ ሕያው በእንተ አብ ወዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ፡፡ ዮሐ ፮፥፶፯

፯ እመሰኬ መለኮት ባሕቲቱ የሐዩ እንበለ ሥጋ ለምንትኬ ይቤ አነ ወአብ ፩ ንሕነ፡፡እመሰኬ መለኮት ባሕቲቱ የሐዩ እንበለ ሥጋ ለምንትኬ ኢያሕየወቶሙ ኦሪት ለእለ ተፀምድዋ ነቢያት፡፡ እስመ ኦሪትሰ ንባበ መለኮት ይእቲ ዘተናገረ እግዚአብሔር ዘእንበለ ይሥጋ፡፡ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ወሶበ ሰአነ ጸዲቀ በሕገ ኦሪተ ሙሴ ፈነወ እግዚአብሔር ወልዶ ወተወልደ እምብእሲት፡፡ ወገብረ በሕገ ኦሪት ከመ ይሣየጦሙ ለእለ ውስተ ኦሪት እስመ እግዚአብሔር ዐቃቤ ሥራይ ውእቱ በመለኮቱ ወፈውሰ ድውያን ውእቱ በትስብእቱ፡፡ምንተ ይገብር ዐቃቤ ሥራይ ለእመ ኢሀሎ ምስሌሁ ፈውስ፡፡ ወምንተ ይበቍዕ ዕፀ ፈውስ ለእመ ኢያስተዳለዎ ዐቃቤ ሥራይ በዘየሐይዉ ድውያን፡፡ ገላ፬፥፬

፰ ዐቃቤ ሥራይ ኀደረ ኀበ ወለተ ድውያን፡፡ወነሥአ እምኔሃ ምድራዊተ ሥጋ ወረሰዮ ፩ ምስለ መለኮቱ በዘይከውን ፈውሰ ለድውያን፡፡እስመ ዐቃቤ ሥራይ መጽአ እም ሰማየ ሰማያት ወዕፀ ፈውስ ተረክበ በቤተ ዳዊት፡፡አእመረ ዐቃቤ ሥራይ ዘእንበለ በጽምረተ መለኮት ምስለ ትስብእት ከመ ኢይከውን ፈውሰ፡፡ወበእንተዝ ሦጠ ርእሶ ለተሰብአ፡፡ ድውይሰ ኢይክል ከመ ይግበር ፈውሰ ለርእሱ ወባሕቱ ያስተበቍዖ ለዐቃቤ ሥራይ ከመ ይግበር ሎቱ ፈውሰ በዘየሐዩ፡፡

፱ አስተብቍዐ ዳዊት እንዘ ይብል ተሣሀለኒ እግዚኦ እስመ ድውይ አነ፡፡ ወፈውሰኒ እስመ ተሀውካ አዕጽምትየ፡፡ አእመረ ነቢይ ከመ ቈሰለ በሐፀ ጸላዒ ዘነደፎ በሥነ ላሕያ ለብእሲተ ኦርዮ ወተሀውካ አዕጽምቲሁ በእንጕዓ ዝሙት ዘአስተናጕዐ ጸላዒ በነቀልቃለ ፍትወት፡፡ ተወከፈ ስእለቶ ዐቃቤ ሥራይ ለነ

ብቻውን በሕይወት የሚኖር ከሆነ ስለምን ሥጋዬን የበላ የእኔን ሥጋ ስለ በላ በሕይወት ይኖራል ደሜንም የጠጣ ሞትን አይቀምሰውም አለ፡፡ መለኮት ያለሥጋ ብቻውን ሕያው ከሆነ ስለምን ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ መብል ደሜም እውነተኛ የሕይወት መጠጥ ነው አለ፡ መለኮት ያለሥጋ ብቻውን በሕይወት ከኖረ ስለምን አብ ሕያው እንደሆነ እኔም የአብ ልጅ ስለሆንሁ ሕያው ነኝ አለ፡ሥጋዬን የበላ የእኔን ሥጋ ስለበላ በሕይወት ይኖራል አለ፡፡ ዮሐ ፮፥፶፯

፯ መለከት ያለ ሥጋ ብቻውን በሕይወት ካለ ስለምን እኔና አብ አንድ ነን አለ፡ መለኮት ያለ ሥጋ ብቻውን ሕያው ከሆነ ኦሪት ያገለገሉአትን ነቢያት ስለምን በሕይወት አላኖረቻቸውም ኦሪት እግዚአብሔር ሥጋን ከመዋሀዱ አስቀድሞ የተናገራት የመለኮት ቃል ናትና፡፡ ስለዚህም ነገር ጳውሎስ በሙሴ ኦሪት ሕግ መጽደቅ በተሳናቸው ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን ላከ እርሱም ከሴት ተወለደ በኦሪት ያሉትንም ይዋጃቸው ዘንድ የኦሪትን ሕግ ፈጸመ እግዚአብሔር በመለኮቱ ባለመድኃኒት በትስብእቱም የድውዮች ፈውስ ነውና፡፡ ባለመድኃኒት ፈውስ ከእርሱ ጋር ከሌለ ምን ያደርጋል፡፡ ድወዮችም ይድኑበት ዘንድ ባለ መድኃኒትካላዘጋጀው የፈውስ እንጨት ምን ይጠቅማል፡፡ ገላ፬፥፬

፰ ባለመድኃኒት በድውዮች ቤት ልጅ ዘንድ አደረ ከእርሷም ምድራዊት ሥጋን ተወሐደ ለድውዮችም ፈውስ በሚሆን ገንዘብ ከመለኮቱ ጋር አንድ አደረገው ባለመድኃኒት ከሰማያት ሰማይ መጥቷልና የፈውስ እንጨትም በዳዊት ቤት ተገኘ ያለመለኮት ከሥጋ ጋር መዋሐድ ፈውስ እንደማይገኝ ባለመድኃኒቱ ዐወቀ ስለዚህም ራሱን ሰው ለመሆን ሰጠ ታማሚስ ለራሱ ፈውስን ያደርግ ዘንድ አይቻለውም ነገር ግን በሚድንበት ገንዘብ መድ ኃኒት እንዲያደርግለት ባለመድኃኒቱን ይማ ልደዋል፡፡

፱ ዳዊት አቤቱ ድውይ ነኝና ይቅር በለኝ አጥንቶቼም ታውከዋልና ፈውሰኝ ብሎ ማለደ፡፡ በኦርዮ ሚስት ደም ግባት በነደፈው በጠላት ፍላፃ እንደቆሰለ ዐወቀ፡ ጠላት በፍትወት ቃጠሎ ባነሣው በዝሙት ንምጅት አጥንቶቹ ታወኩ፡፡ ባለመድኃኒቱ የነቢዩን ልመና ተቀበለ፡ ፈውስንም ከምድረ በዳ ዛፎች ከገነትም እንጨ

ቢይ ወኢኀሠሠ ሎቱ ፈውሰ እም ዕፀወ ገዳም ወኢእም ዕፀወ ገነት ወኢገብረ ሎቱ ሥራየ በዘየ ሐዩ ኢበደመ እንስሳ ወኢበደመ አራዊተ ገዳም አላ ገብረ ሎቱ ፈውሰ በዘርአ ሙላድ ዘወጽአ እምሐቌሁ ወተዐቍረ ውስተ ማኅፀና ለቤርሳቤሕ ብእሲተ ኦርዮ እንተ አቍሰለቶ በሐፀ ዝሙት፡፡

ቀችች አልፈለገም፡ በሚድንበትም ገንዘብ በእንስሳ ደም በዱር አራዊትም ደም መድኃኒት አላደረገለትም ከጭኑ ወጥቶ በዝሙት ፍላፃ ባቆሰለችው በኦርዮ ሚስት በቤርሳቤህ ማኅፀን በተቋጠረ የመዋለጃ ዘር ፈውስን አደረገለት እንጂ፡፡ ፩ ሳሙ ፲፪ ፥ ፳፪ መዝ ፶ ፥ ፭

፱ ወካዕበመ ይእቲ ዘርአ ሙላድ እንዘ ትትከዐው እምሐቌ ኃጥአን ወትት ዐቄር ውስቶ ማኅፀነ ኃጥአን ኮነት እንከ ዘታ ሠርፅ ውሉደ እምውሉድ፡፡እምእመ ሰሎሞን ወልደ ዳዊት ዘእምቤርሳቤሕ ብእሲተ ኦርዮ እስከ ማርያም ወለተ ኢያቄም ወሐና፡፡ይእ ቲሰ ተወልደት በዘርአ ሙላድ እምሥምረተ ብእሲ ወብእሲት፡፡ወለቲሰ ዐቀባ መንፈስቅዱስ ከመ ኢትርሳሕ ፍጹመ እስመ ሀለዋ ትኩን እመ እግዚአብሔር በከመ ያሠረግውዎ ለጽ ርሕ እምቅድመ ይባእ ንጉሥ ከመ ይኩን ፍሥሓ እምቅድመ በአቱ፡፡

፱ ዳግመኛም ያች የመዋለጃ ዘር ከኃጢአተኞች ጭን ስትፈስ በኃጢአተኞችም ማኅፀን ስትቋጠር እንግዲህ ከኦርዮ ሚስት ከቤርሳቤህ ከተወለደ ከዳዊት ልጅ ከሰሎሞን ጊዜ ጀምር እስከ ኢያቄምና ሐና ሴት ልጅ እስከ ማርያም ድረስ ልጆችን ከልጆች የምታስገኝ ሆነ ች፡፡ እርሷም ከወንድና ከሴት መፈላለግ የተነሣ በመዋለጃ ዘር ተወለደች እርሷን ግን የእግዚ አብሔር እናት ትሆን ዘንድ አላትና በሚገባ ጊዜ ደስታ እንዲሆን ንጉሥ ሳይገባ አስቀድሞ አዳራ ሹን እንደሚያስጌጡት ፈጽሞ እድፍ እንዳያገኛ ት መንፈስቅዱስ ጠበቃት፡፡

፲ ወለሙሴኒ ይቤሎ እግዚአብሔር ግበር ለከ ታቦተ እንተ ዕፅ ወትቀፍላ ወርቀ ንጹሐ እንተ ውስጣ ወእንተ አፍአሃ ወትደይ ውስቴታ ትእዛዘ ዘእሁበከ ሀሎ፡፡እምቅድመ የሀብ እግዚአብሔር ለሙሴ ኦሪተ በጽላተ ሰማይ አዘዞ ለሙሴ ከመ ያስተዳሉ ላቲ ታቦ ተ ለሙዳየ፡፡ከማሁ አስተዳለዋ ለድንግል ከመ ትኩን ሥርጕተ በቅድስና ወበንጽሕ፡፡ ወዘይ ቤሰ ወትቀፍላ ወርቀ ንጹሐ እንተ ውስጣ ወእ ንተ አፍአሃ፡፡ ወለዝሰ ፍካሬሁ ይትመየጥ ኀበ ድንግል እንተ ውስጣ ዘይቤ በይዋሂ ወበል ቡና፡፡ወእንተ አፍአሃሰ ዘይቤ በጾም ወበጸሎት ወበንጽሐ ሥጋ ዘይጼድዋ ለመንፈስቅዱስ፡፡ ወትደይ ውስቴታ ትእዛዘ ዘእሁብከ ሀሎ፡፡ዝኒ ይትረጐም በከመ ጽላተ ሰማይ ተጽሕፈ ትእ ዛዘ እግዚአብሔር ወከማሁ ትእዛዘ አቡሁ ል ኩዕ ውስተ ሕሊናሁ ለወልድ፡፡ ዘጸ ፳፭ ፥ ፲-፲፮

፲ ሙሴንም እግዚአብሔር የእን ጨት ታቦት ላንተ ሥራ በውስጥና በውጪዋም በንጹህ ወርቅ ለብጣት በውስጧም እኔ የምሰ ጥህን ትእዛዝ ታኖራለህ አለው፡፡ እግዚአብሔር በሰማይ ጽላት ኦሪትን ለሙሴ ከመስጠቱ አስ ቀድሞ ለመኖሪያዋ ታቦትን እንዲያዘጋጅ አዘ ዘው፡ እንዲሁ ድንግልን በቅድስናና በንጽህና ያጌጠች ትሆን ዘንድ አዘጋጃት በውስጥና በወ ጪዋ በንጹህ ወርቅ ለበጣት ያለው የዚህስ ትርጉሙ በድንግል ይተረጐማል በውስጧ ያለው በየዋህነትና በማስተዋል ይተረጐማል በውጪ ዋም ያለው በጾምና በጸሎት መንፈስቅዱስንም ደስ በሚያሰኘው በሥጋ ንጽህና ይተረጐማል የምሰጥህን ትእዛዝ በውስጧ ታኖራለህ አለ ይህም የሰማይ ጽላት የእግዚአብሔር ትእዛዝ እንደተጻፈ እንዲሁ የአባቱን ትእዛዝ በወልድ ኅሊና የተጻፈ ነው ተብሎ ይተረጐማል፡፡ ዘጸ ፳፭ ፥ ፲-፲፮

፲፩ መጽአ ዐቃቤ ሥራይ ውስተ ቤተ ዳዊት ዘደውየ በሐፀ ኃጢአት ኀደረ ውስተ ማኅፀነ ወለቱ ገብረ ሎቱ ፈውሰ ለቍስሊሁ በሥጋ ዘነሥአ እምኔሃ፡፡መጽአ ዐቃቤ ሥራይ እምኀበ አብ እምጽርኃ አርያም፡፡መድኃኒት ተረከበት በሀገረ ዳዊት እንተ ስማ ጽዮን ወተ ፈጸመ ዘተብህለ መኑ ይሁብ መድኃኒተ እም ጽዮን ለእስራኤል፡፡ወፍካሬሁሰ ለብሂለ ቃል መንፈስ ውእቱ ዘየሐዩ ወሥጋሰ አልቦ ዘይ በቍዕ፡፡ሥጋ አዳም ኢበቍዐ ለመድኃኒተ

፲፩ ባለ መድኃኒቱ በኃጢአት ፍላፃ ወደ ታመመ ወደ ዳዊት ቤት መጣ በሴት ልጁም ማኅፀን አደረ ከእርሷም በነሣው ሥጋ ቁስሉቹን ፈወሰለት፡፡ ባለመድኃኒት ከጽርሐ አርያም ከአብ ዘንድ መጣ መድኃኒትም ጽዮን በተባለች በዳዊት አገር ተገኘች መድኃኒትን ከጽዮን ለእስራኤል ማን ይሰጣል የተባለው ተፈጸመ፡፡ የቃሉም አነጋገር ትርጉሙ የሚያድን መንፈስ ነው ሥጋ ግን የሚረባው የለም ማለት ነው፡፡ በእርሱ ላይ የመለኮት መዋሀድ ስለሌለ የአዳም ሥጋ ልጆች መዳን አልጠቀመም ከመሬት ወጥቷልና ወደ መሬትም ተመልሷልና፡ እንደ

ወሌዱ እስመ እልዩ ኅዕሌሁ ጽግሬ መለኮት እስመ እመሬት ወፅእ ወሙብተ መሬት ገብእ ፡፡ወከማሁ ሥጋ ደቂቁኒ ኢኮነ ባቍዐ ለርእሶሙ ወኢለባዕድ እስመ ኢተደመረ በኀይለ መለኮት ሕያው ወማሕየዊ፡፡ወሥጋ ወልደ እግዚአብሔርሰ ባቍዕ በሥጋዌሁ፡፡አኮ ከመ መርድአ ግብር ዘይትራድኦ ፩ ለካልዑ አላ በ፩ ጽምረት እንተ ኢትትሌለይ ወአሐቲ ህላዌ እንተ ኢትትወላሕ ወአሐቲ ህላዌ እንተ ኢትትዌለጥ ወበአሐቲ ዕሪና እንተ ኢተሐጽጸ፡፡ ሰብእ እሰ ኢይክል ከዊነ እግዚአብሔር በፈቃዱ ወእግዚአብሔርሰ ይክል ከዊነ ሰብእ በሥምረቱ፡፡እመሰኬ ይክል እግዚአብሔር ከዊነ ሰብእ በተወርዶቱ ይክል ካዕበ ከመ ይሚጣ ለከዊነ ሰብእ ኀበ ከዊነ እግዚአብሔር በተልዕሎቱ፡፡

፲፪ ወከዋኔሁሰ አኮ በሙያጤ ጠባይዕ ኀበ ግዕዘ መለኮት ወአኮ በሙያጤ ህላዌ መለኮት ኀበ ግዕዘ ጠባይዓ እጓለ እመሕያው፡፡ መለኮትኒ እንዘ ኢይትነከይ እምሃፍ ወእም ድካም እምረኃብ ወእምጽምእ እምተወክፎ ሕማም ወሞት፡፡ወትሰብእትኒ እንዘ ኢያበጥል ሥርዓተ እጓለ እመሕያው ዘእንበለ ገቢረ ኃጣውእ ባሕቲቶን በ፩ አካል ወበ፩ ራእይ፡፡ ኢብሕኑን ትሰብእቱ እምድማሬ መለኮቱ ኢብሕትው መለኮቱ እምትሰብእቱ፡፡

፲፫ እግዚአብሔር ኮነ ሰብእ ወሰብእሰ አድምዐ ከዊነ እግዚአብሔር እምድኅረ ፩ ከዊን ኢኀደገ ዕበዮ ዘመንገለ አቡሁ ዘበሰማያት፡፡ወኢኀደገ ሥጋዌ ዘመንገለ እሙ እንዘ ያስተዛውኅ ምስለ መለኮቱ፡፡ ትብሉኑ ኦ ሰብእ ልዮን የሐጽጽ ትሰብእት እመለኮት፡፡ እመሰ ገበርክሙ ተሕፃፀ እምልኮ ለትስብእቱ እመለኮቱ፡፡ናሁኬ አንትሙ ትሠመዩ ረባዕያን ወአኮ ሠላስያን፡፡እመሰኬ ትብሉ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ዕሩያን በሠላሴሆሙ ወትስብእተ ወልድሰ ኢዕሩይ ምስለ መለኮቱ፡ እመሰኬ ኢኮነ ፩ ዕሩየ ምስለ መለኮቱ:: ናሁኬ ከፈልክምዎ ኀበ ክልዔ ገጽ ወረሰይክሙ ፩ ለፍድፋዴ ወ፩ ለሐፃፄ፡፡ ከፋላን አንትሙ እምአባግዐ መርዔቱ ለክርስቶስ እለ ኮንክሙ መክፈልቶ ለሰይጣን ወሕፁፃን አንትሙ እምንኡሰ ክርስቲያን እለ ኢተጠምቁ፡፡

፲፬ ወአብጠልክሙ ቃለ አሪት ዘይቤ እግዚአብሔር አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኔነ፡፡ ኢይቤ ከመ ኪሩቤል ወኢከመ ሱራፌል

ኪሁም የልጅም ሥጋ ለራሳቸውም ለሰላውም የሚረባ አልሆነም ሕያውና ሕይወትን ከሚሰጥ ከመለኮት ኃይል ጋር አልተዋሀደምና የእግዚአብሔር ልጅ ሥጋ ግን በተዋሀደው መለኮት ምክንያት የሚጠቅም ነው:: መለኮቱም በነግው ሥጋ የሚረዳ ነው በሥራ መተጋገዝ አንዱ ሌላውን እንደሚራዳው አይደለም፡ በማትለይ አንዲት ተዋህዶ በማትቀላቀል አንዲት ተዋህዶ በማትለወጥ አንዲት አነዋወር በማትጉድልም አንዲት መተካከል ነው እንጂ:: ሰውስ በፈቃዱ እግዚአብሔርን ለመሆን አይችልም እግዚአብሔር ግን በፈቃዱ ሰው መሆን ይቻለዋል:: እግዚአብሔር ዝቅ ዝቅ በማለቱ ሰው መሆንን ከቻለስ ዳግመኛም ሰው መሆንን ከፍ ከፍ በማለት እግዚአብሔርን ወደ መሆን ሊለወጠው ይችላል::

፲፪ አኳኋኑ ግን ባሕርይን ወደ መለኮት ባሕርይ በመለወጥ የመለኮቱንም ህልውና ወደ ሰው ልጅ ባሕርይ በመለወጥ አይደለም መለኮትም በወዝና በድካም በረሀብና በጥም መከራና ሞትንም በመቀበል ሳይነካ ሥጋም ኃጢአትን ከማድረግ በቀር በአንድ አካልና በአንድ መልክ የሰው ልጆችን ሥርዓት ሳያጠፋ ነው::ሰውነቱ ከመለኮቱ መዋሐድ ልዩ መለኮቱም ከሰውነቱ ብቻኛ አልሆነም::

፲፫ እግዚአብሔር ሰው ሆነ ሰው ግን አንድ ከመሆን በኋላ እግዚአብሔርነትን አገኘ በሰማያት ከአባቱ ዘንድ ያለውን ጌትነቱን አልተወም ከመለኮቱም ጋር ሲያዛምደው ከእናቱ ዘንድ የነሣውን ሥጋ አልተወም:: የልዮን ሰዎች ሆይ ትስብእት ከመለኮት ያንሣል ትላላችሁን የትስብእቱን አምልኮ ከመለኮቱ ያነሠ ካደረጋችሁስ እነሆ እናንተ ሦስት ብለው የሚያምኑ ያይደላችሁ አራት ብላችሁ የምታምኑ ትባላላችሁ አብና ወልድ መንፈስቅዱስም በሦስትነታቸው የተካከሉ ናቸው የወልድ ትስብእት ግን ከመለኮቱ ጋር የተካከለ አይደለም ካላችሁ ከመለኮቱም ጋር የተካከለ አንድ ካልሆነ እነሆ ለሁለት ወገን ከፈላችሁት አንዱን ለታላቅነት አንዱንም ለታናሽነት አደረጋችሁት እናንተስ የሰይጣን እድል ፈንታ የሆናችሁ ከክርስቶስ ከበጎቹ መንጋ የተለያችሁ ናችሁ ካልተጠመቁትም ከክርስቲያን ታናናሾች ያነሣችሁ ናችሁ::

፲፬ እግዚአብሔር አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ያለውን አጠፋችሁ እንደ ኪሩቤል እንደ ሱራፌልም አላለም እነርሱ ፍጡራን

እስመ እሉሰ ፍጡራን አላ ይቤ ከመ ፩ እም ኔነ፡፡መኑኬ ውእቱ ፩ እምሥላሴ ዘእንበለ ወልድ ዋሕድ ዘነሥአ ሥጋ እም ወለተ አዳ ም፡፡ናሁኬ ተረከበ ዕሪናሁ ለትስብእት ምስለ መለኮት፡፡ ወካዕበ ይቤ በወንጌል እመ ይቤሎ ፊልጶስ አርእየናሁ ለአብ ወየአክለነ ውእቱኒ ይቤሎ ዘመጠነዝ መዋዕል ሀለውኩ ምስሌክ ኢያእመርከኒኑ ፊልጶስ ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአቡየ፡፡መኑኬ ዘርእዮ ለወልድ ዘእንበለ በት ስብእቱ እስመ መለኮቱሰ ኢያስተርኢ በከመ ኢያስተርኢ መለኮተ አብ እስመ ፩ ውእቱ ግዕዘ ህላዌ መለኮተ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፡፡ወበእንተ ዘርእየ ትስብእቶ እዕሪዩ ምስለ ዘርእየ መለኮተ አቡሁ፡፡ ወመለኮቱሰ አኮመ ዘያስተርኢ ለግሙራ፡፡ ዮሐ፲፬+፱

፲፮ ወካዕበመ ይቤ አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት፡፡ ቦኑኬ ይሰመይ መለኮት ኅብስተ ዘእንበለ ዳእሙ ሥጋሁ፡፡እስመ ይቤ እስመ ሥጋየኒ መብልዐ ጽድቅ ዘበአማን፡፡ወቦኑመ ካዕበ ሥጋዌሁ ወረ ደ እምሰማይ ዘእንበለ ዳእሙ መለኮቱ እስመ ይቤ አልቦ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወ ረደ እምሰማይ ወልደ እጓለ እመሕያው፡፡ እስ መ እጓለ እመሕያውሰ ነአምር ከመ ኢይ ወርድ እምሰማይ፡ዳእሙ ኖለቆ ለርደተ መለ ኮት ኀበ ትስብእት ከመ ኢናተባዕድ ኃይለ እምሥጋዌ ወሥጋዌ እምኃል፡፡ናሁኬ ኀበ ዝኒ ዕሪና ዘትስብእት ምስለ መለኮት፡፡

፲፯ ጳውሎስኒ ይቤ አኮ ሐዪዶ ዘኮነ እግዚአብሔር አላ አትሒቶ ርእሶ ወተመሲሎ ከመ ገብር ከዊኖ ከመ ብእሲ ተአዚዞ እስከ በጽሐ ለሞት ወሞቱሂ ዘበመስቀል፡፡ ወበእን ተዝ አዕበዮ እግዚአብሔር ወጸገዎ ስመ ዘየዐ ቢ እምኩሉ ስም፡፡ከመ ለስሙ ለኢየሱስ ይስግድ ኩሉ ብርክ ዘበሰማያት ወዘበምድር ወበቀላያት ዘበታሕቲሃ ለምድር ወኩሉ ልሳን ይግነይ ለኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእ ስብሐት ለእግዚአብሔር አብ፡፡ናሁኬ ደገመ ጳውሎስ ከመ ቃለ ወልድ ዘይቤ ዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለአቡየ፡፡በከመ ኖለቈ ርእየተ ሥጋዌሁ ኀበ መለኮተ አብ፡፡ጳውሎስኒ አርአየ ገጸ ሥጋዌሁ ለወልድ ኀበ አርአያ ገጹ ለአብ፡ እስመ ይቤ ውእቱ አርአያ ገጹ ለእግዚአብሔር አኮ ሐዪዶ ዘኮነ እግዚአብሔር አላ አትሒቶ ርእሶ ተመሲሎ ከመ ገብር ከዊኖ ከመ ብእሲ ተአዚዞ እስከ በጽሐ ለሞት ወሞቱሂ ዘበመስቀል፡፡ ፊልጵ፪+፯

ናቸውና ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ አለ እንጂ፡ ከአዳም ሴት ልጅ ሥጋን ተዋሐደ ከአንድ ወልድ በቀር ከሥለሴ አንዱ ማን ነው. እነሆ የትስብእት ከመለኮት ጋር መተካከል ታወቀ:: ዳግመኛም በወንጌል ፊልጶስ አብን አሳየንና ይበቃናል ባለው ጊዜ እርሱም ፊልጶስ ይህን ያህል ጊዜ ከአንተ ጋር ስሆን አላወቅኸኝምን እኔን ያየ አባቴን አይቶታል አለው ይላል:: እነሆ እኔን ያየ አባቴን አይቶታል ባለ ጊዜ ወልድ ትስብእቱን ከአባቱ መለኮት ጋር አስተካከለው:: ወልድን በትስብእቱ ካልሆነ በቀር ያየው ማን ነው የአብ መለኮት እንዳልታየ መለኮቱ ግን አልታየም የእብና የወልድ መንፈስቅዱስም መለኮት አነዋወር ጠባይ አንድ ነውና:: ሰውነቱንም ያየውን የአባቱን መለኮት ካየው ጋር አስተካከለው:: መለኮቱ ግን መቼም መች የሚታይ አይደለም:: ዮሐ፲፬+፱

፲፮ ዳግመኛም እኔ ከሰማይ የወረደ የሕይወት እንጀራ ነኝ አለ በሥጋው ካለሆነ በውኑ መለኮት እንጀራ ተብሎ ይጠራልን ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ መብል ነው ብሏልና መለኮቱ ነው እንጂ ሥጋው በውኑ ከሰማይ ወርዷልን፡ ከሰማይ ከወረደ ከሰው ልጅ በቀር ወደሰማይ የወጣ የለም ብሏልና የሰው ልጅ ከሰማይ እንደማይወርድ እናውቃለን ነገር ግን መለኮትን ከሥጋ ሥጋንም ከመለኮት የተለየ እንዳናደርግ የመለኮትን መውረድ ለትስብእት ቆጠረው:: እነሆ በዚህም የትስብእት ከመለኮት ጋር መተካከል ተገለጠ:: ዮሐ ፫+፲፫፣፮+፶፩

፲፯ ጳውሎስም ነጥቆ እግዚአብሔር የሆነ አይደለም ራሱን ዝቅ አድርጎ አገልጋይ መስሎ ለሞትም እስከሚደርስ እንደሚታዘዝ ሰው ሆኖ ነው እንጂ፡ ሞቱም በመስቀል ሆነ ስለዚህም እግዚአብሔር ከፍ ከፍ አደረገው ለኢየሱስ ክርስቶስ ስም በሰማያት ያለ በም ድርም ያለው በወቅያኖስም ከምድርም በታች ያለ ጉልበት ሁሉ እንዲሰግድለት አንደበትም ሁሉ የክብር ጌታ ለሆነ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይገዛ ዘንድ እግዚአብሔር ከስም ሁሉ የሚበልጠውን ስም ሰጠው አለ:: እነሆ እኔን ያየ አባቴን አይቶታል ያለውን የወልድን ቃል ደገመው የሥጋውን መታየት ለአብ መለኮት እንደቆጠረ ጳውሉስም የወልድን የሥጋውን መልክ ለአብ የፊቱ መልክ ምሳሌ አድርጎ አሳየ ይኸውም የእግዚአብሐር የፊቱ መልክ ነው ነጥቆ እግዚ አብሔር የሆን አይደለም ራሱን ዝቅ አድርጎ አገ ልጋይ መስሉ ለሞትም እስከሚደርስ እንደ ሚታዘዝ ሰው ሆና እንጂ ሞቱም በመስቀል ነው ብሏልና:: ፊልጵ፪+፯ ፲፩

፲፯ ሕሉምርከ ከመ በእንዘ ትስብእቱ ይቤ አኮ ሐዲዶ ዘዘገ እግዚአብሔር ወመ ለኮቱስ እግዚአብሔር ውእቱ እምቅድመ ዓለ ም ወእግዚአብሔር ውእቱ እመ ፈጠረ ዓለ መ፡፡እግዚአብሔር ውእቱ ዘነቢያት ወእግዚአ ብሔር ውእቱ ሶሥጋዌ እንዘ ኢይትወለጥ እምሀላዌሁ፡፡በእንተ ትስብእቱ ይቤ ዝ ውእቱ አርአያ ገጹ ለእግዚአብሔር አኮ ሐዲዶ ዘኮነ እግዚአብሔር፡፡

፲፰ ይነግር ለትስብእት ተመጥቆቶ ኀበ ክዋኔ እግዚአብሔር፡፡ወእግዚአብሔር ተመርዶቶ ኀበ ከዊነ ሰብእ ከመ ይኩን ዕሩየ አምላኩ፡፡ለብሰ ሥጋ ዘይማስን ወለውእቱ ሥ ጋ ዘይማስን ረሰዮ ዘኢይማስን፡፡ ለብሰ ሥጋ ዘይመውት ወለውእቱ ሥጋ ዘይመውት ረሰዮ ዘኢይመውት ከመ ይኩን ዕሩየ ምስለ ዘኢይ መውት ህሉናሁ፡፡ለብሰ ሥጋ ምድራዌ ወለ ውእቱ ሥጋ ምድራዊ ረሰዮ ሰማያዌ ከመ ይኩን ዕሩየ ምስለ እንቲአሁ ልዕልና፡፡ ለብሰ ሥጋ ዘትሑት ወለውእቱ ሥጋ ዘትሑት ረሰዮ ለክብር ወለስብሐ ከመ ይኩን ዕሩየ ምስለ እንቲአሁ ኃይል፡፡ለብሰ ሥጋ ዘየሐምም ወለ ውእቱ ሥጋ ዘየሐምም ረሰዮ ዘኢየሐምም ከመ ይኩን ዕሩየ ምስለ ህላዌሁ ዘኢየሐምም፡፡ አስተዋሐዶ በጽምረት ከመ ኢይትበዐድ ወአንበሮ በሁቃቤ ከመ ኢይትኣሳሕ፡፡አኮኬ በአግኣዞ ጠባይዕ ዘተደመረ ወአኮ በውላጤ መለኮት ዘተሰብአ፡፡ ወአመ ትንሣኤሁ ኢጸውዓ ለበድነ ሥጋሁ ከመ ወለተ ኢያኢሮስ እንዘ ይብል ተንሥኢ ጣቢታ፡፡ ወኢገሰሰ ንፍቆ ከመ ወልደ መበለት፡፡ ወኢጸውዓ ካዕበ ከመ አልዓዛር እንዘ ይብል ተንሥእ ፃእ አፍአ ከመ ኢይኩን መርድአ ግብር ዘፍጥረት እምኀበ ፈጣሪ፡፡ከመ ኢናሕሥም አምልኮ ከመ መለካውያን እለ ይብሉ ፩ የሐጽጽ ወ፩ ይፈደ ፍድ፡፩ ፍጡር ወ፩ ገባሪ፡፡ማቴ፱+፳፭ ዮሐ፲፩+፵፫

፲፱ ኦ አብዳን ዐበይተ ሮሜ እመሰ እግዚአብሔር ኢኀፈረ ተሳትፎ ምስለ ሥጋነ ኅሥርት እፎኬ የኀፍር አልዕሎታ ለሥጋዌ እምኃሳር ወአዕርዮታ ምስለ ኃይለ መለኮት፡፡ ወእመሰ ኢፈቀደ ያስተሳትፉ ለትስብእቱ በዕበየ መለኮቱ እመ ኢያስተሳተፎ ለመለኮቱ በኃሳረ ትስብእቱ፡፡እስመ የአጽቦ ጸዊረ ኃሳር ለክቡር ወኢዕፁብ ሎቱ ለሕሱር ጸዊረ ክብር ወውዳሴ፡፡ካዕበመ ዕፁብ ሎቱ ለሕያው ፀዊረ ሕማም ወጻግ ወኢዕፁብ ሎቱ ለሕሙም ጸዊረ

፲፯ ስለ ትስብእቱ ነጥቆ እግዚአብሔር የሆነ አይደለም እንዳለ እወቅ መለኮቱማ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ እግዚአብሔር ነው ዓለ ምንም በፈጠረ ጊዜ እግዚአብሔር ነው በነቢያት ዘመን እግዚአብሔር ነው ከባሕርዩ ሳይለወጥ ሰው በሆነም ጊዜ እግዚአብሔር ነው ስለተ ሰብእቱ ይኸውም የእግዚአብሔር የፊቱ መልክ ነው ነጥቆ እግዚአብሔር የሆነ አይደለም አለ፡፡

፲፰ የትስብእትን እግዚአብሔር ወደመሆን ከፍ ከፍ ማለቱን የእግዚአብሔርንም ወደመሆን ከተካከለ አምላክ ይኖር ዘንድ ሰው ወደ መሆን ዝቅ ዝቅ ማለቱን ተናገረ፡፡ የሚጠፋ ሥጋን ለበሰ ያንንም የሚጠፋ ሥጋ የማይጠፋ አደረ ገው የሚሞት ሥጋን ለበሰ ያንንም የሚሞት ሥጋ ከማይለወጥ አነዋወሩ ጋር የተካከለ እን ዲሆን የማይሞት አደረገው፡፡ምድራዊ ሥጋን ለበሰ ያንንም ምድራዊ ሥጋ የእርሱ ከሆነ ልዕ ልና ጋር የተካከለ እንዲሆን ሰማያዊ አደረገው፡፡ ጉስቁል ሥጋ የእርሱ ከሆነ ኃይል ጋር የተካከለ ይሆን ዘንድ ለክብርና ለብርሃን አደረገው፡፡ የሚ ታመም ሥጋን ለበሰ ያንንመ የሚታመም ሥጋ ከማይታመም አነዋወሩ ጋር የተካከለ እንዲሆን የማይታመም አደረገው የተለየ እንዳይሆን በአንድነት አዋሐደው እንዳይቀላቀል በመጠበቅ አኖረው የተዋሐደውን ባሕርይ በማስወገድ ግን አይደለም ሰው የሆነ መለኮትንም በመለወጥ አይደለም በትንሣኤውም ጊዜ የኢያኢሮስን ሴት ልጅ ጣቢታ ተነሺ ብሎ እንደጠራት ነፍስ የተለየው ሥጋውን አልጠራም እንደ መበለቲቱም ልጅ ወገቡን አልዳሰሰም፡፡ ሁለተኛም እንደ አልዓዛር ከፈጣሪ ዘንድ ለፍጥረት ሥራ ርዳታ እንዲሆን ተነሥ ወደ ውጭ ወጣ ብሎ አልተጣራም፡፡ አንዱ ይበልጣል አንዱ ያንሣል አንዱ ፍጡር አንዱ ፈጣሪ ነው እንዳሉ እንደ መለካውያን እምነታችንን ክፉ አንናገር፡፡ ማቴ፱+፳፭ ዮሐ፲፩+፵፫

፲፱ እናንተ ሰነፎች የሮሜ ታላላቆች እግዚአብሔር ከተጉሳቀለች ሥጋችን ጋር መዛመድን ከላፈረ ሥጋን ከጉስቁልና አንሥቶ ከፍ ከፍ ያደርጋት ዘንድ ከመለኮትም ኃይል ጋር ያስተካክላት ዘንድ እንደምን ያፍራል ትስብእቱን ከመለኮቱ ክብር ጋር አንድ ያደርጋት ዘንድ ካልወደደስ መለኮቱን በትስብእቱ ጉስቁልና ባላሳተፈው ነበር፡፡ ለከበረ ሰው ጉስቁልናን መሸከም ይጨንቀዋልና ለተዋረደ ሰው ግን ክብ ርና ውዳሴን መሸከም የሚያስጨንቅ አይደለም፡፡ ዳግመኛም ሕመምና ድካምን መሸከም በሕ ይወት ላለ ሰው ጭንቅ ነው ለታመመው ግን

ሕይወት ዘለዓለም፡፡እመሰ ኢየዐያዕቦ እግዚ አብሔር አውርዶ ዕበየ መለኮቱ ኀበ ኃሣረ ሥጋዌ እፎኬ የዐዕቦ አልዕሎ ሥጋዌሁ ኀበ ዕበየ መለኮቱ፡፡

፹ ተንገዘኑኑ ኦ ሰብአ ሮሜ ዘእምተ ፈግሕ ክሙ ወትቴክዙኑ ዘእምተሐሠይክሙ እስመ አፍቀሮ እግዚአብሔር ለእጓለ እመ ሕያው ወረሰዮ ለሥጋኑ ዕሩየ ምስለ መለኮቱ እመሰ ቅቴክሙ ሎቱ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘአልረዮ ለሥጋዌሁ ምስለ ዕበየ መለኮቱ፡፡ ለምንትኬ ኢትቤልዎ እመ አድኀነ ሰማያተ ወወረደ ዲበ ምድር ኢትረድኬ እግዚኦ ኀበ ኃሣርኔ ድከምት ወኢትሠወጥ ኀበ ማኅፀና ለብ እሴቲ ከመ ኢትፁር ኃሣረ ዚአነ፡፡እመሰ ይትከ ሀለክሙ አብጥሮ ፈቃዶ ለእግዚአብሔር፡፡ ዮሐ ፫፥፲፯

፹፩ ወካዕበመ ለምንትኬ ኢትቤልዎ ኢትረድ ውስተ ቀላየ ዮርዳኖስ ከመ ትንሣእ ጥምቀተ በኀበ ብእሲ መሬታዊ፡፡ እመሰ ይት ከሀለክሙ አጽርዮ ትሕትናሁ ለእግዚአብሔር ፡፡ለምንትኬ ካዕበ ኢትቤልዎ ኢትቁም ውስተ ዐውደ ጲላጦስ ወኢትትወከፍ ኃፍረተ መስቀ ል፡ ለእመ ትክሉ አኅድጎቶ ለሥምረተ እግዚአ ብሔር፡፡ዓዲመ ለምንት ኢትቤልዎ ኢትስ ተይ ጽዋዓ ሞት በእንቲአነ እስመ ይኄይሰነ ተሣቅዮ በጻዕረ ደይን እምትሙት በእንቲ አነ፡፡አንሰኬ እብል በእንቲአክሙ ይኄይስ ክሙ ነቢረ ውስተ ጻዕረ ደይን እምትንሥኡ ተስፋ ሕይወት በሞተ ዚአሁ ርከቡኬ በከመ ፍትወተ ልብክሙ፡፡እመሰኬ ይትከ ሀለክሙ አኅድጎ መለኮቶ እምፀዊረ ኃሣር እፎኬ ትክሉ አኅድጎቶ ሥጋዌሁ እምጸዊረ ክብር ወሱራሔ በዕሪና መለኮት፡፡አንሰኬ እብል እንቋዕኬ ዘበ ልዓት ሔዋ እምዕፀ ዕልወት ከመ ትትወለድ ማርያም ለመድኃኒተ ዚአሃ ወለመድኃኒተ ዚአየ ፡፡ እመሰኬ ነበረት ሔዋ እንዘ ትትዓቀብ በትእዛዘ እግዚአብሔር እምነበረት ባሕቲታ ምስለ ብእሲሃ እንዘ ትትፌጋዕ በፍሬያተ ገነት ወእምኢተወል ደት ማርያም እምዘርአ አዝርእቲሃ ለአኅድጎ ፍዳ ኃጣውኢሃ ወእም ኢለበሰ ሕምዙ ለከይሲ ዘአል ቦሐታ በጼወ መለኮተ ወልደ ወለታ፡፡

፹፪ ወካዕበመ እብል እንቋዕ ሰፍሐ እዴሁ አዳም ለበሊዐ ዕፀ ዕልወት ከመ ይሰደድ እም ገነት፡፡እመሰ ኢተሰደ እምገነት እምኢሰፍሐ እደዊሁ ወልደ እግዚአብሔር ዲበ ዕፀ መስቀል ከመ ያግብኦ ለአዳም ውስተ ገነት፡፡ እመሰ ዘሳሰማዊ ሕይወትን መሸከም አስጨናቂ አይደለም፡፡እግዚአብሔር የመለኮቱን ክብር ሰው ወደመሆን ትሕትና ዝቅ ማድረግ እግዚአብሔ ርን ካላስጨነቀው ሥጋውን ወደ መለኮቱ ክብር ከፍ ከፍ ማድረግ እንደምን ይጨንቀዋል፡፡

፹ የሮሜ ሰዎች ሆይ ከተደሰታችሁት ይልቅ ታዝናላችሁን ሐዘኑትንም ካደረጋችሁበት ይልቅ ትተክዛላችሁ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ወዶታልና ሥጋችንንም ከመለኮቱ ጋር የተካከለ አድርጎታልና፡፡ ሥጋውን ከመለኮቱ ክብር ጋር ስላስተካከለው ለእግዚአብሔር የምታዝኑለትስ ከሆነ የእግዚአብሔርንም ፈቃድ መሻር ከቻ ላችሁ ከልዕልናው ዝቅ ብሎ ወደ ምድር በወረደ ጊዜ አቤቱ ወደ ጉስቁልናችን ወደ ድካማችንም አትውረድ የእኛንም መከራ እንዳትሸከም ወደ ሴቲቱ ማኅፀን አትግባ አትሉትም ነበር፡፡ ዮሐ ፫፥፲፯

፹፩ ዳግመኛም የእግዚአብሔርን ትሕትና ማስቀረት የሚቻላችሁ ከሆነ ስለምን በምድራዊ ሰው ጥምቀትን ትጠመቅ ዘንድ ወደ ዮርዳኖስ ባሕር አትውረድ አትሉትም የእግዚ አብሔርን ፈቃድ ማስተው ከተቻላችሁ ለምን በጲላጦስ አደባባይ አትቁም የመስቀልንም መዋ ረድ አትቀበል አላላችሁትም፡፡ ከእንደገናም ለምን ስለእኛ ከምትሞት በደይን ጣር መሠቃ የት ይሻለናልና ስለእኛ የሞትን ጽዋ አትጠጣ አትሉትም፡፡ እኔ ግን ስለእናንተ በእርሱ ሞት የሕ ይወትን ተስፋ ከምትቀበሉ ይልቅ በደይን ጣር መኖር ይሻላችኋል እላለሁ፡፡ እንደ ልባችሁም መሻት አግኙ መለኮትን መከራን ከመሸከም ማስተው ከተቻላችሁ ሥጋውን ከመለኮት ጋር በመተካከል ክብርና ብርሃንን ከመጐናጸፍ ማስተው ምንኛ ይቻላችኋል፡፡ እኔስ ስለእርሷ መዳን ለእኔም ድህነት ማርያም ትወለድ ዘንድ ሔዋን እንኳን ከሕይወት ዛፍ በላች እልሁ፡፡ ሔዋን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቃስ ብትሆን በገነት ፍሬዎች እየተደሰተች ብቻዋን ከባሏ ጋር በኖረች ነበር ማርያምም የኃጢአቷን ፍዳ ለማስቀረት ከልጅ ልጇቿ ባልተወለደች ያሳታት የእባብም መርዙ ከሴት ልጇ ልጅ መለኮት ጨውነት አልጫ ባልሆነ ነበር ፡፡

፹፪ ዳግመኛም ከገነት ይሰደድ ዘንድ አዳም እንኳን እጁን ዕፀ ሕይወትን ለመብላት ዘረጋ፤ እርሱ ከገነት ባይሰደድ ኖሮ የእግዚአ ብሔር ልጅ አዳምን ወደገነት ይመልሰው ዘንድ እጆቹን በዕፀ መስቀል ላይ ባልዘረጋ ነበር፡፡ አዳም በገነት ቢኖር መድኃኒታችን ከማርያም

ነበረ አዳም ወስተ ገነት እምኢተወልደ መድኃኒነ እግርያም ወእምኢኮነ ዘርአ ሙላድ ውስተ ገነተ ተድላ እስመ በሥርዓተ ሰማይ ሀልዋን እለ የኀድሩ ውስቴታ፡፡እመሰኬ ይደሉ በዓጸደ ገነት ሩካቤ ብእሲ ወብእሲት እምአእመራ አዳም ለብ እሲቱ እስመ ነበሩ ሀየ መጠነ ፯ ዓመት፡፡ እስመ ዓጸደ ገነትሰ መካነ ቅዳሴ ውእቱ ወኢይትከሀል በውስቴታ ከመ ይትገበር ሕገ ሥጋ ወደም፡፡ወዘ ከመሰ ነበሩ ውስተ ገነት መጠነ ሰባዔ ዓመታት ይትረከብ በመጽሐፈ ኩፋሌ ዘከመ ነገሮ ለሙሴ መል እከ ገጽ፡፡ወተደምሮሰ ኢተደመረ አዳም ምስ ለሔዋን ዘእንበለ እምድኅረ ወፅኡ እም ገነት፡፡ ወንሕነኒ እምኢኮነ ዘመዶ ለእግዚአብሔር በሥጋ ፡፡ ኩፋ ፭፥፮

፳፫ መስለከኑ እ አብድ ዘኢያእመረ እግዚአብሔር እምቅድመ ይልሐኮ ለአዳም ከመ የዐሉ ትእዛዞ ወይበልዕ እምዕፀ ዕልወት ፡፡ለእመሰኬ ኢያእመረ እግዚአብሔር ከመ ይትወለዱ ኃጥአን እም አዳም ለምንትኬ አስተ ዳለዋ ለገሃነም ከመ ትኩኖሙ ማኅደረ ለእለ ኢይገብሩ ፈቃዶ፡፡ወእመሰ ኢያእመረ ከመ ይትወለዱ ጻድቃን እም አዳም ለምንትኬ እስ ተዳለዋ ለገነተ ተድላ ከመ ትኩኖሙ ርስተ ለእለ ዐቀቡ ትእዛዞ፡፡ አእመረኬ እግዚአብሔር እምቅድመ ይፍጥሮ ለእጓለ እመሕያው ከመ ይኤብስ በዐሊወ ትእዛዙ፡፡ወበእንተዝ ይቤ እስመ ሥዩም ውስተ ልቦሙ ለእጓለ እመ ሕያው እኪት እምንእሶሙ በኵሉ ጊዜ፡፡ ካዕበመ አእመረ እግዚአብሔር ከመ ይት ወለድ እምወለተ አዳም ወይሬስዮ ዕሩየ ምስለ መለኮቱ ለሥጋ ዘነሥአ እምኔሃ፡፡ ወበእንተዝ ይቤ አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምኔነ፡፡ ዮጊ ያሌዕል እደሁ ወይበልዕ እምውእቱ ዕፀ ሕይወት ወየሐዩ ለዓለም፡፡ ናሁኬ ተዐውቀ ከመ ዕሩየ ኮነ ትስብእት ምስለ መለኮት በከመ ነጊር አቅደምነ በከመ ሰምዓ ኮነ ጳውሎስ እንዘ ይብል እኮ ሐዪዶ ዘኮነ እግዚአብሔር አላ አትሐቶ ርእሶ ወተመሲሎ ከመ ገብር ከዊኖ ከመ ብእሲ ተአዚዞ እስከ በጽሐ ለሞት ወሞቱኒ ዘበመስቀል፡፡ ፊልጵ፥፮

፳፬ አእምርኬ እ አብድ ከመ ኢተእኅዘ መለኮትለሥልጣነ ሞት እስመ በእ ንተ ትስብእቱ ዘንተ ይቤ ሐዋርያ፡፡ወእምዝ ያትሉ ወይቤ ወበእንተዝ አዕበዮ እግዚእ ብሔር ወጸገዎ ስመ ዘየዐቢ እምኵሉ ስም፡፡ ከመ ለስሙ ለኢየሱስ ይስግድ ኵሉ ብርክ ዘበሰማያት ወበዘምድር ወዘበቀላያት ዘመትሕ

ባልተወለደ በተድላ ገነትም የትውልድ ዘር ባልሆነ ነበር፡፡ በውስጧ የሚያድሩት በሰማይ ሥርዓት ይኖራሉና በገነት አፀድ የወንድና የሴት ሩካቤ የሚገባ ቢሆን ኖሮ አዳም ሚስቱን ባወ ቃት ነበር፡፡ ሰባት ዓመት በዚያ ኖረዋልና፡ የገነት አፀድስ የምስጋና ሥፍራ ነው በውስጧም የሥጋና ደም ሕግ ይደረግ ዘንድ አይቻልም በገነት ሰባት ዓመት ያህል እንደኖሩስ በመጽሐፈ ኩፋሌ መልአከ ገጽ ለሙሴ እንደነገረው ተጽፏል የሥጋ መቀራረብን ግን ከገነት ከወጡ በኋላ ካልሆነ በቀር አዳም ከሚስቱ ጋር አልተቀ ራረበም፡፡እኛም በሥጋ ለእግዚአብሔር ዘመድ ባልሆንን ነበር፡፡ ኩፋ ፭፥፮

፳፫ አንተ ሰነፍ እግዚአብሔር አዳምን ከአፈር ሳያበጀው አስቀድሞ ትእዛዙን ተላልፎ ከዕፀ ሕይወት እንደሚበላ ያላወቀ ይመስል ሀልን፡፡ እግዚአብሔር ከአዳም ኃጢአተኞች እንደሚወለድ ያላወቀስ ቢሆን ፈቃዱን ላል ፈጸሙ ማደሪያ ትሆናቸው ዘንድ ገሃነምን ለምን አዘጋጃት፡፡ጻድቃንም ከአዳም እንደሚወለዱ ካላ ወቀ ትእዛዙን ለጠበቁት ርስት ትሆናቸው ዘንድ ስለምን ተድላ ገነትን አዘጋጃት፡፡ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ሳይፈጥረው አስቀድሞ ትእዛዙን በመተላለፍ እንደሚበድል ዐወቀ ስለዚህም ከታናሽነታቸው ጀምሮ በጊዜ ሁሉ ክፋት በሰው ልጆች ልብ ወስጥ ነግሧልና አለ፡፡ ዳግመኛም እግዚአብሔር ከአዳም ሴት ልጅ እንደሚወለድ ከእርሷ የነሣውንም ሥጋ ከመለኮቱ ጋር የተካከለ እንደሚያደርገው አወቀ፡ ስለዚህም አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ገናም እጁን እንሥቶ ከዚህ የሕይወት ዛፍ ይበላል ለዘላለምም ሕያው ይሆናል አለ፡፡ እነሆ አስቀድመን እንደተናገርን ትስብእት ከመለኮት ጋር የተካከለ እንደሆነ ታወ ቀ ጳውሎስ ነጥቆ እግዚአብሔር የሆነ አይደለም ራሱን ዝቅ አድርጎ አገልጋይ መስሎ እን ደሚታዘዝ ሰው ሆኖ እስከ ሞትም ደርሶ እንጂ፡ ሞቱም የመስቀል ላይ ሞት ነው አለ፡፡ ፊልጵ፥፮

፳፬ ሰነፍ ሆይ መለኮት በሞት ሥልጣን እንዳልተያዘ ዕወቅ ሐዋርያው ይህን ስለትስብእቱ ተናግሯልና፡፡ ከዚህም አያይዞ ስለ ዚህም እግዚአብሔር ከፍ ከፍ አደረገው ከስምም ሁሉ የሚበልጠውን ስም ሰጠው ለኢየሱስ ክርስቶስ ስም ጉልበት ሁሉ ይሰግድ ዘንድ በሰማያትና በምድር በውቅያኖስና ከምድርም በታች ያሉትም ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ የክብር

ቴሃ ለምድር፡፡ከመ ኢየሱስ ውእቱ እግዚእ ስብሐት ለእግዚአብሔር አብ፡፡ሶበሰ ኢኮነ ዕሩየ ትስብእቱ ለወልድ ምስለ መለኮቱ እፎኬ ተሐበለ ጳውሎስ ከመ ይበል እግዚእ ስብሐት ለእግዚአብሔር አብ፡፡ናሁኬ አዕረዮ ለትሥጉተ ወልድ ምስለ መለኮተ ወላዲ፡፡ ገብርኤልኒ ይቤላ እመ ዜነዋ ትወልዲ ወልደ፡፡ ኢይቤ ትወልዲ መለኮተ ወካዕበመ ኢይቤ ትወልዲ ትስብእተ፡፡አላ ይቤ ትወልዲ ወልደ እን ዘያሬኢ ፩ ገጸ ዘፍና ትስብእት ወመለኮት፡፡ ሉቃ፩+፴፩

ጌታ እንደሆነ ዐውቀው ለእግዚአብሔር አብ ይሰግዱ ዘንድ የወልድ ትስብእት ከመለኮቱ ጋር የተካከለ ካልሆነ ጳውሎስ በእግዚአብሔር አብ ዘንድ የክብር ጌታ ይል ዘንድ እንደምን ደፈረ እነሆ የወልድን ሰውነት ከወላጁ መለኮት ጋር አስተካለው፡፡ ገብርኤልም የምሥራቹን በነገራት ጊዜ ወንድ ልጅ ትወልጂያለሽ አላት፡ መለኮትን ትወልጂያለሽ አላላትም የትስብእትንና የመለኮትን ነገር አንድ ወገን አድርጎ ሲያሳይ ወንድ ልጅ ትወልጂያለሽ አለ እንጂ፡፡ ሉቃ፩+፴፩

፹፭ ወድንግልኒ እመ ወለደቶ አኮ በክልኤ ፍና ተዐቍረ በማኅፀን ከመ ሕፃን ንኡስ ከመ ኢይጸራዕ ሥርዓተ ሕፃናት፡፡ ሀልው መለኮቱ በህየ ወበአጽናፈ አጽናፍኒ እንዘ ይመልእ በኲሉሂ ከመ ኢይጸራዕ ዕበየ ኃይል ዘልማድ፡፡ ጾረቶ እንዘ ውእቱ ይጼውራ ወለከዊነ እምደለወቶ እንዘ ውእቱ አቡሁ ለዓለም ወእምጻኢሁ እምኀበ አልቦ ወኢሀሎ ተወልደ እንዘ ኢይትነሠት ማኅተመ ድንግልናሃ፡፡ወበዝ አእመርነ ከመ እግዚአብሔር ውእቱ ዘተወልደ እምኔሃ፡እስመ ሰብእሰ ኢይክል ወጺአ እንተ ዕፅው ኆኅት ዘእንበሴ በጽምረተ መለኮት፡፡

፹፭ ድንግልም በወለደችው ጊዜ በሁለት ወገን አይደለም የሕፃናት ሥርዓት እንዳይጓደል እንደ ታናሽ ሕፃን በማኅፀን ተፀነሰ መለኮቱም የባሕርይ የሆነ የኃይል ጌትነት እንዳይጓደል በዳርቻዎች ቢሥፍራም ሁሉ የመላ ሆኖ የመላ ቢሆንም በዚያ ነበረ፡፡ የሚሸከማት እርሱ ሲሆን ለእናቱ ተገባችው ዓለምን ካለመኖር ከሌላም ነገር ያመጣው የድንግልናዋን ማኅተም ሳይለጥ ከእርሷ ተወለደ፡፡በዚህም ከእርሷ የተወለደ እግዚአብሔር እንደሆነ ዐወቅን ሰው ግን ያለመለኮት መዋሀድ በተዘጋ ደጃፍ መውጣት አይቻለውምና፡፡

፹፮ ተሐቅፈ በአብራኪሃ ወተገሰ በአእዳዊሃ፡ወበዝ አእመርነ ከመ እጓለ እመሕያው ውእቱ ዘተዐቍረ በሐቌፊሃ፡፡ወበዝ አእመርነ ከመ እጓለ እመሕያው ውእቱ ዘይፌጽማ ለሥርዓተ ደቂቅ እስመ አልቦ ዘይክል ገሲሶቶ ለእሳተ መለኮት ዘእንበለ በጽምረተ ትስብእት፡፡ነቅዐ ሐሊብ እም አጥባቲሃ ለድንግል እንተ ኢተአምር ብእሴ፡፡ወበዝ አእመርነ ከመ አምላክ ውእቱ ዘተወልደ እምኔሃ እስመ አልቦ ዘይክል አንቅዖ ሐሊብ እምአጥባተ ድን ግል ዘእንበለ ዘአንቅዐ ማየ እምኰኵሐ ኮሬብ፡፡ ወአልቦ ካዕበ ዘይትሐፀን በሐሊበ ድንግል ዘእንበለ እግዚአብሔር ባሕቲቱ ዘኀደረ ውስተ ከርሠ ድንግል፡፡ናሁኬ አምላክ ወሰብእ በአሐዱ ፍና ፡፡

፹፮ በጉልበቶቿ ታቀፈ በእጆቿም ተዳሰሰ፡፡ በዚህም በእቅፏ የታቀፈ እርሱ የሰው ልጅ እንደሆነ አወቅን፡፡ በዚህም የሕፃናትን ሥርዓት የሚፈጽማት እርሱ የሰው ልጅ እንደሆነ አወቅን፡ ያለ ትስብእት አንድነት የመለኮትን እሳት መዳሰስ የሚችል የለምና፡፡ወንድ ከማታውቅ ከድንግል ጡቶች ወተት ፈሰሰ፡ በዚህም ከእርሷ የተወለደው አምላክ እንደሆነ ዐወቅን፡ ከኮሬብ አለት ውኃን ካፈለቀው በቀር ከድንግል ጡቶች ወተት ማንቃት የሚቻለው የለምና፡፡ ዳግመኛም በድንግል ማኅፀን ካደረ ከእግዚአብሔር ብቻ በቀር በድንግልና ወተት የሚያድግ የለም እነሆ አምላክና ሰው በአንድ ወገን ናቸው፡፡

፹፯ ወካዕበ አርአየ ጽምረተ መለኮት ወትስብእት በፈለገ ዮርዳኖስ ደነነ ለተጠምቆ በሕገ ትስብእት ወአብ ሰምዐ ኮነ ሎቱ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወሎቱ ሰምዕዎ፡፡ ሰምዐ ኮነ በእንተ ዋሕድ ኢፈለጠ በእንተ መለኮቱ ወኢበእንተ ትስብእቱ አላ በ፩ ጽዋ ኔ ይቤ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር፡፡ ማቴ፫+፲፯

፹፯ ዳግመኛም የመለኮትንና የትስብእትን አንድነት በዮርዳኖስ ወንዝ ገለጠ፡ በሰውነት ሕግ ለመጠመቅ ጐንበስ አለ፡፡ አብም የምወደው ልጄ ይህ ነው እርሱን ስሙት ብሎ መሰከረለት፡ ስለ አንዱ መሰከረ ስለ መለኮቱ ለይቶ አልተናገረም ትስብእቱንም አልለየም በአንድ አጠራር የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ እንጂ፡፡ ማቴ፫+፲፯

፳፰ በከመ ኢወለደት ድንግል ባሕቲታ ሥጋዌ ዘእምባሕቲታ ሥጋዌ ዘእንበለ በጽምረተ መለኮት ዘተዋሕደ ምስለ ሥጋ ዘነሥአ እምኔሃ፡፡ወከማሁ አብኒ አመ ኮነ ስምዐ በእንተ ወልዱ ኢፈለጠ በእንተ ኃይል ወሥጋዌ አላ ይቤ በእስተዋሕዶ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር፡፡እመሰ ዋሕድ ለአቡሁ ኢንቁዕ መለኮቱ እምሥጋዌሁ ወእመሂ ዋሕድ ውእቱ ለእሙ ኢሊሉይ ውእቱ ትሰብእቱ ወመለኮቱ ፡፡ ኢብሕትው መለኮቱ እምትሰብእቱ ወኢትሰብእቱ እመለኮቱ ኢመጠነ ነበሰባሰ ቀራንብት ወኢመጠነ ቅጽበተ አዕይንት እምድኅረ ፩ ከዊን፡ወበእንተ ሥጋዌሂ ይቤ ዳዊት እግዚአብሔር ይቤለኒ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ፡፡ሰአል እምኔየ ወእሁበከ አሕዛበ ለርስትከ ወምኩናኒከኒ እስከ አጽናፈ ምድር፡፡

፳፱ ቦኑ እንከ ዳዊት ነግሠ እስከ አጽናፈ ምድር፡፡ወቦኑ ወሀቦ ርስተ ደወለ አሕዛብ፡፡ኢተአደወት ምኩናኑ እምደወለ ይሁዳ ወምስፍናሁኒ እምደወለ ኢየሩሳሌም፡፡እስመ በእንተ ወልድ ይቤ ዘንተ እስመ ሥጋሁ ለወልድ እምዘርአ ዳዊት ውእቱ፡፡ በከመ ተብህለ አነ አበቍል ቀርነ ለዳዊት፡ወአስተዴሉ ማኅቶተ ለመሲሕየ:: ወበካልእኒ ይብል መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት በጽድቅ ወኢይኔስሕ እስመ እምፍሬ ከርሥከ አነብር ዲበ መንበርከ፡፡ ፩ዜና ፳፱+፳፮ መዝ፪+፯፣፻፴፩+፲፯

፴ ገብርኤልኒ ይቤላ ለማርያም ወይሁቦ እግዚአብሔር አምላክ መንበረ ዳዊት አቡሁ፡፡ማእዜኑመ እንከ ነበረ ክርስቶስ ዲበ መንበረ ዳዊት አቡሁ፡፡አኮኑ ልህቀ በተጽናስ እንዘ ታትኅይዮ እሙ እመካን ውስተ መካን እምፍርሀተ ሄሮድስ ንጉሠ ይሁዳ፡፡ እስመ መጽኡ መሰግላን እምብሔረ ጽባሕ እንዘ ይብሉ አይቴ ሀሎ ንጉሠ አይሁድ ዘተወልደ እስመ ርኢነ ኮከበ ዚአሁ በምሥራቅ ወመጻእነ ከመ ንስግድ ሎቱ፡፡ ወሰሚዖ ሄሮድስ ንጉሥ ተሀውከ ወኩላ ኢየሩሳሌም ምስሌሁ፡፡ ወእምዝ ተስእሎሙ ለጸሐፍት ወሊቃነ ካህናት ወይቤሎሙ በአይቴ ይትወለድ ክርስቶስ ፡፡ ወይቤልዎ በቤተልሔም ዘይሁዳ እስመ ከማሁ ጽሑፍ በትንቢተ ሚክያስ፡ወአንቲኒ ቤተልሔም ምድረ ኤፍራታ ኢተሐጺ እምነ መሳፍንተ ይሁዳ እስመ ይወጽእ ንጉሥ እምኔኪ ዘይርዕዮሙ ለሕዝብየ እስራኤል።

፳፰ ድንግል ከእርሷ ከነሣው ሥጋ ጋር ከተዋሐደ ያለመለኮት አንድነት የብቻዋ ከሆነ ከሥጋዋ ሥጋን ብቻ እንዳልወለደች እንዲሁ አብም ስለልጁ በመሰከረ ጊዜ ኃይልንና ሥጋን አልለየም ሁለቱን አንድ በማድረግ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ እንጂ፡፡ለአባቱ አንድ ከሆነ መለኮቱ ከሥጋው የተለየ አይደለም ለእናቱም ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ከሆነ ሰውነቱ ከመለኮቱ የተለየ አይደለም፡፡ ከአንድነት በኋላ መለኮቱ ከሰውነቱ ሰውነቱም ከመለኮቱ የሽፋሽፍት መገለጥ ያህል የዓይን ጥቅሻም ያህል ብቻውን የሆነ አይደለም፡፡ ስለ ሥጋም ዳዊት እግዚአብሔር አለኝ አንተ ልጄ ነህ እኔም ዛሬ ወለድሁህ ከእኔ ለምን አሕዛብን ለርስትህ እሰጥሀለሁ ግዛትህም እስከ ምድር ዳርቻዎች ይሆናል አለ፡፡

፳፱ በውኑ ዳዊት እስከ ምድር ዳርቻ ነግሧልን የአሕዛብንስ አውራጃ ርስት አድርጎ ሰጥቶታልን መንግሥቱ ከይሁዳ አውራጃ ግዛቱም ከኢየሩሳሌም አውራጃ አልተሻገረችም፡፡ይህንንስ ስለወልድ ተናግሮታል የወልድ ሥጋ ከዳዊት ዘር ነውና እኔ ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ለቀባሁትም መብራትን አዘጋጃለሁ እንደተባለ፡ በሌላም ሥፍራ እግዚአብሔር ለዳዊት በእውነት ማለ አይጸጸትም ከጉልበትህ ፍሬ መካከል በዙፋንህ አኖራለሁ ይላል፡፡ ፩ዜና ፳፱+፳፮ መዝ፪+፯፣፻፴፩+፲፯

፴ ገብርኤልም ማርያምን እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል አላት እናቱ የይሁዳ ንጉሥ ሄሮድስን ከመፍራት የተነሣ ከቦታ ወደ ቦታ እያሸሸችው በችግር አደገ፡፡ ጥበበኞች የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት አለ ኮከቡን በምሥራቅ አይተን እንሰግድለት ዘንድ መጥተናልና እያሉ ከምሥራቅ አገር መጡ፡፡ ንጉሥ ሄሮድስም ሰምቶ ደነገጠ መላዋ ኢየሩሳሌምም ከእርሱ ጋር ደነገጠች፡፡ ከዚህም በኋላ ክርስቶስ በየት ይወለዳል ብሎ ጸፎችንና የካህናት አለቆችን ጠየቃቸው እነር ሱም በይሁዳ ዕፃ በቤተልሔም ነው በትንቢት ሚኪያስ የኤፍራታ ዕፃ የምትሆኚ አንቺ ቤተልሔም ከይሁዳ ገዢዎች አታንሺም ወገኖቼ እስራኤልን የሚጠብ ቃቸው ንጉሥ ከአንቺ ይወጣልና ተብሎ ተጽፏል አሉት፡፡

፵፩ ወእምዝ ተስእሎሙ ለሰብአ ሰገል በዘእስተርአዮሙ ኮከብ ከመ ያእምር ሚ መጠን ውእቱ ከመ ያእምር ልደቶ ለሕፃ ን፡፡ወነገርዎ ሰብአ ሰገል እምክልኤ ዓመት ውእቱ ዘእስተርአዮሙ ቤዝ በዘቦቱ ትእምርተ መሲሐዊ፡፡ ወእምዝ ይቤሎሙ ለሰብአ ሰገል ሑሩ አንሶሰዉ በትእምርተ ኮከብ እስከ ትበጽሑ ኀበ ሀሎ ሕፃን ወሰኒደክሙ ንው ኀቤየ ትምርሑኒ ኀበ ሀሎ ሕፃን ከመ አነሂ እስግድ ሎቱ፡፡ ዘንተሰ ይቤ በቃለ ጕሕሉት አኮ ከመ ይስግድ ሎቱ አላ ይቅትሎ፡፡ ወአን ሶሲዎሙ ሰብአ ሰገል እንዘ ይመርሐሙ ትእ ምርተ ኮከብ በጽሑ ኀበ ሀሎ ሕፃን ወእሙ ወሰገ ዱ ቅድሜሁ ለሕፃን ወፈትሑ መዛግብቲሆሙ ወአቅረቡ ሎቱ እምኃ ወርቀ ወከርቤ ወስኂነ፡፡ ማቴ፪፥፩-፲፳

፵፪ ናሁኬ አቅደሙ አሕዛብ ተወክፎቶ ለወልደ እምላክ በውሂበ ጋዳ ለመንግሥቱ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ነገሥተ ተርሴስ ወደ ሰያት እምኃ ያበውኡ ነገሥተ ሳባ ወዐረብ ጋዳ ያመጽኡ፡፡ወካዕበመ ጽሑፍ ዘይብል የሐ ዩ ወይሁብዎ እምወርቀ ዐረብ ወዘልፈ ይጼ ልዩ በእንቲአሁ፡፡ መዝ፸፩፥፲-፲፭

፵፫ ወእምዝ አስተርአዮሙ መልአከ እግዚአብሔር በሕልም ለሰብአ ሰገል ወነገ ሮሙ ከመ ኢይግብኡ ኀበ ሄሮድስ ወገብሩ በከመ አዘዞሙ፡፡ወእንተ ካልእት ፍኖት አተ ዉ ብሔሮሙ፡ወእሚሮ ሄሮድስ ከመ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰብአ ሰገል ወእምዝ አዘዘ ይቅትሉ ሕፃ ናተ ዘደወለ ምኲናኑ ዘእምክልኤ ዓመት ወዘይንእስ እምኔሁ በሐሳበ ዘተጠየቆሙ ለሰብአ ሰገል፡፡

፵፬ ወዕአ ፍትሐ ኲነኔ ሞት እምአፈ ሄሮድስ ንጉሠ ገሊላ ላዕለ ሕፃናት ንጹሐ ን፡፡ነገሥተ አሕዛብ እምኀዎ በሀብተ ዕጣን ለክህነቱ በሀብተ ወርቅ ለመንግሥቱ ወበሀብተ ከርቤ ዘይደሉ ለመግነዘ ሥጋሁ ፡፡ወንጉሠ ገሊላ ዘእምነገደ ሕዝባ ለእሙ ፈቀደ የአምኖ በመጥባሕት ወይስዐር ዝክሮ በኲነኔ ሞት፡፡ ለዘሥልጣነ ሞት ወሕይወት ውስተ እዴሁ፡፡

፵፭ ወእምዝ አስተርአዮ መልአከ እግዚ አብሔር በሕልም ለዮሴፍ ወይቤሎ ተንሥእ ወንሣእ ሕፃነ ወእሞ ወሑር ብሔረ ግብጽ እስመ ሀለዎ ለሄሮድስ ይኅሥሦ ለሕፃን፡፡ ወተንሥአ ዮሴፍ ወነሥአ ሕፃነ ወእሞ ወሖረ

፵፩ ከዚህም በኋላ ሰብአ ሰገልን የሕፃኑን ልደት ስንት ዓመት እንደሆነው ያውቅ ዘንድ ኮከቡ ለእነርሱ የታየበትን ጊዜ ጠየቃቸው፡ ሰብአሰገልም የመሢሕ ምልክት ያለው ሆኖ ኮከቡ የታየቻው ከሁለት ዓመት በፊት ጀምሮ እንደሆነ ነገሩት፡፡ ከዚያም ሰብአ ሰገልን ሂዱ ሕፃኑ ወዳለበት ሥፍራ እስከትደርሱ በኮከብ ምልክት ተያዙ ከሰገዳችሁለትም በኋላ እኔም እንድሰግድለት ሕፃኑ ያለበትን ትመሩኝ ዘንድ ወደእኔ ተመለሱ አላቸው ይህንንስ ብሎ በሽን ገላ ቃል ተናገረ፡፡ ሊሰግድለት አይደለም ሊገ ድለው እንጂ ሰብአ ሰገልም የኮከቡ ምልክት እየመራቸው ተጉዘው ሕፃኑና እናቱ ወዳሉበት ደረሱ ለሕፃኑም በፊቱ ሰገዱለት ሣጥኖቻቸ ውንም ከፍተው እጅ መንሻ ወርቅና ከርቤ ሽቱም ዕጣንም አቀረቡለት፡፡ ማቴ፪፥፩-፲፳

፵፪ እነሆ የተርሴስ ደሴቶች እጅ መንሻ ያቀርባሉ የሳባና የዐረብ ነገሥታትም ስጦታ ያመጣሉ የሚል እንደተጻፈ ለመንግሥቱ እጅ መንሻ ስጦታ በመስጠት አሕዛብ የአምልክን ልጅ አስቀድመው ተቀበሉት፡፡ ሁለተኛም ይድ ናል ከዐረብ ወርቅ ይሰጡታል ስለርሱም ዘወ ትር ይጸልያሉ የሚል ተጽፏል፡፡መዝ፸፩፥፲- ፲፭

፵፫ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ ለሰብአ ሰገል በሕልም ተገልጦ ወደ ሄሮድስ እንዲመለሱ ነገራቸው እነርሱም እንዳዘዛቸው አደረጉ በሌላም መንገድ ወደ ሀገራቸው ተመለሱ፡፡ ሄሮድስም የጥበብ ሰዎች እንደተሣለቁበት ዐውቆ ከእነርሱ ጠይቆ በተረዳው መጠን ከሁለት ዓመት ጀምሮ ያሉትን ከዚህም የሚያንሱትን የግዛቱን ሕፃናት እንዲገደሉ አዘዘ፡፡

፵፬ ከገሊላ ንጉሥ ከሄሮድስ እንደበት በንጹሀን ሕፃናት ላይ የሞት ቅጣት ፍርድ ወጣ፡፡ የአሕዛብ ነገሥታት ለክህነቱ ዕጣን ለመንግሥቱም ወርቅ ለሥጋው ማዘትም የሚገባ ከርቤን በመስጠት እጅ ነሡት ከእናቱ ወገኖች ነገድ የሆነ የገሊላ ንጉሥ ግን የሞትና የሕይወት ሥልጣን በእጁ የሆነውን በሰይፍ ለማጥፋ ሊሰጠው መታሰቢያውንም በሞት ቅጣት ሊሽር ወደደ፡፡

፵፭ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ በሕልም ተገልጦ ሄሮድስ ሕፃኑን ይገድለው ዘንድ ይሸዋልና ተነሥተህ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ ግብጽ አገር ሽሽ አለው፡፡ ዮሴፍም ተነሣ በነቢዩ በኢሳይያስም እነሆ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና ተጭኖ ወደ

ብሔረ ግብጽ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ ናሁ ይወርድ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ግብጽ ተጽዒኖ ዲበ ደመና ቀሊል ወያድለቀልቃ ለግብጽ ወለጣዖታቲሃ ፡፡ ማቴ፪+፲-፳ ኢሳ፲፱+፩

፴፮ ወሶበ ኃጥአ ሄሮድስ መካነ ህላዌሁ ለሕፃን አኀዘ ይቅትል ሕፃናተ እስከ ቈሐት ምድረ ገሊላ እምደመ ሕፃናት ዘተከዕወ ላዕሌሃ፡፡ወሶ ገጸ መካን ኀበ ይጸዓዱ እምነጸ ፍጸፈ ሐሊብ ዘእጥባተ አንስት እለ ተቀትሉ ውሉዶን፡፡ወሶ ኀበ ዘይርሕስኒ እምነቅዐ አን ብዕ ዘቀራንብቲሆን፡፡ውሕዘ በገሊላ ዝናመ አን ብዕ ወሰቆቃወ ብካይ ዐርገ እስከ ኑኃ ሰማይ ወበእ ንተዝ አፍጠነ እግዚአብሔር ቀቲሎቶ ለሄሮድስ፡፡ ማቴ፪+፲፱

፴፯ ሚ መጠን ጸዕረ ደይን ይደልዎ ለዘመ ጠነዝ ጸዋግ፡፡ወእከየ ልቡኒ አኮ ከመ እከየ እጓለ እመሕያው ወልበ አርዌ ምድርኒ ይል ሕሞ እከየ ወአርዌ ምድርሰ እምከመ አኀዞ ሕፃን በእደዊሁ እመሂ ይትዋነይ ቦቱ ኢይክል አሕሥሞ ላዕሌሁ ወኢይነክዮ በአስናኒሁ እስ መ ኃይለ የዋሃቱ ለሕፃን ይመውእ ኃይለ እከየ ልቡ ለከይሲ፡፡ወለሄሮድስሰ ኢያኀዘኖ አኀድኖ እጥባተ እሞሙ ለእለ ይጠብዉ ጥበ፡፡ ወሶበ ይትሜጠውዎሙ ሐራ ለመቲረ ርእሶሙ እሙንቱሰ ይስሕቅዎሙ በይዋሂ ወኢያእመሩ ከመ ለቀቲል ይትሜጠውዎሙ፡፡ወደኃራዊ ሄሮድስ ቀደ መ አብሶ በደመ ዮሐንስ ዘየዓቢ እምኵሎሙ ነቢ ያት ወድኅረመ ተሳተፈ ምስለ ሰቃልያን በደመ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡በከመ ይቤ ወንጌ ላዊ ወሰሚዖ ጲላጦስ ተስእለ ገሊላ ውያን ለእ መ ገሊላዊ ብእሲሁ፡፡ወአእሚሮ ከመ እም ኩናነ ሄሮድስ ውእቱ ፈነዎ ኀበ ሄሮድስ እንዘ ሀሎ ኢየሩሳሌም ውእተ ዕለተ፡፡ ወርእዮ ሄሮድስ ተፈሥሐ እስመ ይፈቅድ ይርአዮ እም ጕንዱይ ዕለት እስመ ይሰምዕ ነገሮ ወይፈቅድ ይርአይ ተአምረ በላዕሌሁ ዘይገብር ወሐተቶ ብዙኃ ነገረ ወአልቦ ዘተሰጥዎ፡፡ወይቀውሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወብዙኃ ያስተዋድይዎ፡፡ወአስተአከይ ዎ ሄሮድስ ወመዐሊሁ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወአልበሰ ዎ ንጹሐ ወፈነውዎ ኀበ ጲላጦስ፡፡ወውእቱ ዕለተ ተኳነኑ ሄሮድስ ወጲላጦስ እስመ ጋዕዝ ቦሙ እምቀዲሙ፡፡ ማቴ፲፩+፲ ሉቃ፳፫+፮ ፲፪

፴፰ አማንከ ተሰነአዉ ንጉሠ ገሊላ ምስለ መሰፍነ ኢየሩሳሌም በደመ ንጹሕ ኀደጉ ጋዕዞሙ ዘቅድም ወአንገለጉ ላዕለ መሲሑ ለእግዚ አብሔር ምስለ ሰቃልያን፡፡በከመ ይቤሉ ሐዋርያት

ግብጽ ምድር ይወርዳል ግብጽና ጣዖቶቿንም ያነዋውጣል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ወደ ግብጽ አገር ሄደ:: ማቴ፪+፲-፳ ኢሳ፲፱+፩

፴፮ ሄሮድስም ሕፃኑ ያለበትን ቦታ ባጣ ጊዜ በርሷ ላይ ከፈሰሰው የሕፃናት ደም የተነሣ የገሊላ ምድር እስክትቀላ ድረስ ሕፃናትን ሊገድል ጀመረ:: ልጆቻቸው በተገደሉ ሴቶች የጡት ወተት መንጠባጠብ የተነሣ ነጭ የሆነ ሥፍራ አለ በሸፋሽፍቶቻቸው የእንባ ፈሳሽ የራሰም ቦታ አለ በገሊላ የእንባ ዝናም ዘነመ ዋይታና ልቅሶም እስከ ሰማይ ከፍታ ድረስ ወጣ ስለዚህም እግዚአብሔር ሄሮድስን መቅሠፍን አፈጠነ:: ማቴ፪+፲፱

፴፯ ይህን ያህል ክፉ ለሆነ ምን ያህል የገሃነም ሥቃይ ይገባዋል:: የልቡናው ክፋት እንደ ሰው ልጆች ክፋት አይደለም የእባብ ልብ በክፋት ከእርሱ ይለሰልሳል እባብስ ሕፃን በእጁ ከያዘው ቢጫወትበትም በእርሱ ላይ ክፉ ሊያደርግበት አይችልም በጥርሶቹም አይነካውም የሕፃኑ የየዋህነቱ ኃይል የእባቡን ልብ ክፋት ያቸንፋልና:: ሄሮድስን ግን ጡት የሚጠቡትን የእናታቸውን ጡት ማስጣል አያሳዝነውም ጭፍሮች ቸብቸቦአቸውን ለመቅረጥ ሲቀበሉአቸው እነርሱ በየዋህነት ይስ ቅሉአቸው ነበር ለመግደል እንደሚቀበ ሉአቸውም አላወቁም:: ኋለኛው ሄሮድስ ከነ ቢያት ሁሉ በሚበልጥ በዮሐንስ ደም ለመበደል ቀደመ ኋላም በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከሰቃዮች ጋር ተባበረ ወንጌላዊ ጲላጦስም የገሊላ ሰው እንደሆነ የገሊላን ሰዎች ጠየቀ ከሄሮድስ ግዛት እንደሆነም ዐውቆ በዚያን ቀን በኢየሩሳሌም ሳለ ወደ ሄሮድስ ላከው ሄሮድስም አይቶ ደስ አለው ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ዜናውን እየሰማ ሊያየው ይመኝ ነበርና የሚያደርገውንም ተአምራት ከእርሱ ሊያይ ይሻ ነበር:: ስለ ብዙ ነገር መረመረው እርሱ ግን የመለሰለት የለም የካህናት አለቆችና ጸፎችም ቆመው አብዝተው ይከሱት ነበር ሄሮድስም አስከፋው ጭፍሮቹም በእርሱ ላይ ተዘባበቱ ንጹህ ልብስም አልብሰው ወደ ጲላጦስ ሰደዱት በዚያም ቀን ሄሮድስና ጲላጦስ ታረቁ ከቀድሞ ጀምሮ ጠብ ነበራቸውና እንዳለ:: ማቴ፲፩+፲ ሉቃ፳፫+፮ ፲፪

፴፰ የገሊላ ንጉሥና የኢየሩ ሳሌም ፖሻ በንጹሁ ደም የቀደመ ጠባቸውን ትተው በእውነት ታረቁ ከሰቃዮችም ጋር በእግዚአብሔር

በፍካሬ መዝሙር ዘ፪ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብኒ ነበቡ ከንቶ፡፡ወመላእክትኒ ተጋብኡ ምስሌሆሙ ኅቡረ፡ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ መሲሖ፡፡እማንኬ አንገለጉ ሄሮድስ ወጲላጦስ ላዕለ መሲሖ ለእግዚአብሔር፡፡ መዝ፪+፩

፴፱ ወበእንተዝ ሰሰለ መንግሥቶሙ ለነገሥተ ገሊላ እምሳኦል እስከ ፍልሰተ ባቢሎን ይሠየሙ በቀርነ ቅብዕ ዘጽዮን፡፡ወእምፍልሰተ ባቢሎን እስከ ሚጠተ ጼዋ ጽዮን ነበሩ ፸ወ፭ ዓመተ ዘእንበለ ንጉሥ ወመልአክ ዘእንበለ ካህን ወኤፉድ፡፡ንጉሠ ፋርስ በእደ ዘሩባቤል አመ ተሐንጸ ቤተመቅደሱ ለእግዚአብሔር፡፡ወእሚጠተ ጼዋ ጽዮን በመዋዕለ ዳርዮስ::

፵ ወመንግሥተ ገሊላኒ ገብአት ኀበ ዘርአ ዳዊት፡፡ወሚመቶሙሂ አኮ ከመ ትካት በቀርነ ቅብዕ ዘጽዮን አላ እንዘ ይቀንይዎሙ ነገሥተ አሕዛብ፡፡ቦ አመ ይቀንይዎሙ ከለዳውያን፡፡ወቦ አመ ይቀንይዎሙ ሜዶናውያን ፡፡ወቦ አመ ይቀንይዎሙ ሮም፡፡ወኢተሠምዩ እንከ መሲሐውያን እምአመ ግብአቶሙ በጼዋዌ እስከ ልደተ ክርስቶስ እስመ ተጸርዓ ቀርነ ቅብዕ ዘጽዮን እስመ አመ ጼዋዌ አወፈየ ኤርምያስ ኵሎ ንዋየ ግበሪሃ ለደብተራ ለሥጠተ ኵኵሕ ወተመጢዋ ከነቶ ከመ ግልወተ ሐጺን፡፡ወመራጉታሰ አወፈየ ለፀሐይ፡፡ ኮነ እንከ ትሰብእቱ ለመድኃኒነ እንዘ ይትቀነዩ ደቂቀ እስራኤል ወደቂቀ ይሁዳ ለመንግሥተ ሮም በመዋዕለ አውግ ስጦስ ቄሳር፡፡እንዘ ሄሮድስ ንጉሠ ገሊላ፡፡ ወእንዘ ቆርኖዮስ መስፍን ዘሶርያ አልቦ አሜሃ ተሰምዮ መሲሕ በኀበ ነገሥተ ገሊላ እስከ አመ ተወልደ ክርስቶስ ዘፍካሬ ስሙ መሲሕ ዘበትርጓሜሁ ቅቡዕ ዘውእቱ ናዝራዊ፡፡ እስመ ብሂለ ክርስቶስ ወመሲሕ ወናዝራዊ ፩ ይተረጐም ለብሂለ ቅቡእ፡፡ እምአመ፡፡ ተጸርዐ ብሂለ ቅቡዕ ዘበትርጓሜሁ መሲሕ ተወልደ ክርስቶስ አመ ኀልቀ ክልዔ ሱባኤ ትውልድ ዘውእቱ ፲ወ፬ ወበጥልቁ አዝርዕት ዘይት ወለድ ፩ እምድኅረ ፩፡፡ ወእምዝ ተወልደ ኢየሱስ ዘተብህለ ክርስቶስ ወተፈጸመ ላዕሌሁ ብሂለ ቅቡዕ፡፡

፵፩ ናሁኬ ነሥአ መንግሥተ ተቀብዖ ኢየሱስ ናዝራዊ ተቀቢዖ በቅብዕ ተሰብአ እንዘ አምላክ ውእቱ ወተቀቢዖ በቅብዐ መለኮት በእንተ ሰብእናሁ፡፡ወረደ እግዚአብሔር ለከዊ

መሢሕ ላይ ተከማቹ ሐዋርያት አሕዛብ ለምን ተከማቹ ሕዝቡም ከንቱ የሆነውን ተናገሩ አለቆችም ከእነርሱ ጋር አብረው ተሰበሰቡ በእግዚአብሔርና በተቀባው ላይ በሚለው በሁለተኛው መዝሙር ትርጓሜ እንደተናገሩ በእውነት ሄሮድስና ጲላጦስ በእግዚአብሔር መሲሕ ላይ ተባበሩ:: መዝ፪+፩

፴፱ ስለዚህም የገሊላ ነገሥታት መንግሥት ተወገደ ከሳኦል እስከ ባቢሎን ምርኮ ድረስ በጽዮን የዘይት ቀንድ ይሾሙ ነበር: ከባቢሎን ምርኮ እስከ ጽዮን ምርኮ መመለስ ድረስ ሰባ አምስት ዓመት ያለ ንጉሥ ያለ አለቃ ያለ ካህንና ያለ ኤፉድ ኖሩ:: ከጽዮን ምርኮ መመለስ በኋላ በፋርስ ንጉሥ በዳርዮስ ዘመን የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ በዘሩባቤል እጅ ታነፀ::

፵ የገሊላም መንግሥት ወደ ዳዊት ዘር ተመለሰች ሹመታቸው ግን እንደ ቀድሞው በጽዮን የዘይት ቀንድ አይደለም የአሕዛብ ነገሥታት እየገዙአሰው ነው እንጂ:: ከለዳውያን የገዙአቸው ጊዜ አለ ሜዶናወያንም የገዙአቸው ጊዜ አለ ሮማውያንም የገዙአቸው ጊዜ አለ ከዚህም ወዲህ የጽዮን የዘይት ቀንድ ስለታጣ ከምርኮ ከተመለሱበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ክርስቶስ መወለድ ድረስ መሲሐውያን ተብለው አልተጠሩም: በምርኮ ጊዜ ኤርምያስ የቤተ መቅደስን መገልገያዎች ሁሉ ለተሰነጠቀ አለት ሰጥቷልና እርሷም ተቀብላ እንደብረት መክደኛ ሆነችለት መክፈቻዋን ግን ለፀሐይ ሰጠ:: እንግዲህ የመድኃኒታችን ሰው መሆን የእስራኤል ልጆች የይሁዳም ልጆች በሮም መንግሥት እየተገዙ ሳለ በአውግስጦስ ቄሳር ዘመን ሄሮድስም የገሊላ ንጉሥ ቀን ቆርኖዮስም የሶርያ ገዥ ሳለ ሆነ:: ያን ጊዜም ትርጓሜው ለእግዚአብሔር የተለየ የተቀባ ማለት የሆነ የስሙ ትርጉም መሲሕ የሆነ ክርስቶስ እስከ ተወለደበት ጊዜ ድረስ በገሊላ ነገሥታት ዘንድ መሲሕ ተብሎ መጠራት አልነበረም:: ክርስቶስም መሲሕም ናዝራዊም ማለት በአንድነት የተቀባ ተብለ ይተረጐማልና:: ትርጉሙ መሢሕ ማለት የሆነ የተቀባ ማለት በቀረበት ጊዜ ሁለት የትውልድ ሱባዔ ይኸውም አሥራ አራት ትውልድ ነው አንድ ከአንድ በኋላ በሚወለድ በዘሮች ቁጥር ክርስቶስ ተወለደ ከዚህም በኋላ ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስ ተወለደ የተቀባ መባልም በእርሱ ተፈጸመ::

፵፩ እነሆ ናዝራዊው ኢየሱስ ቅባትን ተቀብቶ የመቀባትን መንግሥት ተቀበለ: አምላክ ሲሆን ስለ ሰውነቱም የመለኮትን ቅባት ተቀብቶ ሰው ሆነ እግዚአብሔር ሰው ለመሆን

ነ ሰብአ ወሰብእኒ ተለዐለ ለከዊነ እግዚአብ ሐር። በከመ ይቤ ጳውሎስ ተዋለጠ እግዚአ ብሔር ዓለመ። ወካዕበመ ይቤ ለብሰ ሥጋ ዘኃጢአት ወኮነና ለይእቲ ኃጢአት በሥ ጋሁ። ፪ቆሮ፭፥፲፱

፶፪ እስመ እምአዳም እስከ ክርስቶስ መድኃኔ ዓለም ቀነያ ኃጢአት ለሥጋሁ እስ መ ኢክህለት ተቃውሞታ። ወክርስቶስ ቀነያ ለኃጢአት በሥጋሁ።ተቀንየ ለሕገ ሥጋ በረሀብ ወበጽምእ ወኢተቀንየ ላቲ ለዐመፃ ወለትዕግልት።ተቀንየ ለሕገ ሥጋ በሃፍ ወበድካም ወኢተቀንየ ላቲ በሐዪደ ንዋየ ባዕድ ወበፈቲወ አጥርዮ ዘይኄውዝ ለእጓለ እመሕያው። ተቀንየ ለሕገ ሥጋ በሕማም ወበጻማ ወኢተቀንየ ላቲ በአቍስሎቶሙ ለእለ አቍስልዎ። ተቀንየ ለሕገ ሥጋ በተአዝዞ ለአዝማዲሁ ወኢተቀንየ ላቲ በፍትወተ ዝሙት ወበአስተማጽኦ ጌጋይ ዘይቀንዮ ለጠባይዓ እጓለ እመሕያው። ተቀንየ ለሕገ ዘሥጋ በስቲየ ጽዋዓ ሞት መሪር ወኢተቀንየ ላቲ በአመ ንስዎ ለእለ ያመነስውዎ። በከመ ይቤሎ ለጴጥሮስ አግብእ ለመጥባሕትከ ውስተ ቤታ እስመ ኵሉ ዘያነሥእ መጥባሕተ በመጥባሕት ይመውት። ይመስለከ ሙኑ ዘኢይክል አስተብቍዖቶ ለአቡየ ወያቅም ወይፌኑ ሊተ ይእዜ ፈድፋደ እም፲ወ፪ መላእክተ ሌጌዎን እፎኑመ እንከ ይብጻሕ ወይትፈጸም ቃለ መጻሕፍት ዘይቤ እስመ ከመዝ ሀለዎ ይኩን። ማቴ፳፮፥፶፪

፶፫ ተቀንየ ለሕግ ዘሥጋ በዘይደሉ ለጠ ባይዕ ወኢተቀንየ ላቲ በዘኢይደሉ ለቅዱሳን ወበዘያምዕዖ ለእግዚአብሔር እስመ ኵሉ ኃጣውእ አኮ እምሥጋ አላ እምሰይጣን ዘይ ቀንዮ ለድካመ ሥጋ። ደከመ ኢየሱስ በሕገ ሥጋ በዘኢያኀዝኖ ለእግዚአብሔር ወኢይደ ክም ሥጋሁ ለገቢረ ኃጣውእ እስመ ኢይቀ ርቦ ሥልጣነ ጸላዒ።ወበእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ለብሰ ሥጋ ዘኃጢአት ወኮነና ለይእቲ ኃጢ አት በሥጋሁ ገብረ እግዚአብሔር እምዚአነ ለዚአሁ በዘያጌሪ ትስብእተነ በመለኮቱ። ወሦጠ ኃይለ እንቲአሁ ውስተ ዘዚአነ ሥጋዌ።

፶፬ ተመርዓወነ በንጽሕ ወተሠገወ ብነ በኢፋካቤ በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ ወኃደረ ላዕሌነ። ምንት ውእ ቱ ፍካሬሃ ለዛቲ ቃል ወበዝኒ ትስሕቱኑ እ ዕንቡባነ ልብ ወድንቅዋነ እዝን ወጽልሙታነ

ወረደ ሰውም እግዚአብሔር ለመሆን ከፍ ከፍ አለ ጳውሎስ እግዚአብሔር ዓለምን ተወዳጀ እንዳለ፡ ዳግመኛም የኃጢአትን ሥጋ ለበሰ ያችንም ኃጢአት በሥጋው ገዛት። ፪ቆሮ፭፥፲፱

፶፪ ከአዳም ጀምሮ እስከ ዓለም መድኃኒት እስከ ክርስቶስ ድረስ እርሱን መቃወም አልተቻላትምና ኃጢአት ሥጋን ገዛቻት ክርስ ቶስም ኃጢአትን በሥጋው ገዛት በመራብና በመጠማት ለሥጋ ሕግ ተገዛ ለዐመፃና ለን ጥቂያ ግን አልተገዛላትም በመውዛትና በመ ድከም ለሥጋ ሕግ ተገዛ፡ የሌላን ገንዘብ በመቀ ማትና ለሰው ልጆች ያማረ የሆነውን ለመግዛት በመሻት ግን አልተገዛላትም። በሕመምና በድካ ም ለሥጋ ሕግ ተገዛ ያቆሰሉትን በማቁሰል ግን አልተገዛላትም።ለወገኖቹ በመታዘዝ ለሥጋ ሕግ ተገዛ በዝሙት ፈቃድ የሰውን ልጅ ባሕርይ በሚገዛ በደልን በማሠራት ግን አልተገዛላትም። መራራውን የሞት ጽዋ በመጠጣት ለሥጋ ሕግ ተገዛ ያጠፉትን በማጥፋት ግን አልተገዛላትም። ጴጥሮስን ሰይፍህን ወደ አፎቷ መልሳት ሰይፍን የሚያነሣ ሁሉ በሰይፍ ይሞታልና አሁን ከአሥራ ሁለቱ የሌግዮን ጭፍሮች የሚበዙትን ልኮ ያቆምልኝ ዘንድ አባቴን ልለምነው የማ ይቻለኝ ይመስላችኋልን እንግዲህ እንዲህ ይሆን ዘንድ አለውና ያለው የመጻሕፍት ቃል እንደምን ይፈጸማል እንዳለው። ማቴ፳፮፥፶፪

፶፫ ለባሕርዩ በሚገባ ነገር ለሥጋ ሕግ ተገዛ ለቅዱሳን ባልተገባ እግዚአብሔርንም በሚያስቆጣው ግን አልተገዛላትም ኃጢአት ሁሉ ደካማ ሥጋን ከሚገዛው ከሰይጣን እንጂ ከሥጋ አይደለምና። ኢየሱስ እግዚአብሔርን የማያሳ ዝነውን የሥጋ ሕግ በማድረግ ደከመ ኃጢ አትን ለማድረግ ግን ሥጋው አልደከመም። የጠላትም ሥልጣን ወደ እርሱ አይቀርብም፡ ስለ ዚህም ጳውሉስ የኃጢአት ሥጋን ለበሰ ያችንም ኃጢአት በሥጋው ገዛት አለ። ሰውነታችንን ከመለኮቱ ጋር ያስተካከለው ዘንድ እግዚአብሔር የእኛ የሆነውን ለራሱ አደረገ የእርሱ የሆነ ውንም ኃይል በእኛ ሥጋ አሳደረ።

፶፬ በእኛ ዘንድ በንጽህና ሙሽራ ሆነ ወንጌላዊ ዮሐንስም ያም ቃል ሥጋ ያለ ሩካቤ በእኛ ሥጋ ሰው ሆነ እንዳለ። የዚህች ቃል ትርጓሜ ምንድር ነው።እናንተ ልባችሁ የደነዘዘ ጆሮአችሁ መስማት ዓይናችሁም ማየት የተሳ

ዓይን፡፡ልብብክሙ ወኢትሔልይዎ ለዘተሰብ
አ እም ወለተ አዳም አቡክሙ፡፡እዝን ብክሙ
ወኢታጸምኡ ቃለ ነቢያት ዘተነበዩ በእንተ
ሥጋዊሁ፡፡አዕይንት ብክሙ ወኢትኔጽሩ ግጻ
ዌ መጻሕፍት ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ፡፡ትብሉኑ
ከመ ቃል ሥጋ ኮነ ለምንትኬ ፈቀደ ሥጋዌ
እማርያም፡ ቦኑ ክልዔ ሥጋዌ ፩ ዘይ ቀድም
ወ፩ ዘይዴኃር ::

፺፩ ሐሰ ሎቱ ለወልደ እግዚአብሔር
ኢተሠገወ ዘእንበለ እማርያም፡፡ ስምዑ እን
ግርክሙ ፍካሬሁ ለብሂለ ነገር ውእቱ ቃል
ሥጋ ኮነ ወኃደረ ላዕሌነ፡፡ ውእቱ ቃል ሥጋ
ኮነ ይተረጐም በሥጋዌ ቃል እምቅድስት
ድንግል፡፡ወኃደረ ላዕሌነ ይተረጐም ኅበ ኃዲ
ረ ጸጋ ክርስቶስ ላዕለ ሐዋርያት፡፡ በከመ
ይቤ ለሊሁ በወንጌል አነ እሄሉ ምስሌክሙ
በኵሉ መዋዕል፡፡አኮ ዘይሄሉ ክርስቶስ ምስለ
ሐዋርያት አላ ምስለ ኵሎሙ እለ የአምኑ
ቦቱ በቃሎሙ፡ በከመ ይቤ ለሊሁ ለዘያፈ
ቅረኒ ያፈቅሮ አቡየ ንመጽእ ወንኀድር ምስ
ሌሁ ወንገብር ምዕራፈ ኀቤሁ :: ዮሐ፲፬፥፳፫

፺፪ አእምሩኬ ኦ አብዳን ከመ ኢተ
ሠገወ ክርስቶስ እምቅድመ ይኅድር ውስተ
ማኅፀና ለማርያም፡፡ ወባሕቱ ኢሥገው ኀደረ
ዘእንበለ ዘርአ ሙላድ ዘልማደ ብእሲ ወብ
እሲት ዘኢልማደ አንስት ገብረ ላቲ ለእሙ
ከመ ትጽንስ ዘእንበለ ዘርአ ብእሲ፡፡ ወዘኢ
ልማድ ተፀንሶ ገብረ ለርእሱ ከመ ይትወለድ
እምኔሃ ዘእንበለ አብ ምድራዊ፡፡ወልድ ብሕ
ትው ለአቡሁ ዘአልቦ እኁ ወኢእኅት ዘኢ
ይትበሀል በእንተ ልደቱ እማእዜ ወህላዌሁ
እስከ ማእዜ ግጽው በመልክዐ አቡሁ አርአያ
ወጸዳል ዘህላዌ ወላዲሁ፡፡ ወዕሩየ ስብሐት
ዕሩየ ሕሉና ወዕሩየ መንግሥት ወበደኃሪ
መዋዕል ዘተወልደ በሥምረቱ ወበሥም ረተ
አቡሁ ወበሥምረተ መንፈስቅዱስ፡፡ ባሕቲቱ
ቃል ዘእምባሕቲታ ድንግል ባሕቲቱ ኃይል
ዘእምባሕቲታ ወለተ ዳዊት እንተ ትትገሰስ፡፡
ባሕቲቱ መንፈስ ዘኢያስተርኢ ዘእምባሕቲታ
ብእሲት፡፡

፺፫ ወእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአርዮስ
ኀለዮ ለከዊነ ፍጡር ወእለ ተለዉ ትምህርቶ
ተሰምዩ አርዮሳውያን፡፡ ውእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ
ዘንስጥሮስ ኀለዮ ከመ ፩ እም ነቢያት ወእለ ተለዉ

ነው በዚህም ትስታላችሁን ልብ አላችሁ
ከአባታችሁ ከአዳም ሴት ልጅ ሰው የሆነውን
ግን አታስተውሉትም:ጆሮ አላችሁ ነቢያት ሰው
ስለመሆኑ የተናገሩትን ግን አታዳምጡም፡ ዓይ
ኖች አሉአችሁ ስለእርሱ የተጻፈውን የመጻ
ሕፍት ክፍል ግን አትመለከቱም ቃል ሥጋ
እንደሆነ በማርያምም እንዳደረ ትናገራላችሁን
ቀድሞውንም ሥጋ ከሆነ ስለ ምን ከማርያም
በሥጋ መወለድን ፈለገ ሁለት ሰውነት አንዱ
የሚቀድም አንዱም ኋለኛ የሆነ አለውን::

፺፩ ይህስ ሐሰት ነው የእግዚአብሔር
ልጅ ከማርያም ካልሆነ በቀር በሥጋ አል
ተወለደም፡ ስሙ ያም ቃል ሥጋ ሆነ በእኛም
ላይ አደረ የሚለውን ቃል ትርጓሜ ልንገራ
ችሁ:: ቃል ሥጋ ሆነ ያለው ከቅድስት ድንግል
በሥጋ በመወለዱ ይተረጐማል:: በእኛም ላይ
አደረ ያለው የክርስቶስ ጸጋ በሐዋርያት ላይ
በማደሩ ይተረጐማል:: እርሱ ባለቤቱ በወንጌል
በጊዜ ሁሉ እኔ ከእናንተ ጋር እሆናለሁ እንዳለ
ክርስቶስ ከሐዋርያት ብቻ ጋር የሚኖር አይደ
ለም በእነርሱ ትምህርት ምክንያት ከሚያም
ኑበት ሁሉ ጋር እንጂ:እርሱ ባለቤቱ የሚወደኝን
አባቴ ይወደዋል መጥተንም ከእርሱ ጋር እናድ
ራለን በእርሱ ዘንድ ማረፊያ እናደርጋለን እን
ዳለ:: ዮሐ፲፬፥፳፫

፺፪ ሰነፎች ሆይ ክርስቶስ በማርያም
ማኅፀን ከማደሩ አስቀድሞ ሰው እንዳልሆነ
ዕወቁ ዳሩ ግን ሥጋ ያልለበሰ እርሱ
በሥጋውያን ሴት ልጅ ማኅፀን አደረ በወንድና
በሴት ልማድ ያለ መዋለጃ ዘር እንድትድንስ
የሴቶች ልማድ ያልሆነውን ለእናቱ አደረገላት
ከእርሷ ያለ ምድራዊ አባት ይወለድ ዘንድ
የተለመደ ያልሆነውን ለእናቱ አደረገላት ከእርሷ
ያለ ምድራዊ አባት ይወለድ ዘንድ የተለመደ
ያልሆነውን መፀነስ ለራሱ አደረገ ወንድምና
እኅት የሌሉት ለአባቱ አንድ ብቻውን የሆነ
ወልድ ስለመወለዱ ከመቼ ጀምሮ ነው ስለ
አነዋወሩም እስከመቼ ድረስ ነው የማይባል
በአባቱ መልክ የተገለጠ የወላጁም ህልውና
ምሳሌነት ብርሃን ነው:: በመለኮትና በክብር
የተካከለ በአነዋወርና በመንግሥትም የተካከለ
ነው በኋለኛው ዘመን በእርሱ ፈቃድ በአባቱና
በመንፈስቅዱስም ፈቃድ የተወለደ ነው ብቸኛ
ድንግል ከሆነች ከእርሷ የተወለደ ብቸኛ ቃል
ምድራዊት ከሆነች ከእርሷ ከብቻዋ ብቻውን
የተወለደ ኃይል ከምትዳሰስ አሳት ከብቸኛዋ
ሴት የተወለደ የማይታይ ብቸኛ መንፈስ::

፺፫ እርሱውም አርዮስ በፍጡርነት
ያሰበው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው:: ትምህርቱንም
የተቀበሉት አርዮሳውያን ተባሉ:: እርሱም
ንስጥሮስ ከነቢያት አንዱ እንደሆነ የቆጠረው

ትምህርቶ ተሰምዩ ንስጥሮሳውያን፡፡ውእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአርጌንስ መሀረ ሐዒዜሁ እምአብ ወእለ ተለዉ ትምህርቶ ተሰምዩ አርጌንሳውያን፡፡ ውእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአቡርዮስ ይቤሎ ሐመ በኵርሀ ወሞተ ዘእንበለ ፈቃዱ ወእለ ተለዉ ትምህርቶ ተሰምዩ አቡርዮሳውያን፡፡ወእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአፍቲክስ ይቤሎ ሥጋሁ አውረደ እም ሰማይ ወእለ ተለዉ ትምህርቶ ተሰምዩ አፍቲክሳውያን፡ውእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአርሲስ መናፍቃን ይቤልዎ ወረደ ውስተ ሲኦል በነፍስ ወሥጋ ወእለ ተለዉ ትምህርቶሙ ተሰምዩ አርሲሳውያን፡፡ እስመ አርሲስ ብሂል ዕልዋን ብሂል ወአኮ ስመ ብእሲ ከመ ፩ እለ ዘከርናሙ፡፡

፺፰ ውእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘልዮን ይቤሎ የሐጽጽ ትስብእቱ እመ ለኮቱ ወእለ ተለዉ ትምህርቶ ተሰምዩ ልዮናውያን፡፡ ውእቱመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘማኅበረ ኬልቄዶን ከፈልዎ ለክልዔ ግዕዝ ወለክልዔ ሥርዓት እንዘ ይብሉ ዘይደሉ ለመለኮት ግብረ መለኮት ወዘይደሉ ለትስብእት ግብረ ትስብእት፡፡ወካዕበመ ይቤሉ ፩ ይገብር መንክረ ወ፩ ይትዌከፍ ሕማመ ወእለ ተለዉ ትምህርቶሙ ተሰምዩ መለካውያን፡ እስመ ኮነ ፍትወተ ሃይማኖቶሙ ኀበ ሠምረ ንጉሥ እስመ ለ፳፻፴ወ፮ ኤጲስቆጶሳት እንዘ የኃሥሥ ዕበየ ለሃይማኖቱ ርኩሰት ከመ ይኩን ሠምረ መርቅያን ንጉሥ በሃይማኖተ ልዮን ወበእንተዝ አስተጋብአሙ ካዕበተ ማኅበራቲሁ እማኅበረ ፫፻፲ወ፰ እለ ተጋብኡ በኒቅያ እስመ ቦሙ ይትሜካሓ ኵሎን አብያተ ክርስቲያናት፡፡ ኵሎሙ ዕልዋን ይሰመዩ በስሙ ለዘአስሐቶሙ መምህረ ዕልወት፡፡

፺፱ ንሕነሰ ኢንፈቅድ መምህራነ እለ ያወጽኡነ እምዓጸደ ቤተክርስቲያን ለእግዚአብሔር፡፡ ወኢንፈቅድ ካዕበ ከመ ንሰመይ በአስማቲሆሙ እስመ ይቤለነ መምህርነ ክርስቶስ ኢትሰምዩ ለክሙ መምህራነ እስመ ፩ ውእቱ መምህርክሙ ክርስቶስ፡፡ ወበእንተዝ ንሕነኒ ንሰመይ ክርስቲያነ በከመ ተሰምየ ክርስቶስሃ ወንሰመይ መሲሐውያነ በከመ ተሰምየ መሲሐ፡፡ወንሰመይ ናዝራውያነ በከመ ተሰምየ ናዝራዌ፡እስመ ለእሉ ሠለስቱ ጽዋዔ

ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ የእርሱንም ትምህርት የተከተሉት ንስጥሮሳውያን ተባሉ፡፡እርሱም አርጌንስ ከአብ የሚያንስ መሆኑን ያስተማረ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ትምህርቱን የተቀበሉትም አርጌንሳውያን ተባሉ፡፡ ይኸውም መንክዮስ ሥጋውን ምትሐት ነው ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው የእርሱን ትምህርት የተከተሉትም መንክዮሳውያን ተባሉ፡፡ ይኸውም አቡርዮስ በግድ ሰው ሆነ ያለ ፈቃዱም ሞተ ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ትምህርቱን የተከተሉትም አቡርዮሳውያን ተሰኙ ፡፡ እርሱም አፍቲክስ ሥጋውን ከሰማይ አወረደ ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፡፡ የእርሱን ትምህርት የተቀበሉትም አፍቲክሳውያን ተባሉ፡፡ እርሱም አርሲስ የተሰኙ መናፍቃን በነፍስና በሥጋ ወደ ሲኦል ወረደ ያሉት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ትምህርታቸውን የተከተሉትም አርሲሳውያን ተባሉ አርሲስ ማለት ከዳተኞች ማለት ነውና፡፡ እንደጠራናቸውም ሰዎች የአንድ ሰው ስም አይደለም፡፡

፺፰ ይኸውም ልዮን ሰውነቱ ከመለኮቱ ያንሣል ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ትምህርቱን የተከተሉትም ልዮናውያን ተባሉ፡፡ ይኸውም የኬልቄዶን ማኅበረተኞች ለመለኮት የሚገባውን መለኮት ለሥጋ የሚገባውንም ሥጋ ሠራ፡፡ሁለተኛም አንዱ ተአምራቱን አደረገ አንዱ ግን መከራን ተቀበለ ሲሉ ለሁለት ባሕርያት ለሁለትም ሥርዓቶች የከፈሉት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ትምህርታቸውን የተከተሉም መለካውያን ተብለው ተጠሩ የሃይማኖታቸው ፈቃድ ንጉሥ ወደ ወደደው ነውና ንጉሥ መርቅያንም የልዮንን ሃይማኖት ወድዷልና፡፡ስለዚህ ለከበረች ሃይማኖት ታላቅነትን ሽቶ በኒቅያ ከተሰበሰቡት የሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ጉባኤ በሁለት እጥፍ የሚልቅ ጉባኤ እንዲሆን ስድስት መቶ ሠላሳ ስድስቱን ኤጲስቆጶሳት ሰበሰባቸው፡፡ አብያተ ክርስቲያናት ሁላቸው በሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ይመካሉና ከሀዲዎችም ሁላቸው ባሳታቸው የክህደት አስተማሪ ስም ይጠራሉና፡፡

፺፱ እኛ ግን ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አፀድ የሚያወጡንን መምህራን አንሻም በስማቸውም ልንጠራ አንፈቅድም መምህራችን ክርስቶስ መምህራችሁ አንድ ክርስቶስ ነውና ለራሳችሁ መምህራንን አትሰይሙ ብሉናልና፤ ስለዚህም እኛ ክርስቶስ እንደተባለ ክርስቲያን መሲሕ እንደተባለም መሲሐውያን ናዝራዊ እንደተባለም ናዝራውያን እንባላለን፡፡ የእኒህ የሦስቱ አጠራር ትርጓሜአቸው በአንድነት የተቀባ የተቀቡ ተብሉ ይተረጐማልና፡፡

ፍካሬሆሙ ፩ ይትረጐም ኀበ ቅቡዕ ወቅ ቡዓን፡፡ወበ እምኔሆሙ ለእሉ መናፍቃን እለ ይብሉ ኢነበረ ሥጋሁ ለወልድ በየማነ አቡሁ፡፡

፶ ኦ አብዳን ወኅጡአነ ምክር ትብሉኑ ኢነበረ ሥጋሁ በየማነ አብ፡፡ በእንተ ምንትኬ ይቤ ዳዊት ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ፡፡ እስከ አንብእሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ፡፡ ትብሉኑ በእንተ መለኮተ ወልድ ይቤ አብ ንበር በየማንየ፡፡ ማእዜኑመ ዐረቀ መለኮተ ወልድ ነቢረ በየማነ አቡሁ አመኒ ጽሕቀ ለከዊነ እጓለ እመሕያው ኢንደገ እግዚአብሔርናሁ ወአመሂ ኮነ ሕፃነ በማሕፀነ ድንግል እስመ ውእቱ ምስለ አቡሁ በጽርሐ አርያም ወአመኒ ሐቀፈቶ በአብራኪሃ እሙ ገሊላዊት ንቡር ውእቱ ዲበ ሰረገላ ዘኪሩቤል በዕበየ መለኮቱ ምስለ አቡሁ ሰማያዊ፡፡ አመኒ ጠበወ ሐሊበ አጥባቲሃ ብሉየ መዋዕል በሥርዓተ ደቂቅ ሀልው ውእቱ ምስለ ወላዲሁ በሕገ እምላክ፡፡ ወአመኒ አስተርአየ በውስተ ዮርዳኖርስ እንዘ ከሡት ዕርቃኑ ለተጠምቆ ወበላዕሉ ይሜወር በደባትረ ብርሃን ወበመንጦላዕተ ደመና ዘትሱሕ በመብረቀ ስብሐት እንዘ አብ ስምዐ ይከውን በፈለገ ዮርዳኖስ ወመንፈስ ቅዱስኒ እንዘ ይሔውጾ በርእየተ ርግብ፡፡ ሀልው ውእቱ አሚሃ በመካነ ግጻዌሆሙ እንዘ ይሜለስ ምስሌሆሙ እንበለ ሥጋዌሁ፡፡

፶፩ አመኒ ይቀውም ቅድመ ዐውደ ጲላጦስ ወይትቀሠፍ እምሐራ ሰገራት ሀልው ውእቱ የማነ ሰማያዊ በሰማየ ሰማያት እንዘ ይቀውሙ ቅድሜሁ በረዓድ፡፡ እንዘ ይጺእልዎ ሊቃነ ካህናት ወይዘነጕግዎ ጸሐፍተ ሕዝብ ወኀለፍተ ፍኖትኒ ሀልው ውእቱ ዘበላዕሉ እንዘ ይሴብሕዎ ኪሩቤል ወይቄድስዎ ሱራፌል፡፡ወአመኒ ሰፍሐ እደዊሁ ዲበ ዕፀ መስቀል ወቅንወ በቅንዋተ ሐጻውንት ሀልው ውእቱ ዘኢይትነከይ መለኮቱ ከመ ሕሉና አብ ወመንፈስቅዱስ፡፡

፶፪ አመ ጥዕመ ሞተ በሥጋ ሀልው ውእቱ መለኮቱ ውስተ ከርሠ መቃብር ምስለ በድነ ሥጋሁ እንበለ ነፍስ ውስተ ከርሠ ሲኦልኒ ምስለ ነፍሱ እንበለ ሥጋሁ፡፡ወበየማነ አቡሁኒ እንበለ ነፍሱ ወሥጋሁ፡፡አመ ትንሣኤሁኒ አግባእ ለነፍሱ ውስተ ማኅፈደ ሥጋሃ፡፡ በከመ አቅደመ ብሂሎቶሙ ለአይሁድ ንስትዎ ለዝንቱ ቤተመቅደስ ወበሠሉስ መዋዕል አነሥኦ::

ከእኒሁም መናፍቃን መካከል የወልድ ሥጋ በአባ ቀኝ አልተቀመጠም ያለ አለ::

፶ ሰነፎች ምክርም የጐደላችሁ ሆይ ሥጋው በአብ ቀኝ አልተቀመጠም ትላላችሁን ዳዊት ታዲያ ስለምን ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግሮችህ መረገጫ በታች እስከማስገዛልህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው ብሎ ተናገረ:: ስለ ወልድ መለኮት ነው ትላላችሁን አብ በቀኜ ተቀመጥ አለ የወልድ መለኮት በአባቱ ቀኝ ከመቀመጥ መቼ ራቀ: የሰው ልጅ በአባቱ ቀኝ ከመቀመጥ መቼ ራቀ የሰው ልጅ ለመሆን በፈለገም ጊዜ አምላክነቱን አልተወም፣ በድንግል ማኅፀንም ሕፃን በሆነ ጊዜ ከአባቱ ጋር በጽርሐ አርያም በዘመን የሸመገለ ነው፣ ገላላዊት እናቱ በጉልበቶቿ ባቀፈችው ጊዜ ከሰማያዊ አባቱ ጋር በመለኮቱ ጌትነት በኪሩቤል ሠረገላ ላይ ተቀምጦ አለ:: በሕፃናት ሥርዓት ከጡቶቿ ወተት በጠባም ጊዜ በአምላክነት ሥርዓት ከወለደው ጋር አለ:: ዕርቃኑ ተገልጦ ለመጠመቅ በዮርዳኖስ በታየ ጊዜ በላይም በብርሃን ድንኳኖች የምስጋና መብረቅ በተቀላቀለው በደመና መጋረጃም ተጋርዶ አብ በዮርዳኖስ ወንዝ ሲመሰክርለት መንፈስቅዱስም በርግብ አምሳል ሲያርፍበት ያን ጊዜም ያለ ሥጋው ከእነርሱ ጋር ባሚመለከብት ሥፍራ በአንድነት በሦስትነት ይየተመሰገነ ነበር::

፶፩ በጲላጦስ አደባባይ ቆሞ በጭፍሮች በተገረፈ ጊዜ የሚካኤል ሠራዊት በመፍራት የገብርኤልም ሠራዊት በመንቀጥቀጥ በፊቱ ቆመው በሰማያዊ አባቱ ቀኝ በሰማየ ሰማያት ነበረ::የካህናት አለቆች ሲሰድቡት የሕዝቡም ጸፎችና መንገድ አላፊዎችም ሲያሾሟጥጡት ኪሩቤል እያመሰገኑት ሱራፌለም እየቀደሱት በላይ ነበረ:: እጆቹን በዕፀ መስቀል ላይ በዘረጋ በብረት ችንካሮችም በተቸነከረ ጊዜ የማይዳሰስ መለኮቱ እንደ አብና እንደ መንፈስቅዱስ አነዋወር አለ::

፶፪ ሞትን በሥጋ በቀመሰ ጊዜ መለኮቱ በመቃብር ውስጥ ያለነፍስ ከሥጋው በድን ጋር በሲኦልም ያለሥጋ ከነፍሱ በአብም ቀኝ ያለነፍሱና ያለ ሥጋው ነበረ:: በተነሣም ጊዜ ነፍሱን ወደ ሥጋዋ አዳራሽ መለሳት: ለአይሁድ ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት እኔም በሦስት ቀን አነሣዋለሁ ብሎ አስቀድሞ እንደ ነገራቸው::

፶፫ ወይቤልዎ አይሁድ በ፵ወ፮ ዓመት ዘተሐንፀ ዝንቱ ቤተመቅደስ ወአንተሰ በሠሉስ መዋዕል ታነሥኦ፡፡ውእቱሰ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎሙ፡፡ወአመ ተንሥአ እምነ ሙታን ተዘከሩ አርዳኢሁ ከመ በእንተዝ ይቤ ወአምኑ በቃለ መጽሐፍ ወበቃለ ኢየሱስኒ፡፡ ዮሐ፪፥፳

፶፬ ወካዕበመ ይቤ ነፍስየ ጥቀ እሜጡ በፈቃድየ ብውህ ሊተ አንብራ ወካዕበ ብውህ ሊተ አንሥኣ፡፡ወዘንተ ትእዛዘ ነሣእኩ በኀበ አቡየ፡፡ዳዊትኒ ይቤ ተንሥእ እግዚኦ ውስተ ዕረፍትከ፡፡ አንተ ወታቦተ መቅደስከ፡፡ በእንተ ምንት ይቤ ነቢይ ተንሥእ እግዚኦ ውስተ ዕረፍትከ አንተ ወታቦተ ወቅደስከ፡፡ ምንት ውእቱ ተንሥኦቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ነቂሖቱ እም ንዋመ ሞት በኃይለ መለኮቱ ምስለ ሥጋ ዘነሥአ እምዘርአ ዳዊት እንተ ይእቲ ታቦተ መቅደሱ፡፡

፶፭ ወምንት ውእቱ ዕረፍት ዘእንበለ ጽርሐ አርያም እንተ አልባቲ ጻማ ምድራዊ፡፡ ኢሃፍ ወኢድካም ኢረሀብ ወኢጽምእ ኢደዌ ወኢሕማም፡፡ ተንሥእ እግዚኦ ውስተ ዕረፍትከ ይተረጎም ኀበ ኢይበጽሑከ ሰቃልያን ወኢይቀርበከ ሥልጣነ ሞት፡፡አንተ ወታቦተ መቅደስከ ይተረጎም አንተ እግዚአብሔር ወሥጋዌከ እንተ ኮነት ታቦተ ለኃይለ መለኮትከ፡፡ናሁኬ ቃለ መዝሙር ይስሕባ ለትስብእት ወያሌዕላ እስከ ጽርሐ አርያም ምስለ ኃይለ መለኮት፡፡ትስብእተ መለኮትሰ ተመሰለት ታቦተ በኀበ መዘምራን እስመ ይቤሉ ተንሥእ እግዚኦ ውስተ ዕረፍትከ አንተ ወታቦተ መቅደስከ፡፡ወመጸረ በኀበ ሰሎሞን እስመ ይቤ መጸረ ገብረ ለርእሱ ንጉሥ ሰሎሞን፡ አዕማዲሃ ገብረ እምዕፀወ ሊባኖስ፡፡አዕማደ ትስብእቱ ለመድኃኒነ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ ወዳዊት ንጉሠ እስራኤል፡፡ በከመ ትርብዕተ ማእዘኒሁ ለቤት ይጸንዕ በ፬ ማእዘነ አዕማድ ጸንዓ ኪዳነ ትስብእቱ ለእግዚአብሔር በእምነቱ ለአብርሃም ወበንጽሑ ለይስሐቅ በቅዳሴሁ ለያዕቆብ ወበስነ አምልኮቱ ለዳዊት፡፡

፶፮ ወበእንተዝ ይቤ ወንጌላዊ መጽሐፈ ልደቱ ለክርስቶስ ወልደ አብርሃም ወልደ ዳዊት፡፡እስመ ኀበ ሀሎ ኪዳነ እግዚአብሔር አቅደመ ወዘባዕዳን ትውልድ አትለወ፡፡ በመ ትልወዝ ቃል ይቤ ወመንበሮ ገብረ ዘሜላት

፶፫ አይሁድም ይህ ቤተ መቅደስ በአርባ ስድስት ዓመት ተሠራ አንተ ግን በሦስት ቀን ታነሣዋለህ አሉት እርሱ ግን ስለ ሥጋው ተናገራቸው፡፡ ከሙታን ተለይቶ በተነሣ ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ስለዚህ ነገር እንደተናገረ አሰቡ በመጽሐፍና በኢየሱስም ቃል አመኑ፡፡ ዮሐ፪፥፳

፶፬ ዳግመኛም ነፍሴን በፈቃዴ እሰጣለሁ ላኖራት ሥልጣን አለኝ ላነሣትም ሥልጣን አለኝ ይህን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀብያለሁ አለ ዳዊትም አቤቱ ወደ ዕረፍትህ ግባ አንተ የመቅደስህም ታቦት አለ፡፡ ነቢዩ ይህን ስለምን ተናገረ ከሞት ሽልብታ በመለኮቱ ኃይል የመቅደሱ ታቦት ከሆነች ከዳዊት ዘር ከነሣው ሥጋ ጋር ከመንቃቱ ሌላ የእግዚአብሔር መነሣቱ ምንድር ነው፡፡

፶፭ ምድራዊ ድካም ወዝ ድካም ረሀብ ጥም ደዌና መከራ ከሌለባት ከጽርሐ አርያምስ በቀር ዕረፍት ምንድር ነው፡፡አቤቱ ወደ ዕረፍትህ ግባ ያለው ሰቃዮች ወደ ማይ ደርሱብህ የሞትም ሥልጣን ወደማያገኝ ሥፍራ ተብሎ ይተረጎማል አንተ የመቅደስህም ታቦት ያለውም አንተ መለኮት ለመለኮት ኃይልም ማደሪያ የሆነች ሥጋህ ተብሎ ይተረጎማል እነሆ የመዝሙሩ ቃል ሥጋን ከመለኮት ኃይል ጋር እስከ ጽርሐ አርያም ሳባት ከፍ ከፍም አደረጋት፡፡ የመለኮት ሰውነትስ በመዘምራን ዘንድ በታቦት ተመሰለች፡ አቤቱ ወደ ዕረፍትህ ግባ አንተ የመቅደስህም ታቦት ይላሉና በሰሎሞንም ዘንድ በመንበር ተመሰለች፡ ንጉሥ ሰሎሞን ለራሱ መንበርን አደረገ፡፡ ምሰሶ ዎቿንም ከሊባኖስ እንጨቶች ሠራ ብሏልና የመድኃኒታችን የሰውነቱ ምሰሶዎች አብርሃምና ይስሐቅ ያዕቆብና የእስራኤል ንጉሥ ዳዊት ናቸው፡ የቤት አራት ማዕዘኖቹ በአራቱ ማዕዘን ባሉ ምሰሶዎች እንደሚጸና እግዚአብሔር ሰው ለመሆን የገባው ቃል ኪዳን በአብርሃም ሃይማኖት በይስሐቅ ንጽህና በያዕቆብ ምስጋና በዳዊትም የተወደደ አምልኮ ጸና፡፡

፶፮ ስለዚህም ወንጌላዊው የክርስቶስ የልደቱ መጽሐፍ የአብርሃም ልጅ የዳዊት ልጅ አለ፡ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ያለበትን አስቀደመ የሌሎችንም ትውልድ ግን አስከተለ፡፡ ይህንንም ቃል በማስከተል ዙፋኑንም ከሐር

እስመ ከመ ሚላት ንጹሕ ጽሕደተ ሥጋሃ ለማርያም እስመ ኢበቈለ ውስቴታ ሦከ ጋሣውኢሁ ለአዳም ወእሜከላ ጌጋይ ለሔዋን፡፡ መኃ፫፥፲

፶፯ ወእምድኅረዝ ይቤ ውስጡ ንጡፍ ዘአብነ ሰንፔር ያቅያሕይሕ በኀብረ ፍሕም ዝኒ አርአያ መለኮት፡፡ በከመ ይቤ ሕዝቅኤል ወዲበ ርእሶሙ ለእሙንቱ እንስሳ ለማይ ሰፉሕ ዘኀብረ በረድ ወዲቤሁ ከመ እብነ ሰንፔር፡፡ትብል ቅድሰት እሪት ውርእየ ደቂቀ እስራኤል ዘታሕተ እገሪሁ ከመ ግብረ ግን ፉል ዘሰንፔር፡፡

፶፰ ወቤተመቅደስሂ ትሰመይ ትስብ እት፡፡እስመ ይቤ እግዚእነ ንሥትዎ ለዝንቱ ቤተመቅደስ ወበሠሉስ መዋዕል አነሥእ፡፡ ይቤ ወንጌላዊ ወውእቱሰ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎሙ፡፡ ወመንጦላዕትኒ ትሰመይ ትስብ እት፡፡ በከመ ይቤ ጳውሎስ እስመ ሐደሰ ለነ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት ግብተ በመንጦላዕተ ሥጋሁ፡፡ታቦተ ተሰምየት ትስብእት በእፈ መዘምራን በእንተ ዘኮነት ሙዳየ ለመለኮት ወኢሐፀት እምኔሁ በዕበይ እስመ ነበረት በየማነ አብ፡፡ አኮ በምንታዌ አላ በጽምረት፡፡ ወመጸረሂ ትሰመይ ትስብእት በእንተ ዘአ ንሶሰወ እግዚአብሔር ውስተ ዓለም በእጋረ ሥጋ ወኢሐጸት እምኔሁ በዕበይ በእንተ ዘተጽዕነት ዲበ ሰረገላ ኪሩቤል፡፡ወቤተ መቅደስኒ ተሰምየት ትስብእት በእንተ ዘኮነት ማኅፈደ ለኃ ይል ወኢኃጸት እምኔሁ በሱራሂ ወበጸዳል እስመ ተለዐለት በደመና እሳት ወቦአት ውስተ ጽርኃ አር ያም ኀበ ኢይበጽሖ ኅሊና ሰብእ ወኢዘመላእክት እእምሮ፡፡

፶፱ ወመንጦላዕተኒ ተሰምየት ትስ ብእት በእንተ ዘኮነት ምሥዋረ ለኃይል ዘኢያ ስተርኢ ወኢሐጸት እምኔሁ በሥነ አምልኮ እስመ ተንጦልዐ ላቲ በሰማየ ሰማያት መንጦ ላዕተ እሳት ዘመፍርህ ርእየቱ፡፡ንግባእኬ ኀበ ፍና ነገር ዘቃለ ዳዊት ዘይቤ ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ፡፡ዝንተ ይቤ አብ በእንተ ትስብእተ ወልድ ዘኢነበረ ከመ ያን ብር፡፡ እስመ ለዘይነብርሰ ኢይብልዎ ንበር እስመ ንቡር ውእቱ ህሉና መለኮቱ ለወልደ እግዚ አብሔር ማእዜኒ ኢተፈልጠ እምህሉና እቡሁ ወዘልፈ ይነብር በየማነ ወላዲሁ፡፡

ግምጃ ሠራ አለ የማርያም ሥጋ በውስጧ የአ ዳም ኃጢአት እሾህ የሔዋንም መተላለፍ እሜ ከላ ስላልበቀለ እንደ ንጹህ የሐር ግምጃ የጠራች ናትና፡፡ መኃ፫፥፱

፶፯ ከዚህም በኋላ ውስጡ በሰንፔር ደንጊያ የተለበጠ ነው አለ፡ የሰንፔር ደንጊያ እንደፍሕም ቀላት የቀላ ነውና ይህም የመለኮት ምሳሌ ነው ሕዝቅኤል በእነዚያም እንስሳ ራስ ላይ እንደ በረዶ የነጣ ሰማይ ተዘርግቷል በላዩም እንደ ሰንፔር ደንጊያ የቀላ ነው እንዳለ፡፡ የከበረች እሪት የእስራኤል ልጆችም ከእግሮቹ በታች ያለው እንደ ሰንፔር ጡብ አሠራር እንደሆነ አዩ፡፡

፶፰ ሥጋም ቤተመቅደስ ትባላለች ጌታችን ይህን ቤተመቅደስ አፍርሱት እኔም በሦስት ቀን አነሣዋለሁ ብሏልና ወንጌላዊው እርሱ ግን ስለ ሥጋው ቤተመቅደስ ተናገራቸው አለ፡፡ ሥጋ መጋረጃም ትባላለች ጳውሎስ የጽድቅና የሕይወት ጎዳናን ድንገት በሥጋው መጋረጃ አድሶልናልና እንዳለ ለመለኮት ማደሪያ ስለሆነች ሥጋ በመዘምራን እንደበት ታቦት ተባለች ከእነርሱም በክብር አላነሠችም በሁለትነት ያይደለ በአንድነት በአብ ቀኝ ተቀምጣለችና እግዚአብሔር በሥጋ እግሮች በዓለም ስለ ተመላለሰ ሥጋ መንበር ትባላለች፡፡ በኪሩቤልም ሠረገላ ላይ ስለ ተቀመጠች በክብር ከእርሱ የምታንስ አልሆነችም ለሰማያዊ ኃይል አዳራሽ ስለሆነች ሥጋ ቤተመቅደስ ትባላለች በብሩህ ደመና ከፍ ከፍ ብላ የሰውና የመላእክት አእምሮ ወደ ማይደርስበት ወደ ጽርሐአርያም ገብታለችና ከእርሱ በብርሃን ጸዳል አላነሰችም፡፡

፶፱ ለማይታየው ኃይል መሠወርያ ስለሆነች ሥጋ መጋረጃ ትባላለች፡ ለማየት የሚያስፈራ የእሳት መጋረጃ በሰማያት ተጋር ዶላታልና፡፡ በመመለክ ክብር ከእርሱ ያነሠች አልሆነችም፡፡ ጌታ ጌታዬን በቀኜ ተቀመጥ አለው ወደ ሚለው የዳዊት ቃል ትርጉም እንመለስ ያልተቀመጠ የወልድ ሥጋ ይቀመጥ ዘንድ አብ ይህን ተናገረ፡ የተቀመጠን ተቀመጥ አይሉትምና የእግዚአብሔር ልጅ በህላዌ መለኮቱ ተቀምጦአል መቼም ከአባቱ ህልውና አልተለየም ዘወትርም በቀኝ ይቀመጣልና፡፡

፹ ወበእንተ ትስብእተ መለኮቱሰ እም ዕለተ ልደቱ እስከ ፍጻሜ መዋዕለ ሕፃንቱ ፈጸመ ሥርዓተ ደቂቅ፡፡ወእመዋዕለ ፍጻሜ ሕፃንቱ እስከ ዕለተ ሰቅለቱ ፈጸመ ሕገ ውራ ዙት ወኢተርፋሁ ዘእንበለ ኃጣውእ ባሕቲ ቶን፡፡ ወበዕለተ ስቅለቱ ፈጸመ ትእዛዘ አቡሁ ለብሰ ኃሣረ ከመ የሀብ ክብረ ለመሀይ ምናን፡፡ ተፀገሠ ኃፍረተ መስቀል ከመ ይኩን ቤዛ ብዙኃን ይኀድግ አሰሮ ለሰማዕታት እለ ተፀገ ሡ ኃፍረተ ወኃሳር ወጻዕረ ወሥቃየ፡፡

፹፩ ሰትየ ጽዋዓ ሞት ዘቀድሐት ሎቱ ኢየሩሳሌም፡፡ተንሥአ በኃይለ መለኮቱ ሰሊጦ ኲሎ ሕገ ሰብእ ወበነግሀ እሑድ እንተ ባቲ ተንሥአ አስተርአያ ቅድመ ለማርያም መግ ላዊት ወሶበ አእመረቶ ከመ እግዚእ ኢየሱስ ውእቱ ወፈቀደት ተአምኖ እገሪሁ ወይቤላ ኢትልክፍኒ እስመ ዓዲ ኢዐረጉ ኀበ አቡየ፡፡ ወእመሰ ይቤላ ኢትልክፍኒ እስመ ኢዐረጉ ኀበ አቡየ አመ ረከበቶ በፍናተ እፎኬ ይትክ ሀል ለኪፎቱ እምድኅረ ዐርገ ውስተ ሰማይ ስ አልቦ እጓለ እመሕያው ዘይክል ዐሪገ ውስተ ሰማያት፡፡ ዮሐ፳፥፲፮-፲፰

፹፪ በእንተ ምንትኬ ይቤላ ኢትልክፍኒ አኮኑ ውእቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘገሰሰቶ ዘማ እገሪሁ ወሐፀበቶ በአንብዓ ወመዝመዘቶ በሥ ርተ ርእሳ፡አኮኑ ውእቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘገሰ ሰቶ እንተ ይውኅዛ ደም ዘፈረ ልብሱ ወአይ በሳ ለነቅዓ ደማ በኃይለ መለኮቱ፡፡አኮኑ ውእ ቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘዘልፈ ይረፍቅ ምስለ ኃጥአን እስከ አንጐርጐሩ ላዕሌሁ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ወይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለም ንት ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን ይረፍቅ ሊቅ ክሙ፡፡ አኮኑ ውእቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘገብረ ጽቡረ በምራቁ ውስተ መሬት ምድር ወቀብአ አዕይ ንቲሁ ወፈጠረ ሎቱ አዕይንተ ለዘአልቦ ዓይን እምቅድመ አሚሃ፡፡ሉቃ፲፰፥፩ ዮሐ ፱፥፲፩

፹፫ አኮኑ ውእቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘፀ ፍዕዎ መላትሒሁ ሰገራተ ሰኢራ ወሐመይዎ እደ ዊሁ መስተራትእነ ሐራ፡፡አኮኑ ውእቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘወረቁ ምራቀ ርኩሰ ውስተ ገጹ ወኰ ርዕዎ ርእሶ በበትረ ሕለት፡፡አኮኑ ውእቱ እግዚእ ኢየሱስ ዘዘልፈ ያፈቅራ ለማርያም መግደላዊት እንተ እምኔሃ አውጽአ ፯ አጋንንተ፡፡ በእንተ ምንትኬ አስተታ እምድኅረ ትንሣኤ ኢትልክፍኒ ይቤላ፡፡ ዮሐ፲፱፥፫

፹ መለኮቱ ስለተዋሐደው ሥጋ ግን ከመወለዱ ቀን ጀምሮ እስከ ማደጉ ጊዜ መጨረሻ ድረስ የሕፃናትን ሥርዓት ፈጸመ ከሚያድግበት ጊዜ መጨረሻ እስከ ስቅለቱ ቀን ድረስ የጉልማሶችን ሕግ ፈጸመ ከብቻቸው ከኃ ጢአቶችም በቀር የቀረው የለም በተሰቀለበትም ቀን የአባቱን ትእዛዝ ፈጸመ፡ ለምእመናን ክብርን ሊሰጥ መከራን ለበሰ፡ ለብዙዎች ቤዛ ሊሆን መዋረድንና መጉሳቆልን ጭንቅንና ሥቃይንም ለታገሡ ለሰማዕታትም ፍሊጋውን ይተው ዘንድ በመስቀል መዋረድን ታገሠ፡፡

፹፩ ኢየሩሳሌም የቀዳችለትን የሞት ጽዋ ጠጣ የሰውንም ሕግ ሁሉ ፈጽሞ በመለኮቱ ኃይል ተነሣ፡፡ በተነሣበት እሑድ ጠዋትም አስቀድሞ ለመግደላዊት ማርያም ተገለጠላት፡ እርሷም ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ ባወቀች ጊዜ እግሮቹን ይዛ ሰላም ልትለው ወደደች፡ ጌታም አትንኪኝ ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና አላት በመንገድ ባገኘችው ጊዜ አላረግሁምና አትንኪኝ ካላት ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ እርሱን መንካት እንደምን ይቻላል ወደ ሰማይ መውጣት የሚቻለው የሰው ልጅ የለምና፡፡ ዮሐ፳፥፲፮-፲፰

፹፪ እንግዲያስ ለለምን አትንኪኝ አላት እርሱ አመንዝራይቱ ሴት እግሬቹን የዳሰ ሰችው በእንባዋም ያጠበችው በራስ ጠጉሯም ያሸችው ጌታ ኢየሱስ አይደለምን፡፡ እርሱ ደም የሚፈሳት ሴት የልብሱን ጫፍ የዳሰሰችው በመለኮቱም ኃይል የደሟን ፈሳሽ ያቆመላት ጌታ ኢየሱስ አይደለምን እርሱ ጻፎችና ፈሪሳውያን እስኪ ያጉረመርሙበት ደቀመዛሙርቱንም መም ህራችሁ ለምን ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር ይቀመጣል እስኪሉአቸው ድረስ ዘወትር ከኃ ጢአተኞች ጋር የተቀመጠ ጌታ ኢየሱስ አይደ ለምን፡፡ እርሱ ምራቁን በምድር ትቢያ ላይ እን ትፍ ብሎ ጭቃ ያደረገ ጭቃውንም ቀብቶ ከዚ ያን ጊዜ በፊት ዓይን ላልነበረው ሰው ዓይን የፈ ጠረለት ጌታ ኢየሱስ አይደ ለምን፡፡ ሉቃ፲፰፥፩ ዮሐ ፱፥፲፩

፹፫ እርሱ የወታደር ጭፍሮች ጉንጮቹን በጥፊ የመቱት የጭፍራ አበጋዞችም እጆቹን ያሠሩት ጌታ ኢየሱስ አይደለምን፡ በፊቱ የረከሰውን ምራቅ የተፋበት ራሱንም በዘንግ የመቱት ጌታ ኢየሱስ አይደለምን፡ ከእርሷ ሰባት አጋንንትን ያወጣላት ማርያም መግደላዊትን ዘወትር የሚወዳት ጌታ ኢየሱስ አይደለምን፡ እንግዲያው ከትንሣኤው በኋላ ስለምን አት ንኪኝ አላት፡፡ ዮሐ፲፱፥፫

፳፱ ንንግርኬ ፍካሬሁ ፈጸመ ፈቃደ አቡሁ በሐሳረ ትስብእቱ እስከ አመ ሞቱ በከመ ይቤ ወንጌላዊ ሰሪቦ ሐሞተ ወይቤ ተፈጸመ ኵሉ፡፡ወበትንሣኤሁ ፈለጠ ማእከለ ኃሣረ ትስብእት ዘኀለፈ ወማእከለ ዕበየ ክብር ዘይመጽእ እንተ አስተሳተፋ በስብሐተ መለኮት፡፡ በከመ ወልደ ንጉሥ እምቅድመ ይንበር ዲበ መንበረ መንግሥት ይትመሐዘዎ አግብርተ አቡሁ ከመ አኃው ወቢጽ ውእቱኒ ይትቄበሎሙ በትሕትና ወፍቅር እንዘ ይሬሲ ርእሶ ከመ ፩ እምኔሆሙ፡፡ወእምከመ ነበረ ዲበ መንበረ አቡሁ ይሰግዱ ቅድሜሁ ከመ ኢይልክፍዎ ይቀውሙ ቅድሜሁ ካልዓን እለ ኢያበውሑ ከመ ኢይቅረቡ መንኒ ወአልቦ ዘይ ክል ለኪፎቶ ዘእንበለ እሉ እለ ልጹቃን ምስሌሁ ዘያምክ ቦሙ ንጉሥ፡፡

፳፱ እስኪ ትርጉሙን እንናገር እስከ ሞቱ ጊዜ ድረስ በሥጋው መከራ የአባቱን ፈቃድ ፈጸመ ወንጌላዊው ሆምጣጤውንም ተጉ ንጭቶ ሁሉ ተፈጸመ አለ እንዳለ:: በትንሣኤው ጊዜ ግን ባለፈው የሥጋ መከራና በመለኮት ክብር አንድ ባደረጋት በሚመጣው የክብር ኀትነት መካከል ልዩነት አደረገ: የንጉሥ ልጅ በመንግሥት ዙፋን ላይ ከመቀመጡ አስቀድሞ የአባቱ ባለሟሎች እንደ ወንድሞች እንደ ባል ንጀሮችም ተሟዙት: እርሱም ራሱን ከእነርሱ እንደ አንዱ አድርጎ በትሕትናና በፍቅር እንደ ሚቀበላቸው በአባቱም ዙፋን ከተቀመጠ በኋላ ግን ሳይነኩት በፊቱ ይሰግዳሉ በፊቱም ይቆማሉ ሌሎችም ማንም እንዳይቀርበው ይከላከላሉ ንጉሥ ከሚደገፍባቸው ከእኒያ ከቀራቢዎቹ በቀር ሊነካው የሚችል የለም::

፴ በከመ ይቤ በመኃልየ መኃልይ ይገብሩ ለኪ ኵሳኵሰ ዘወርቅ ወብሩር እስከ ሶበ ንጉሥ ያሰምክ ቦቱ፡፡ወዝ ብሂል ይሚሙ ለኪ ኤጲስቆጶሳተ ወቀሲሳነ እስከ ያሰምክ ቦሙ ኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥ ዘእምዘርአ ዳዊት በሥጋሄሁ ንጉሥ ዘእምቅድመ ዓለም በህላዌሁ ወበህላዌ አቡሁ፡፡ወከመ ኢይክሉ ሠራዊተ ንጉሥ ቀሪበ እስመ ኢነሥኡ ሥልጣነ በኀቤሁ ለቀሪ ቦቱ፡፡ከማሁ ኢይክሉ ሕዝባውያን ቀሪበ ኀበ ጽንሐሐ ምሥጢር ለገሢሰ ሥጋሁ ወደሙ፡፡ ወበእንተዝ ይቤላ ለማርያም መግደላዊት ኢትልክፍኒ እስመ አኀረመ ሥጋሁ እምኃሣረ ስብእት ዘኀለፈ፡፡ወእም አመ ተንሥአ አስተሳተፋ በዕበየ መለኮቱ፡፡ መኃ፩፥፲፩

፴ በመኃልየ መኃልይ ንጉሥ እስኪደገፍበት ጊዜ ድረስ የወርቅና የብር ጨልሰም ያድርጉልሽ እንዳለ:: ይህም ማለት በሥጋው ከዳዊት ዘር የሆነ በባሕርዩ በአባቱም ባሕርይ ግን ከዓለም አስቀድሞ የነበረ ንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ እስኪያ ድርባቸው ድረስ ኤጲስቆጶሳትና ቀሳውስትን ይሾሙልሽ ማለት ነው የንጉሥ ሠራዊት ወደ እርሱ ለመቅረብ ሥልጣን ስላል ተቀበለ መቅረብ እንደማይቻ ላቸው እንዲሁ የምእመናን ወገኖች ሥጋውንና ደሙን ለመንካት ወደ ምሥጢር ተልዕኮ መቅ ረብ አይችሉም: ስለዚህ ማርያም መግደላዊትን አትንኪኝ አላት ሥጋውን ካለፈው የሥጋ መከ ራ ለይቶታልና ከተነሣም በኋላ የመለኮቱን ክብ ር አሳትፏታልና:: መኃ፩፥፲፩

፴፩ ወበከመ ብውህ ሎሙ ለዐቀብተ ቤቱ ለንጉሥ ከመ ይቅርብዎ ወይልክፍዎ፡፡ ወከማሁ ለኤጲስቆጶሳትኒ ወለቀሳውስት ብውህ ሎሙ ከመ ይልክፉ ቍርባነ ሥጋሁ ለክርስ ቶስ ወከመ ይጥምዑ አጽባዕቶሙ ውስተ ደመ መለኮት፡፡እስመ አቅደመ አብሖ ለሐዋርያ ቲሁ በዕለተ እሑድ እንተ ባቲ ተንሥአ፡፡ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያደነግጸክሙ ወለምንት የዐርግ ሕሊና ውስተ ልብክሙ፡፡ርእዩ እደዊየ ወእገርየ ከመ አነ ውእቱ ወገሱኒ: ለመግደላ ዊት ይቤላ በነገህ ትንሣኤ ኢትልክፍኒ ወለሐ ዋርያትኒ ይቤሎሙ በምሴተ ትንሣኤ ገሱኒ ለመግደላዊት ቀጸባ በሥርዓተ መሀይምናን ወመሀይምንት ከመ ትትዐቀብ፡፡ ወለሐዋር

፴፩ የንጉሥ ቤት ጠባቂዎች ሊቀርቡትና ሊነኩት ሥልጣን እንዳላቸው እንዲሁ ኤጲስቆጶሳትና ቀሳውስትም የክርስቶስን የሥጋ ውን ቁርባን ሊነኩ ጣቶቻቸውንም በመለኮት ደም ውስጥ ሊነከሩ ሥልጣን አላቸው:: በተነሣበት እሑድ ቀን ለሐዋርያቱ ሥልጣን መስጠትን አስቀድሟልና ምን ያስደነግጣችኋል በልባችሁስ ስለምን ጥርጥር ይመጣል እኔ እንደሆንሁ እጆቼና እግሮቼን እዩ ዳሰሱኝም አላቸው:: መግደላዊት ማርያምን በትንሣኤ ቀን ጠዋት አትንኪኝ አላት ሐዋርያትን ግን በትንሣኤ ቀን ማታ ዳሰሱኝ አላቸው በምእመናን ሥርዓት አመለከታት ሐዋርያቱን ግን ለምሥጢር ካህናት አበነት ይሆን ዘንድ

ያቲሁ አብሐሙ ከመ ይግስሱ ሥጋሁ ከመ ይኩን አርአያ ለካህናተ ምሥጢር፡፡ ሉቃ፳፪+፶፫

ሥጋውን እንዲዳስሱ ሥልጣን ሰጣቸው፡፡ ሉቃ፳፪+፶፫

፹፯ ወበዝኬ አእምር ወለቡ ኦ ረሲዕ ከመ እምቅድመ ትንሣኤሁ ተሳተፎ መለኮት ለኃሳረ ትስብእት፡፡ወእምድኅረ ትንሣኤሁሰ ተሳተፎ ትስብእት ለዕበየ መለኮት ነግሠ በዕሪና እንዘ ኢይትከፈል ወአስተርአየ በተዋሕዶ እንዘ ኢይትዌለጥ፡፡መሰሎሙ ለሄሮድስ ቀዳማይ ወለሄሮድስ ደኃራይ ከመ ውእቱ ይነሥእ መንግሥቶሙ ምድራዌ፡፡ወሄሮድስ ቀዳማዊ ቀተሎሙ ለሕፃናት እንዘ የኀሥሥ ኪያሁ ከመ ይትረከብ ከመ ፩ እምእለ ተቀትሉ፡፡ሄሮድስ ደኃራይ እመ ዕለተ ስቅለቱ አስተአኪዮ ለእከ ኀበ ጲላጦስ ወአልበሶ ሜላተ ዘሴርዮ ዘያቅያሐይሕ እንዘ ይሳለቅ ላዕሌሁ ወይት ሔዘበ ከመ ፈታዌ መንግሥት ውእቱ፡፡

፹፯ ዝንጉ ሆይ ከመነሣቱ በፊት መለኮት የሥጋን መከራ እንደተሳተፈው ከመነሣቱ በኋላም ሥጋ የመለኮትን ክብር እንደተሳተፈው በዚህ ዕወቅ አስተውልም፤ ሳይ ነጠል በአኩልነት ነገሠ ሳይለወጥም በተዋህዶ ተገለጠ ፊተኛው ሄሮድስ ኋለኛውም ሄሮድስ ግን እርሱ ምድራዊ መንግሥታቸውን የሚ ነጥቅ መስሎአቸው ፊተኛው ሄሮድስ ከተገደ ሉት መካከል እንደ አንዱ የሚገኝ መስ ሎት እርሱን ሹቶ ሕፃናትን ገደላቸው፡ ኋለኛውም ሄሮ ድስ በተሰቀለበት ቀን ወደ ጲላጦስ አስከፍቶ ላከው ሲዘብበትበትም የቀላ ቀይ ግምጃ አለ በሰ ው መንግሥትን የሚሻ እንደሆነም ቆጠረው፡፡

፹፰ ወበእንተዝ ይቤሎ ጲላጦስ ለእግዚእ ኢየሱስ አንተሁ ንጉሦሙ ለአይሁድ፡፡ ወአው ሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተ ዘትብል ዘእምልብከኑ ወሚመ ባዕድ ዘነገረከ በእንቲ አየ፡፡ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎ አነሂ አይ ሁዳዊኑ አነ አኮኑ ሕዝብከ ወሊቃነ ካህናት አግብኡከ ኀበየ፡፡ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ መንግሥትየሰ ኢኮነት እምዝ ዓለም ፡፡ ሶበሰ እምዝ ዓለም መንግሥትየ እምተበ እሱ ወእ ምተቃተሉ ሊተ ወዓልያንየ ከመ ኢያግብኡኒ አይሁድ ኀቤከ፡፡ መነና ወልደ እግዚአብሔር ለመንግሥተ ዳዊት አቡሁ ወነበረ በተጽናስ እስከ አመ ትንሣኤሁ ወእምድኅረ ትንሣኤሁ ከለላ በዕበየ መለኮት ወአንበራ በየማነ አቡ ሁ፡፡ ወእምድኅረዝ በጠለተ መንግሥተ ገሊላ እምዘርአ ዳዊት፡፡በከመ ይቤ ያዕቆብ ኢይ ጠፍእ ምልክና እምይሁዳ ወምስፍና እም አባሉ እስከ አመ ይረከብ ዘጽንሕ ሎቱ ውእቱ ተስፋሆሙ ለአሕዛብ፡፡ ዘፍ፵፱+፲ ዮሐ፲፰+፴፫-፴፯

፹፰ ስለዚህም ጲላጦስ ጌታ ኢየሱስን አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን አለው፡፡ ጌታ ኢየሱም መልሶ ይህን የምትናገር አንተ ከራስህ ነውን ወይስ ሌላ ሰው ስለ እኔ ነገረህ አለው፡፡ ጲላጦስም መልሶ እኔ አይሁዳዊ ነኝን ወገኖችህ የካህናትም አለቆች ወደ እኔ አሳልፈው ሰጡህ እንጂ አለው፡፡ ጌታ ኢየሰሱስም መንግሥቴስ ከዚህ ዓለም አይደለችም በዚህ ዓለም መንግሥቴ ሆናስ ቢሆን ባለሟሎቼ አይሁድ ላንተ አሳልፈው እንዳይሰጡኝ ፈጽመው በተዋጉልኝ ነበር አለው፡፡ የእግዚአብሔር ልጅ የአባቱን የዳዊትን መንግሥት ናቃት እስከ ትንሣኤውም ድረስ በችግር ቆየ ከተነሣ በኋላ ግን በመለኮት ክብር ጋረዳት፡ በአባቱም ቀኝ አስቀመጣት፡፡ ከዚህም በኋላ የገሊላ መንግሥት ከዳዊት ዘር ጠፋች ያዕቆብ የአሕዛብ ተስፋ የሆነ ገዥ እስኪያገኝ ድረስ መንግሥት ከአይሁድ ግዛትም ከወገኑ አይጠፋም እንዳለ፡፡ ዘፍ፵፱+፲ ዮሐ፲፰+፴፫-፴፯

፹፱ ምንትኬ ውእቱ ዘጽንሕ ሎቱ ለይሁዳ ዘእንበለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምወለቱ፡፡ወምንትኬ ውእቱ ተስፋ በእንተ አሕዛብ፡፡ ዘእንበለ ወንጌለ ጸጋሁ ለወልደ እግዚአብሔር ዘተውህበ ለአሕዛብ በእደ ሐዋርያት፡ ንሕነሰ ንብል ወካዕበ ናስተበቍዕ በእንተ ሰላማ ለቅድስት አሐቲ ቤተክርስቲያን ጉባኤ እንተ ሐዋርያት፡ ወእሙንቱኒ ይብልዋ

፹፱ ከሴት ልጁ ከተወለደ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ገዥ ማን ነው፡፡ በሐዋርያት እጅ ለአሕዛብ ከተሰጠ ከእግዚአብሔር ልጅ የጸጋ ወንጌልስ በቀር የአሕዛብ ተስፋ ምንድር ነው፡፡ እኛ ግን ዳግመኛ የሐዋርያት ጉባኤ ስለሆ ነች ስለ አንዲት ቅድስት ቤተክርስቲያን ሰላም እንማልዳለን እንላለን፤ እነርሱም ይህች የአሕዛብ ቤተክርስቲያን የተባረከች ናት

ወቡሩክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያኖሙ ለሕዛብ። ስብሐት ለእግዚአብሔር ለዘቶሰሐ ሃይማኖተነ በሃይማኖቶሙ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

፷ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለልዮን፡ መምህረ እበዲሁ ለመርቅያን፡ወአማሳኔ ትምህርቶሙ ለሮማውያን፡ዘይጽሕቅ ለአስሕቶ ከመ ሰይጣን፡ ወይተግህ ለአጽድፎ ከመ አጋንንተ ለጌዎን፡ዘይበዝኅ እከየ ሚኖሙ ለደቂቁ እምኖፃ ዘከንፈረ ግዮን፡ይቤ ጊዮርጊስ ዘየዐቢ ክበደ ኃጣውኢሁ እመዳልወ አድባር ርጉዓን፡ ወእመሠረተ አውግር ውዱዳን፡ስብሐት ለእግዚአብሐር ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

.... /// ....

ይሉስታል፣ ሃይማኖታችንን ከሃይማኖታቸው ጋር አንድ ሳደረገ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን አሜን።

፷ የመርቅያን ስንፍና አስተማሪ የሮማውያንንም ትምህርት ያጠፋ እንደ ሰይጣን ለማሳት የፈለገ እንደ ሴጌዎን አጋንንትም ወደ ገደል ለመክተት የተጋ የልጆችም እምነታቸው ክፋት በግዮን ዳርቻ ካለ አሸዋ የሚበዛ የልዮን ተግሣጽ ተፈጸመ፡ የኃጢአቶቹ ክብደት ከረጉት ተራሮች ሚዛን ከጸኑትም ኮረብቶች መሠረት የሚልቅ ጊዮርጊስ ተናገረው ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን አሜን።

.... /// ....

ምዕራፍ ፳፩

በሰኑየ ፋሲካ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ሥሉስ ዘኢይትፋለስ፡ንጹህ ዘኢይረኩስ፡ትጉህ ዘኢይዴቅስ፡ ጽኑዕ ዘኢይፀብስ፡ኅበ አልቦቱ እስረ ፍናዌ ዘይፌንዎ ለሩፀተ ነፋስ፡ወበሩፀቱ ዘይዘርዎ ለጊሜ ከመ ተንጢስ፡ ፩ እግዚአብሔር አምላክ ለኲሉ ዘሥጋ ወለኲሉ ዘነፍስ፡ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን።

፪ ንነግርኬ ዕበደ ትምህርቶሙ ለማኅበረ ኬልቄዶን ዘውእቶሙ ፮፻፴ወ፮ ኤጲስቆጶሳት እለ ተጋብኡ በመንግሥተ መርቅያን። አማንኬ ቀደመ ትንቢት በእንቲአሆሙ እስመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሊያአውይዎ አሕማረ ኬልቄዶን እስመ ኀሥረ ክብሮሙ እለ ይነግዱ ውስተ ባሕር።

፫ ነዓኬ አ ነቢይ ልዑለ ቃል ከመ ትፈክር ለነ ምሥጢረ ዝንቱ ትንቢት።ምንት ውእቱ ዘትቤ ሊያአውይዎ አሕማረ ኬልቄዶን።አሕማርሰኬ ይተረጉም በኤጲስ ቆጶሳት እለ ተጋብኡ በኬልቄዶን። ተጋብኡ ለአንሥኦ መዋግድ እስመ ነፋሰ ሙስና ወፅአ እምአፉሆሙ።አሕማረ ተሰምዩ በእንተ ዕበየ ሢመቶሙ። ወኮኑ እንከ ዘይትኬወሩ ውስተ ባሕረ ዓለም።ፀነ እንከ ሠርዌ ሐመሮሙ ዘውእቱ ሃይማኖተ ክርስቶስ ዘተወፈዩ እምሐዋርያት እስመ ከፈሉ ትስብእቶ ወመለኮቶ በክልኤ ፍና እንዘ ይብሉ ዘይደሉ ለመለኮት ግብረ መለኮት ወዘይደሉ ለትስብእት ግብረ ትስብእት።

፬ ትብሉኑ ዘንተ አ ማኅበረ ከለባት መለኮት ይገብር መንክራተ ወትስብእት ይትዌከፍ ሕማመ።ዝሰ አኮ ግዕዘ ህላዌሁ ለወልደ እግዚአብሔር አላ ግዕዘ ጻማሆሙ ለሰማዕት። እሙንቱ ይትዌከፉ ሕማመ ወእግዚአብሔር ይረድኦሙ በገቢረ መንክራት።እሙንቱ ይጠብዑ ለክዊነ ስምዕ ወእግዚአብሔር ይረድኦሙ ለፍጻሜ ገድል፡ እሙንቱ ይትዔገሥዎ ለሥቃይ ወእግዚአብሔር ይፌውሶሙ በመንፈሰ ጸጋሁ።

፭ ወመድኅንሰ ተዐቍረ በማኅፀን ከመ ደቂቅ እንዘ ይመልእ ዓለመ ከመ አቡሁ። ናሁ ፩ አምላክ ተወልደ እምድንግል እንዘ ኢይትነሠት ማኅተመ ድንግልናሃ። አልቦ አመ ሰማዕነ ከመ ወለደት ድንግል በኢሩካቤ። ናሁኬ ፩ ኃይል። ተሐቅፈ በአብራክ በአምሳለ ሕፃን ንዑስ እንዘ ርኅበ ሰማያት ወምድር አትኀዘ በእራኍ፡ ናሁኬ ፩ ትሕትና።ኢሳ ፯+፲፬ ሉቃ ፪+፲፯

ምዕራፍ ፳፩

የፋሲካ ሰኞ ምንባብ

፩ የማይለወጥ ሦስት የማይረክስ ንፁህ የማያንቀላፋ ትጉህ የማይደክም ብርቱ በሆነ በእግዚአብሔር ስም የመላክ ፍሊጋ በሌለበት የነፋስን ፍጥነት የሚለካው በፍጥነቱም እንደ ጢስ ተንታ ጉምን የሚበትነው ለሥጋ ለባሽ ሁሉ ነፍስ ላላቸውም ሁሉ አምላክ የሆነ አንድ እግዚአብሔር ለዘላለሙ አሜን።

፪ የኬልቄዶንን ማኅበረተኞች የትምህርታቸውን ስንፍና እንናገር፣ እነርሱም በመርቅያን መንግሥት ጊዜ የተሰበሰቡ ስድስት መቶ ሠላሳ ስድስቱ ኤጲስቆጳሳት ናቸው። በእውነት ስለነርሱ ትንቢት አስቀድሞ ተነገረ። ነቢዩ ኢሳይያስ በባሕር ላይ የሚነዙ ክብራቸው ተዋርዷልና የኬልቄዶን መርከቦች ዋይ ዋይ ይበሉ ብሎ ተናግሯል።

፫ ልዑለ ቃል ነቢዩ ሆይ የዚህን ትንቢት ምሥጢር ትተረጉምልን ዘንድ ና የኬልቄዶን መርከቦች ዋይ ዋይ ይበሉ ያልኸው ምንድር ነው። መርከቦችስ በኬልቄዶን በተሰበሰቡ ኤጲስ ቆጳሳት ይተረጉማሉ ሞገዶችን ለማስነሣት ተሰበሰቡ፡ ከአንደበታቸው የጥፋት ነፋስ ወጥቷልና ስለ ሹመታቸው ታላቅነት መርከቦች ተባሉ ፡በዓለም ባሕር ሲቀዝፉ ሳሉ እንግዲህ የመርከባቸው አለቃ ሊወድቅ ደረሰ ይኸውም ከሐዋርያት የተቀበሉት የክርስቶስ ሃይማኖት ነው፡ ለመለኮት የተገባውን መለኮት አደረገ ለሥጋም የተገባውን ሥጋ አደረገ ብለው ሰውነቱንና መለኮቱን ለሁለት ወገን ከፍለዋልና።

፬ የውሾች ማኅበረተኞች ሆይ መለኮት ተአምራትን አደረገ ሥጋም መከራን ተቀበለ ትላላችሁን ይህስ የሰማዕታት የትሩፋታቸው ጠባይ እንጂ የእግዚአብሔር ልጅ የባሕርይ ሥራ አይደለም። እነርሱ መከራን ይቀበላሉ እግዚአብሔርም ድንቆችን በማድረግ ይረዳቸዋል፡ እነርሱም ምስክር ለመሆን ይጨክናሉ እግዚአብሔርም ተጋድሎን ለመፈጸም ይረዳቸዋል፡ እነርሱ ሥቃዩን ይታገሡታል እግዚአብሔርም በጸጋው መን ፈስ ይፈውሳቸዋል።

፭ መድኃኒታችን እንደ አባቱ በዓለም መልቶ ሳለ እንደ ሕፃናት በማኅፀን ተፀነሰ፡ እነሆ አንዱ አምላክ የድንግልናዋ ማኅተም ሳይለወጥ ከድንግል ተወለደ። ድንግል ያለሩካቤ እንደወለደች የሰማንበት ጊዜ የለም እነሆ አንድ ኃይል የሰማያትና የምድርን ስፋት በመሐል እጁ የተያዘ ሲሆን በታናሽ ሕፃን አምሳል በጉልበቶች ታቀፈ እነሆ አንድ ትሕትና። ኢሳ ፯+፲፬ ሉቃ ፪+፲፯

፮ አንቅዐ ሐሊበ እምአጥባተ ወለት እንተ ኢተአምር ብእሴ ወእኃዞን ለእማንቱ አጥባት ወአብቀወ አፉሁ ለጠቢወ ሐሊቦን፡ ናሁኬ ፩ መንክር፡፡ እስመ ዘለሊሁ አንቅዐ ለሊሁ ጠበወ፡፡ ተጠምቀ በእደ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ ወሰምዐ ኮነ ሎቱ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር፡ ናሁኬ ፩ ወልደ አምላክ፡፡ ማቴ፫፡፲፫-፲፯

፯ ወይቤልዎ አይሁድ እንዘ ሰብእ አንተ እግዚአብሔርሃ ትሬሲ ርእሰከ፡፡ ውእቱኒ ይቤ ሎሙ እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ እመሕያው ውእቱ፡ ናሁኬ ፩ እግዚእ፡፡ካዕበ ይቤሉ አይሁድ በዐውደ ጲላጦስ ሕግ ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት እስመ ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ፡፡ውእቱሰ ይቤሎሙ ለሊቃነ ካህናት ትሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይነብር በየማነ ኃይል ወይመጽእ በደመና ሰማይ፡፡ ሰቀልዎ ዲበ ዕፅ እንዘ ዕሩቅ ውእቱ ወበኃፈረ ነጸሮ ዕርቃኖ ጸልመ ፀሐይ፡ ናሁኬ ፩ ስቁል፡፡ መኑኬ እግዚእ ፀሐይ ዘእንበለ ዘአጽለሞ ለፀሐይ በስቅለቱ፡፡ ወመኑ ስቁል እንዘ ክሡት ዕርቃነ ሥጋሁ ዘእንበለ እግዚእ ኢየሱስ ዘአፍርሆ ለፀሐይ በአስተርእዮ ዕርቃኑ፡፡ ዮሐ ፲፱፡፯

፰ ኢኀፈረ ፀሐይ ከመ ኢይነጽር ዕርቃኖ ወኢጸልመ ከመ ኢይርአዮ፡ አላ ኀፈረ ሎቱ ከመ ኢይነጽርዎ ሰቃልያን፡፡ ወእምጊዜ ሰቀልዎ ዕሩቀ ጊዜ ፮ ሰዓት ኀበዐ ፀሐይ ብርሃኖ እስመ ኀፈረ እግዚእ ኢየሱስ በእንተ ዕርቃነ ሥጋሁ ወአጽለሞ ለፀሐይ ከመ ኢይነጽሩ ሰቃልያን ዕርቃኖ እስመ ኀደገ ሎቱ አዳም ኀፍረተ በእንተ ዕርቃነ ሥጋሁ ወገብረ ሎቱ መዋርእተ እምቈጽለ በለስ ወከደነ ኃፍረቶ አመ ተግኅሠ ዐጽፈ ብርሃን በእንተ ዘበልዐ እምዕፀ ኢበሊዕ፡፡ ዘፍ ፫፡፳፩

፱ በእንተ ዕርቃነ አዳም ኢጸልመ ፀሐይ መድኀንስ ጸልመ ፀሐይ እስመ እግዚእ ማኅቶተ ያኀትዎ አመ ፈቀደ ወያጸልሞ አመ ፈቀደ፡፡ ማቴ ፳፯-፶፩

፲ ለእመሩ አ አብዳን ከመ በእንተ ዕርቃነ ሥጋሁ ለወልድ ከመ ኢያስተርኢ ኀበዐ ብርሃና ወአኮ በእንተ መለኮት፡፡ እስመ መለኮትሰ ኅቡዕ ውእቱ ወኢያስተርኢ ኢበብርሃነ ፀሐይ ወኢበ ብርሃነ ወርኅ፡፡

፲፩ ሰብዉኬ ከመ እግዚእ ብርሃናት ወገባሬ መንክራት ውእቱ በመለኮቱ ወበትስብእቱ እም ድኅረ ፩ ከዊን፡፡ ወአመ ፀአተ ነፍሱ ጊዜ ፱ ሰዓት ሰብሰ ፀሐይ ብርሃኖ እስመ ኢየነፍር

፮ ወንድ ከማታውቅ ሴት ልጅ ጡቶች ወተት አፈለቀ እኒያን ጡቶች ያዛቸው ወተ ታቸውንም ለመጥባት አፉን ከፈተ እነሆ አንድ ድንቅ! ራሱ አፍልቆ ራሱ ጠብቶታልና፡፡ በዘካ ርያስ ልጅ በዮሐንስ እጅ ተጠመቀ አብም የም ወደው ልጄ ይህ ነው ብሎ መሰከረለት እነሆ አንድ የአምላክ ልጅ ፡፡ ማቴ፫፡፲፫-፲፯

፯ አይሁድ አንተ ሰው ስትሆን ራስህን እግዚአብሔር ታደርጋለህ አሉት እርሱም የእግ ዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነው እኮን አላቸው እነሆ አንድ ጌታ! አይሁድ ዳግመኛ በጲላጦስ አደባባይ ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ሊሞት ይገባል ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና አሉ፡፡ እርሱም የካህናት አለቆች የሰውን ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይ ደመናም ሲመጣ ታዩታላችሁ አላቸው፡ እነርሱ ግን ራቁቱን ሆኖ በእንጨት ላይ ሰቀሉት፡፡ ራቁትነቱንም ለማየት አፍሮ ፀሐይ ጨለመ እነሆ አንድ የተሰቀለ! በመስቀሉ ፀሐይን ካጨለመው ሌላ የፀሐይ ጌታ ማን ነው ዕርቃኑን በማሳየት ፀሐይን እንዲፈራ ካደረገው ከጌታ ኢየሱስ በቀር የአካሉ ራቁትነት ተገልጦ የተሰቀለ ማን ነው፡፡ ዮሐ ፲፱፡፯

፰ ፀሐይ ዕርቃኑን እንዳይመለከት አላፈረም እንዳያየውም አልጨለመም ሰቃዮች እንዳይመለከቱት አፈረለት እንጂ፡፡ልብሱን ገፈ ው ከሰቀሉት ከስድስት ሰዓት ጀምሮ ፀሐይ ብርሃኑን ሸሸገ ጌታ ኢየሱስ ስለአካሉ ራቁትነት አፍሯልና ሰቃዮችም ዕርቃኑን እንዳይመለከቱ ፀሐይን አጨልሞታልና ስለ አካሉ ዕራቁትነ ትም ማፈርን አዳም ትቶለታልና፡፡እርሱስ ሊበላ ው ካልተገባው እንጨት ስለበላ የብርሃን ግም ጃው በተገፈፈበት ጊዜ ከበለስ ቅጠል ግልድም አደረገለት አፍረቱንም ሸፈነ፡፡ ዘፍ ፫፡፳፩

፱ ጌታ አይደለምና ስለ አዳም አካል ራቁ ትነት ፀሐይ አልጨለመም፡ ስለ መድኀን ራቁ ትነት ግን ፀሐይ ጨለመ፡የብርሃን ጌታ እርሱ በወደደ ጊዜ ያበራዋል በወደደው ጊዜ ያጨል መ ዋልና፡፡ ማቴ ፳፯-፶፩

፲ ሰነፎች ሆይ የወልድ የሥጋው ራቁት ነት እንዳይታይ ፀሐይ ብርሃኑን እንደሸሸገ ዕወ ቁ ስለ መለኮትም አይደለም መለኮት ረቂቅ ነው፡ በፀሐይም ብርሃን በጨረቃም ብርሃን ቢሆን አይታይምና፡፡

፲፩ እርሱ በመለኮቱ የብርሃናት ጌታ ድንቆችንም የሚያደርግ እንደሆነ እስተውሉ በሥጋውም ከአንድነት በኋላ እንዲሁ ነው፡፡ ነፍሱ በወጣች ጊዜ በዘጠኝ ሰዓት ፀሐይ

በድን በእንተ ተከሥቶ ዕርቃኑ።ወእመ ሕያው ውእቱ እመ ሰቅሉቱ ኀፈረ በእንተ ዕርቃኑ ፡ ወእጽለም ለፀሐይ ከመ ይፈጽም ሥርዓተ ሕያዋን ዘከመ የኀፍሩ በተከሥቶ ዕርቃኖሙ። ወካዕበሙ እምድኅረ ሞቱ አብርሆ ለፀሐይ ከመ ይፈጽም ሥርዓተ አብድንት ዘከመ ኢየኀፍሩ በተከሥቶ ዕርቃኖሙ። ወዘንብረስ መንክራተ በከመ ፈቀደ በአጽልሞ ፀሐይ ወበአብርሆ ከመ ይትአመር ከመ ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ በመለኮቱ ወበት ስብእቱ። ናሁኬ አማኑኤል ሰብአ ጥዩቀ ወአምላክ ፍጹም በ፩ አካል እንበለ ፍልጠት ወበ፩ ራእይ እንበለ ሚጠት። ማቴ፳፯:፳፮

፲፪ ወካዕበሙ ንነግር በእንተ ርግዘቱ ዘውኅዘ እምገቦሁ ደም ወማይ እም ሰዓተ ሞቱ እስከ ሰዓተ ርግዘቱ ፫ ሳዕ።ትብሉኑ በእንተ ዝኒ ሰብ እ ሮሜ ፩ ይገብር መንክራተ ወ፩ ይትዌ ከፍ ሕማመ፡ መኑኬ ይትዌከፍ ሕማመ እስመ ትስብእትሰ ወድአት መዊተ እስመ አልቦሙ እን ከ ሕማመ ለአብድንት ወኢየአምሩ እንከ ዘይገ ብሩ ላዕሌሆሙ፡ ወትስብእተ መድኅንኒ ኢሐ መት አሜሃ።

፲፫ ወዘውኅዘሂ እምገቦሁ ደም ወማይ አኮ ልማድ ዘአብድንት አላ ከመ ይትዐወቅ ከመ ሀልው ምስሌሃ ሕይወተ መለኮት።ወዘአንቅዐኒ ኵኵሐ ነቅዐ ደም ዘውኅዘ እምኔሃ አኮ ትእም ርተ መለኮት ባሕቲቱ አላ ደመ ትስብእትኒ፡ እስመ ነቅዐ ደም እም አሥራወ ሥጋ ይውኅዝ።

፲፬ በከመ ተሠገወ መለኮት በትስብእት ትስብእትኒ ተአምለከ በመለኮት።ኢነገሊ ሚጠተ በመለኮቱ ወኢተወልጠተ በእንተ ትስብእቱ።ኢነ ኀሊ ቱሳሔ በእንተ ጽማሬሁ ወኢተባዕዶ በእንተ ህላዌሁ ኢንቁዕ ውእቱ በሴልዮ ወኢምንትው በተአኅዎ፡አላ ፩ እግዚአብሔር በመለኮቱ ወበትስ ብእቱ።

፲፭ ካዕበ ሰብጹ ኦ አብዳን ዘይቤ ወንጌላዊ ውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ። ኢይቤ ውእቱ ቃል ቀርበ ለሥጋ አላ ይቤ ኮነ ሥጋ በከመ አቅደመ እግዚአብሔር ብሂለ በአሪት አዳም ኮነ ከመ ፩ እኔነ።ኢዜነወ ዘከመ ይትፈለጥ በብሉይኒ ወበሐ ዲስኒ ፡አላ ነገረ ዘከመ ኢይትሌለይ። ዮሐ፩:፲፬

፲፮ አብ ኢሥገው ፈነዎ ለወልዱ ኢሥ ገው ከመ ይሠጎ እምወለተ ዳዊት፡ሥጋውያን ከመ ትኩን ምሥጋወ ለአምላክ ወመንፈስቅዱስ ኢሥገው ቀደሳ ለወለተ ኩሉ ዘሥጋ። ወእም ዝ በ፶፻ወ፭፻ ዓመት እምዘ ተፈጥረ አበ ኵልነ አዳም ኀደረ ኀበ ወለተ አዳም፡ለሐኪሁ ለአዳም ወሠምረ ለከዊነ ዳግማይ አዳም።

ብርሃኑን ለበሰ ነፍስ የተለየው አካል ስለ ዕርቃኑ መገለጥ አያፍርምና። ሕያው ሲሆን በሰቀሉቱ ጊዜ ግን ስለ ዕርቃናቸው መገለጥ የሚያፍሩ በሕይወት ያሉ ሰዎችን ልማድ ይፈጽም ዘንድ ስለ ዕርቃኑ አፍሮ ፀሐይን አጨለመው፡ ከሞቱ በኋላ ግን ለዕርቃናቸው መገለጥ የማያፍሩ የበ ድኖችን ልማድ ሲፈጽም ፀሐይን ሁለተኛ አበ ራው። እንደወደደ ፀሐይን በማጨለምና በማብ ራት ድንቆችን ያደረገው ግን በመለኮቱ በሰውነ ቱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ይታወቅ ዘንድ ነው እነሆ አማኑኤል ያለመለየት አንድ አካል ያለመ ለውጥም አንድ መልክ ያለው ፍጹም ሰው ፍጹም አምላክ ነው። ማቴ፳፯:፳፮

፲፪ ዳግመኛ ስለመወጋቱ እንናገር፡ ከጐ ኑ ደምና ውኃ ፈሰሰ ከሞቱ እስከ መወጋቱ ድረ ስ ያለው ሰዓት ሦስት ሰዓት ነው። የሮሜ ሰዎ ች ሆይ ስለዚህም ነገር አንዱ ተአምራትን አድር ጓል አንዱም መከራን ተቀብሎ ትላላችሁን ማን መከራን ተቀበለ ሥጋ ፈጽማ ሞታለችና። በድኖ ች መከራ የለባቸውም የሚያደርጉባቸውንም አያ ውቁም የመድኃኒታችንም ሥጋ ያን ጊዜ አልተ ሠቃየችም።

፲፫ ከጐኑም የደምና ውኃ መፍሰስ የበድ ኖች ልማድ አይደለም። ከእሱት ውኃን ያፈለቀ መለኮታዊ ሕይወት ከእርሱ ጋር እንዳለ ይታ ወቅ ዘንድ ነው እንጂ ከእርሷም የፈሰሰው የደ ም ምንጭ የሥጋም ደም እንጂ የመለኮት ምል ክት ብቻ አይደለም የደም ፈሳሽ ከሥጋ ሥሮች ይፈስሳልና።

፲፬ መለኮት በሰውነት ሥጋ እንደሆነ ሰውነትም በመለኮት አምላክ ሆነ በመለኮቱ መቀ የርን ስለ ሰውነቱም መለወጥን እናስብ ስለአን ድነቱ መቀላቀልን ስለባሕርዩም መለያየትን እናስ ብ እርሱ በመለያየት ያልተከፈለ በወንድማማች ነትም ሁለት ያልሆነ ነው በመለኮቱም በሰው ነቱም አንድ እግዚአብሔር ነው እንጂ።

፲፭ እናንተ ሰነፎች ዳግመኛ ወንጌላዊ ቃል ሥጋ ሆነ ያለውን አስተውሉ።ያ ቃል ሥጋን ቀረበው አላለም እግዚአብሔር በኦሪት አዳም ከእኛ አንዱ እንደሆነ ማለትን እንዳስቀደመ ሥጋ ሆነ አለ እንጂ ብሉ ይም በአዲስም እንደሚለይ አልተናገረም እንደማይለይ ተናገረ እንጂ። ዮሐ፩:፲፬

፲፮ ሥጋን ያልለበሰ አብ ከዳዊት ሴት ልጅ በሥጋ ይወለድ ዘንድ ሥጋ የለበሰ ያልሆነ ልጁን ላከው ሥጋ ያልለበሰ መንፈስቅዱስ ለሥጋ ለባሽ ሁሉ አምላክ የሥጋ መዋሐጃ ልትሆን የሥጋውያንን ሴት ልጅ ቀደሳት። ከዚህም በኋላ የሁላችን አባት አዳም ከተፈጠረ በአምስት ሺህ አምስት መቶ ዓመት ሁለተኛ አዳም ለመሆን ወድዶ አዳምን ያበጀ እርሱ በአዳም ሴት ልጅ አደረ።

፲፯ ወሶበሂ ተሠገወ ከመ ይፈጽም ኪዳነ
ዘተውህበ ለዳዊት ኢቦአ ውስተ አዕጻዳቲሆሙ
ለነገሥተ ገሊላ ወኢኀደረ ኀበ ወለተ ሄሮድስ
አላ ቦአ ውስተ ቤተ ዮሴፍ ፀራቢ ወኀደረ ኀበ
ወለት እንተ ተፍሕረት ሎቱ፡፡ ሉቃ፩:፳፯

፲፰ አንከረ ፅንሳ አረጋይ ሶበ ርእየ እንዘ
ይልህቅ ከርሣ በበህቅ ወይቤላ እምነበ መኑ ኮነ
ዝ ፅንስ አንሰ እምአመ ተወፈይክኪ ኢተገ
በልኩ በቀረቦትኪ እስመ አዕቀቡኒ ሲቃነ
ካህናት ወአ ማኅፀንኒ ከመ አይደመር ምስሌኪ
ዘእንበለ ያብሑኒ፡፡ወትቤሎ ማርያም አንሰ
ኢርኢኩ አባሁ ለዘተፀንሰ በከርሥየ ወኢነጸርኩ
ገጾ ለዘተ ፀወረ በማኅፀንየ፡፡ኃይል ኀቡዕ ዘኢያስ
ተርኢ ኀደረ ውስተ ማኅፀነ መሳድ እንቲአየ፡፡

፲፱ አንሰ ኢቀረብኩ ብእሴ በከመ ሥርዓተ
እጓለ እመሕያው ዘዘማት ወኢያልሖሰሰ ብእሲ
ውስተ እዝንየ በከመ ይትናገሩ ዕደው ለጊጠተ
አንስት፡፡ወባሕቱ መጽአ ኀቤየ ወሬዛ ዘመፍ
ርህ ግርማሁ ዘቦቱ አክናፍ ከመ አክናፈ ንስር
ወሥዑል ክነፊሁ በሐመልማለ ወርቅ፡፡ ይትዓ
ጸፍ አሳተ ዘሞጣሕት ወይነጥር እምጽንፈ ልብ
ሱ አዝፋረ መብረቅ፡፡ወይቤለኒ ሰላም ለኪ ተፈ
ሥሒ ፍሥሕት እግዚአብሔር ምስሌኪ ቡርክ
ት አንቲ እምአንስት ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ
ወልደ፡፡ወእቤሎ እፎ ዘከመዝ አምኃ እፎኑ ይከ
ውነኒ ዝንቱ ነገር እንዘ ኢየአምር ብእሴ፡፡ ወይ
ቤለኒ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ለቀድሶ፡
ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ ለአጽንዖ ወዘኒ ይት
ወለድ እምኔኪ ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ፡፡

፳ ወይቤላ አረጋይ እፎ ኢኮነ እምቅድ
መዝ ዘከመዝ ፅንስ፡፡ወትቤሎ ማርያም ለአረ
ጋይ አርአያሰ ተገብረ ወፍሬሁሰ ኢኮነ ዘእንበለ
ይእዜ፡፡መኑ ዘርአ ለሕጠተ መና ዘበልዕዎ እስ
ራኤል በገዳመ ሲና ዘይመልእ ለለጽባሑ በመስ
ፈርተ ጎሞር፡፡ እብልሰ ወዘየዐቢ እመና ሀሉ
ውስተ ከርሥየ ወእመስፈርተ መና ዘገለውዎ
በቈጽለ ወርቅ ያበፅዖ እግዚአብሔር ለንጌትየ፡፡
ዘጸ ፲፮:፴፩

፳፩ ወካዕበመ መኑ ረሰያ ለዕፀ ሳቤቅ
ከመ ትለድ በግዐ ዘእንበለ ሩካቤ እብልሰ በግዕ
ዘቤዘዎ ለይስሐቅ አርአያ ወአምሳል፡፡ ወበግዕ
ዘሀሉ ውስተ ከርሥየ በግዕ ዘበእማን ዘበእን
ቲአሁ ይቤ ኢሳይያስ መጽአ ይጠባሕ ከመ በግ
ዕ ወከመ በግዕ ዘኢይኑብብ በቅድመ ዘይቀርፆ፡፡
ወዕፀ ሳቤቅሰ ዕፀ ተኑብዮ ይእቲ፡ ወአንሰ በትር
ዘይቤ ኢሳይያስ ትወፅእ በትር እም ሥርወ
ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጉንዱ፡፡ ዘፍ፵፱+፲
ኢሳ፲፩+፩

፲፯ ለዳዊት የተሰጠውን ቃል ኪዳን ሊፈ
ጽም ሰው በሆነ ጊዜ ወደ ገሊላ ነገሥታት
አፀዶች አልገባም በሄሮዳስ ሴት ልጅም አላደ
ረም ወደ ጠራቢው ዮሴፍ ቤት ገባ ሊጠብቃት
በታጨችለትም ሴት ልጅ አደረ፡፡ሉቃ፩:፳፯

፲፰ ሽማግሌው ዮሴፍም ሆዷ በየጥቂቱ
ሲያድግ ፅንሷን አደነቀ ይህ ፅንስ ከማን ተፀነሰ
የካህናት አለቆች ሳያሰናብቱኝ ከአንቺ ጋር እንዳ
ልገናኝ አደራ አስጠብቀውኛልና ወዳንቺ ለመቅ
ረብ አልደፈርሁም አላት፡፡ ማርያምም በማኅፀኔ
የተፀነሰው ፅንስ አባቱን እኔም አላየሁትም በማኅ
ፀኔም የተቻለውን የእርሱን ፊት አልተመለከት
ሁም የማይታይ ረቂቅ ኃይል በመዋለጃ ማኅፀኔ
አደረ፡፡

፲፱ እኔ እመንዝሮች በሆኑ የሰው ልጆች
ልማድ ወደ ወንድ አልቀረብኹም ወንዶች ሴቶ
ችን ለመሸንገል እንደሚናገሩት ወንድ በጆሮዬ
አላንሾካሾከም፡፡ዳሩግን ግርማው የሚያስፈራ እን
ደ ንስር ክንፎች ያሉ ክንፎች ያሉት ክንፎቹም
በወርቅ ሐመልማል ያሸበረቁ የእሳት ግምጃ የለ
በሰ የልብሱም ጫፍ እንደ መብረቅ ዘርፍ የሚያ
ብለጨልጭ ጉልማሳ መጥቶ ደስያለሽ ሆይ ደስ
ይበልሽ ሰላምታ ይገባሻል እግዚአብሔር ከአንቺ
ጋር ነውና ከሴቶች ተለይተሽ አንቺ የተባረክሽ
ነሽ እነሆ ትፀንሺአለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂ
አለሽ አለኝ፡፡እኔም እንዲህ ያለሰላምታ እንደምን
ይገባኛል ይህስ ነገር ወንድ ሳላውቅ እንደ ምን
ይሆንልኛል አልሁት፡እርሱም መንፈስቅዱስ ለመ
ቀደስ ወደአንቺ ይመጣል የልዑል ኃይልም ለማ
ጽናት ይጋርድሻል ከአንቺም የሚወለደው የእግ
ዚአብሔር ልጅ ነው አለኝ አለችው፡፡

፳ ዮሴፍም እንዲህ ያለ ፅንስ ከዚህ በፊት
እንደምን አልሆነም አላት፡፡ ማርያምም ሽማግሌ
ውን አለችው፡፡ ምሳሌው ተደርጓል ፍሬው ግን
ያለዛሬ አልሆነም፡እስራኤል በሲና በረሀ የበሉትን
በየጠዋቱም በጎሞር መሥፈሪያ ይሞላ የነበረ
ውን የመናውን ፍሬ ማን ዘራው፡፡እኔ ግን በማኅ
ፀኔ ያለው ከመና የሚበልጥ ነው በወርቅ ቅጠ
ልም ከሸፈኑት የመና መስፈሪያ ይልቅ እግዚአ
ብሔር መቻገሬን ለክብር ያደርገዋል እላለሁ፡፡
ዘጸ ፲፮:፴፩

፳፩ ዳግመኛም ሐረግሬሳ ያለሩካቤ በግን
እንድታስገኝ ያደረጋት ማን ነው፡፡እኔስ ይስሐ
ቅን የተቤዠው በግ አርአያና ምሳሌ ነው፡፡ በማ
ኀፀኔ ያለው በግ ግን ኢሳይያስ እንደ በግ በሚ
ሸልተው ሰው ፊት ዝም እንደሚል በግ ሊታረድ
መጣ ብሎ ስለእርሱ የተናገረለት እውነተኛ በግ
ነው እላለሁ፡፡ሐረግሬሳ ትንቢት የመናገር እን
ጨት ናት፡ እኔ ግን ኢሳይያስ ከዕሤይ ሥር በት
ር ትወጣለች ከግንዷም አበባ ይወጣል ብሎ የተ
ናገረልኝ በትር ነኝ፡፡ ዘፍ፵፱+፲ ኢሳ፲፩+፩

፳፪ ወካዕበመ መኑ እስተስነአዋ ለዕፀ ጸጦስ ምስለ ነበልባለ እሳት ወዕፀታ ኢውዕየት ወእሳቱ ኢጠፍአ።እብልለ እሳት ዘእስ ተርአዮ ለሙሴ ውእቱ መለኮተወልድ ዘሀሉ ውስተ ከርሥኪ፡ወዕፀ ዘኢየ ጽብስት። ወካዕበመ መኑ ረሰያ ለበትረ አርን ከመ ትጽገይ ዘእንበለ ተክል ወትፍረይ ፍሬ ከርካዕ ዘእንበለ ይስትይዋ ማየ።እብልለ ፍሬ ከርካዕ ይትሜሰል በፍሬ ማኅፀንኪ ዘጸገየ ዘእንበለ ተክል ወፈረየ ዘእንበለ ሠቂይ።በትረ አርንኒ ትት ሜሰል ብየ፡ በከመ ነበረት በደብተራ ስምዕ ወእንዘርዋ ውስተ መርጡል ከመ ትኩን ዕፃዌ ለሌዋውያን ወበሠርፀ ጽጌሃ ረከበ ሞገሰ አርን ሊቀ ካህናት።ወከማሁ ሊተኒ አወፈዩኒ እዝ ማድየ ለካህናት ከመ እንዘር ውስተ ቤተ መቅ ደስ፡ወበሀየ ረከብኩ ሞገሰ በኀበ እግዚአብ ሔር። ዘጸ ፫፡፪ ዘኍ ፲፯፡፩-፰

፳፫ እመሰ ኢተናዘዝከ በቃለ ዚአየ ተናዘዝ በቃለ ኢሳይያስ ዘተነበየ እንቲአየ ወይቤ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወወሊዶ ትሰ ምዮ ስሞ አማኑኤል።ወኢነገረ በአምሳል ወኢበ ትእምርተቃል አላ ዜነወ ፅንሰ በድንግልና ወል ደተ ዘእንበለ ሩካቤ ወስሞሂ ለሕፃን ዘውስተ ከር ሥየ አይድዐ ።ወበእንቲአከሂ ተነበየ ወይቤ ወይ ሁብዎ መጽሐፈ ኅትምተ ለብእሲ ዘኢየአምር መጽሐፈ ወይቤ ኢይክል ከሢቶታ ወአንብቦታ። ኢሳ፯፡፲፬

፳፬ አነ ይእቲ መጽሐፍ ኅትምት ዘኢተ ርኅወ ማኅተመ ሥጋየ ዘልፈ ዕጽው በመናስ ግተ ድንግልና ወእለ አወፈዩከሂ ኪያየ መጽሐፈ ኅትምተ ሊቃነ ካህናት እሙንቱ እለ አዕቀቡኒ ለከ ከመ ኢትቅረብ ኀቤየ እስከ አመ ያስተባ ውሕኩ አጽንዖከ በትእዛዝ። ወዘትቤሉ ኢይክል አንብቦታ ናሁኬ ትሌአለኒ በማኅሠሥ ጽፉቅ በእንተ ፅንስ ዘውስተ ከርሥየ እስመ ኢያእመ ርኩ እምኀበ ኮነ። ስምዕየ መንፈስቅዱስ ዘዐቀበኒ እምንእስየ በንጽሕ እስከ ይእዜ ከመ እኩን ታቦ ተ ለወልደ አምላክ፡ ስምዕየ ጽላሎተ ልዑል ዘአ ጽንዐኒ ከመ እኩን እመ ወልዱ። ስምዕየ ሕፃን ዘውስተ ከርሥየ ከመ ኢፀነስኩ በዘርእ መላድ ዘእንበለ እምኃይለ ልዑል ዘአጽንዐኒ። ሉቃ ፩፡፴፭

፳፭ ወዘንተ ሰሚዖ ዮሴፍ ኖመ እንዘ ያን ክር በእንተ ፅንሳ ወበእንተ ዘትቤሎ እንዘ ይትወ ላወል ኅሊናሁ በብዙኃ እወ ወአልቦ። ወእምዝ አስተርአዮ በሕልም መልአከ እግዚአብሔር ወይ ቤሎ ዮሴፍ ወልደ ዳዊት ኢትፍራህ ነሢኦታ ለማርያም ፍሕርትከ እስመ ዘይትወለድ እምኔሃ እመንፈስቅዱስ ውእቱ።ወነቂሆ ዮሴፍ እምን ዋሙ ተፈሥሐ በመንፈሱ እስመ ሰሰለ እምኅ ሊናሁ ጊሜ ጊጋይ ዘነበረ በኑፋቄ በእንተ ፅንሳ ለንጽሕት። ማቴ፩፡፲፰

፳፪ የጳጦስን እንጨት ዳግመኛ ከእሳት ነበልባል ጋር ማን አስማማት እንጨት አልተቃጠለችም እሳቱም አልጠፋም። እኔ ግን እላለሁ ለሙሴ የታየው እሳት በማኅፀኔ ያለው የወልድ መለኮት ነው የጳጦስ እንጨትም ደካ ማ በሆንች ሥጋዬ ትመሰላለች።ሁለተኛም የአ ሮንን በትር ሳትተከል እንድታብብ ውኃ ሳያ ጠጡአትም በኩረ ሉሚ እንድታፈራ ያደረጋት ማን ነው፥ እኔስ በኩረ ሉሚ ሳይተከል ባበበ ያለውኃ ማጠጣትም ባፈራ በማኅፀኔ ፍሬ ይመሰላል የአሮን በትርም በእኔ ትመሰላለች በምስክር ድንኳን እንደተቀመጠች ዳግመኛ ውም ለካህናት ዕጣ ልትሆን እንዳ ስቀመጡአት በአበባዋ ፍሬም ሊቀካህናቱ አሮን ሞገስን እን ዳገኘ እንደሁ እኔንም በቤተመቅደስ እኖር ዘን ድ ዘመዶቼ ለካህናት ሰጡኝ በዚያም በእግ ዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን አገኘሁ። ዘጸ ፫፡፪ ዘኍ ፲፯፡፩-፰

፳፫ በእኔ ቃል ካልተገጋጋህስ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ወልዳም ስሙን አማኑኤል ትለዋለች ብሎ ስለእኔ ትን ቢት በተናገረ በኢሳይያስ ቃል ተጽናና።በምሳሌ በቃል ምልክትም አልተናገረም በድንግልና መፀ ነስን ያለሩካቤ መውለድን አበሰረ እንጂ በማኅፀኔ ያለውንም ሕፃን ስሙን ተናገረ።ስለአንተም መጽ ሐፍ ለማያውቀው ሰው የታተመች መጽሐፍ ሰጡት እርሱም እርሷን መግለጥ ማንበብም አል ችለም አለ ብሎ ትንቢት ተናግሯል። ኢሳ፯፡፲፬

፳፬ የሥጋዬ ማኅተም ያልተከፈተ ዘወት ርም በድንግልና መቆለፊያ ተዘግቶ የሚኖር የተዘጋች መጽሐፍ እኔ ነኝ የታተምሁ መጽ ሐፍ እኔን የሰጡህም እስኪያስናብቱህ ጊዜ ድረ ስ ወደ እኔ እንዳትቀርብ በትእዛዝ አጽንተው ለአንተ አደራ የሰጡኝ የካህናት አለቆች ናቸው። ላነብባት አይቻለኝም ያልከው በማኅፀኔ ስላለው ፅንስ ከወዴት እንደሆነ አላውቅህምና እነሆ በብ ዙ ምርምር ትጠይቀኛለህ።ለአምላክ ልጅ ማደ ሪያ እንድሆን የጠበቀኝ መንፈስቅዱስ ምስክሬ ነው የልጁ እናት እሆን ዘንድ ያጸናኝ የልዑል ኃይል ምስክሬ ነው በማኅፀኔ ያለውም ሕፃን ካፀናኝ ከልዑል ኃይል በቀር በመዋለጃ ዘር እንዳ ልፀነስሁ ምስክሬ ነው። ሉቃ ፩፡፴፭

፳፭ ዮሴፍም ይህን ሰምቶ ስለመፀነሷ እያደነቀ ስለነገረችውም ነገር እውነት ነው አይ ደለም በማለት ኅሊናው እየተጠራጠረ ተኛ። ከዚ ህ በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ በሕልም ተገ ልጦ የዳዊት ልጅ ዮሴፍ እጮኛህ ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ ከእርሷ የሚወለደው በመን ፈስቅዱስ ነውና አለው፡ዮሴፍም ከእንቅልፍ ነቅቶ በመንፈሱ ደስ ተሰኘ፤ ስለ ንፅህት ፅንስ በመጠራጠር ያደረበት የበደል ጉም ከኅሊናው ተወግዷልና። ማቴ፩፡፲፰

፹፮ መልእክ አብሰራ በገሀድ ከመ ትወልድ ወልደ በድንግልናሃ፡ ሎቱኒ አብሰሮ በሕልም ከመ ኢያኅ ፅንሳ እምኀበ ሰብእ፡፡ላቲ አብሰራ ከመ ትትፌግሕ ወሎቱሰ አብሰሮ ከመ ኢይናፍቅ፡፡ወእምዝ አክበራ ዮሴፍ ከመ እግዝእቱ ወተቀንየ ላቲ ከመ ገብር፡፡

፹፯ ንትመየጥኬ ኀበ ነገረ ዜናሆሙ ለማኅበረ ኬልቄዶን እለ ተመሰሉ በማኅበረ ከለባት፡፡ ምንተ በቍዔተ በሙ ለመራዕየ ከለባት ዘእንበለ ንጊወ ኵሉሕ ወማኅሠሥሙኒ ለገደላ አእዱግ ጸዋእን፡፡ለከልብ ለእመ መጽአ ካልዕ ከልብ ይትቄበሉ በላኪ ወእኮ በሰላም፡፡ወሀየንተ ተሳዕሞ ያበቅዉ አፋሆሙ ወይከሥቱ አስናኒሆሙ ለተናስኮ፡፡ይዘርዉ ማኅበርሙ በሀከክ ወንባኤሆሙ በላኪ፡፡ ወከማሁ ማኅበረ ኬልቄዶን ተጋብኡ ለገቢረ ሀከክ ወአማኅበሩ ለገቢረ ላኪ አድለው ለሃይማኖተ ንጉሥ እምያድልው ለዘባሕቲቱ እግዚአብሔር፡፡ሠምሩ በሃይማኖተ መርቅያን ዘውእቱ ዘአስተጸንዓ ለሃይማኖተ ልዮን፡፡ወሃይማኖተ ማኅበረ ኬልቄዶን ኀቡራን ገዕዝ እሙንቱ፡

፹፰ መርቅያን ሠምረ በሃይማኖተ ልዮን ወማኅበረ ኬልቄዶን አድለው ለሃይማኖተ መርቅያን፡፡ልዮን ስሕተ ወመርቅያን ተስሕበ በአሕባለ ስህተቱ ወማኅበረ ኬልቄዶን ተለዉ አሰሮሙ ወወረዱ ኵሎሙ ውስተ ጸድፍ፡፡ ወተፈጸመ ላዕሌሆሙ ዘይቤ እግዚእነ ዕውራን አንትሙ መርሐ ዐዋውርት፡ ዕዉርሰ ለዕውር ለእመ መርሖ ክልኤሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ፡፡ ማቴ፲፭፡፲፬

፹፱ ንሕነሰ ንሰብክ ክርስቶስሃ ዘ፩ ይሰገድ ወ፩ ይሴባሕ ወበ፩ አምልኮ ይቄድስዎ ኪሩቤል ወሱራፌል ፩ እግዚአብሔር በመለኮቱ ውእቱ ጥዕመ ሞተ በሥጋ ወተንሥአ በኃይለ መለኮቱ፡ ወለነኒ ይደልወነ ንግበር ተዝካረ ትንሣኤሁ እንዘ ንበል ሎቱ ስብሐት ወለአቡሁ መሐሪ ወለመንፈስቅዱስ ሕያው ወማሕየዊ ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን፡፡

፺ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለማኅበረ ኬልቄዶን፡፡ወውእቶሙ መራዕየ ከለባት ዕቡዳን እምአፀደ አባግዕ ስዱዳን፡ በሰይፈ ግዘት ኅሩዳን፡አሥዋከ መስና ንዱዳን፡ ወእምድኅረ ነዱ ሕሙዳን፡ ይቤ ጊዮርጊስ ወልደ ሕዝበ ጽዮን፡ ሱታፌ ትምህርቶሙ ለመሀይምናን፡ መስተባእስ ምስለ ዕልዋን፡ ሰእሉ ሥርዮተ በእንተ ኃጢ ውኢሁ ኵልክሙ ማኅበረ ክርስቲያን፡ ከመ ይክፍሉ ቆመተ እንተ በየማን፡ ወምሳሐ ምስለ ቅዱሳን ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን፡፡

---------- /// ----------

፹፮ መልአኩ በድንግልናዋ ወንድ ልጅ እንደምትወልድ በግልጥ ነገራት፡ለእርሱም ፅንሷ ከሰው ዘንድ እንዳልሆነ በሕልሙ አበሰረው+ እርሷን ደስ እንዲላት አበሰራት እርሱንም እንዳይጠራጠር አበሰረው፡፡ ከዚህም በኋላ ዮሴፍ እንደ እመቤቱ አከበራት እንደ አገልጋይም ተገዛላት፡፡

፹፯ በውሾች ማኅበረተኞች ወደተመሰሉት ወደ ኬልቄዶን ማኅበረተኞች ታሪክ እንመለስ፡፡ የውሾች መንጋዎች ኩስ ያለማደን ምን ጥቅም አላቸው መሻታቸውም ለበሰበሱ አህዮች ጥንብ ነው፡፡ውሻ ሌላ ውሻ ቢመጣበት በሰ[illegible] ያይደለ በጠብ ይቀበለዋል በመስማማትም ፈንታ አፋቸውን ይከፍታሉ ለመናከስም ጥርሶቻቸውን ይገልጣሉ አንድነታቸውንም በጠብ ይበትናሉ፡፡እንዲሁም የኬልቄዶን ማኅበረተኞች ለመከራከር ተሰበሰቡ ለጠብም አንድነትን አደረጉ ብቻውን ለሆነ ለእግዚአብሔር ከሚያድሉ ይልቅ ለንጉሥ ሃይማኖት አደሉ የልዮንን ሃይማኖት ያጠነከራት የመርቅያንን ሃይማኖት ወደዱ የኬልቄዶን ማኅበረተኞች በጠባይ የተባበሩ ናቸው፡፡

፹፰ መርቅያን የልዮንን ሃይማኖት ወደደ የኬልቄዶን ማኅበረተኞች ለመርቅያን ሃይማኖት አደሉ ልዮን ተሳሳተ መርቅያንም በስህተቱ ገመድ ተሳበ የኬልቄዶን ማኅበረተኞችም ፍለጋቸውን ተከተሉ ሁላቸውም ወደ ገደል ገቡ፡፡ ጌታችን እናንተ የታወራችሁ ዕውር መሪዎች ዕውር ዕውርን ቢመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ ያለው በእነርሱ ላይ ተፈጸመ፡፡ ማቴ፲፭፡፲፬

፹፱ እኛ ግን በአንድነት የሚሰገድለትን በአንድነትም የሚመሰገን በአንድ አምልኮም ኪሩቤልና ሱራፌል የሚቀድሱቱን ክርስቶስን በመለኮቱና በሰውነቱ አንድ እግዚአብሔር ነው ብለን እና ስተምራለን፡፡እርሱ በሥጋ ሞትን ቀመሰ በመለኮቱም ኃይል ተነሣ እኛም ለእርሱና ለይቅርባይ አባቱ ሕያውና ሕይወትን የሚያድል ለሆነ ለመንፈስቅዱስም ምስጋና ይገባል እያልን የትንሣኤውን መታሰቢያ ልናደርግ ይገባናል ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፺ የኬልቄዶን ማኅበረተኞች ተግሣጽ ተፈጸመ+ እነርሱም ያበዱ ከበጎችም አፀድ የተባረሩ በውግዘትም ሰይፍ የታረዱ የውሾች መንጋዎች የተቃጠሉ ከተቃጠሉም በኋላ አመድ የሆኑ የጥፋት እሾሆች ናቸው፡፡ የጽዮናውያን ልጅ በምእምናን ትምህርት የሚተባበር ከከሀዲዎችም ጋር የሚሟገት ጊዮርጊስ ተናገረው፡ የክርስቲያን ወገኖች ሁላችሁ በቀኝ መቆምን ከቅዱሳንም ጋር በምሳ መገኘትን ያድለው ዘንድ ስለኃጢአቶቹ ሥርየትን ለምኑለት ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

---------- /// ----------

ምዕራፍ ፳፪

በሠሉስ ፋሲካ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘኢይዘረው ሥላሴሁ፡ወኢይትበዐድ ህላዌሁ፡ ወኢይትአመር ክዋኔሁ፡ ዘኢይትረከብ አሰረ ፍናዌሁ፡ ዘኢያስተርኢ ግጸዌሁ፡ ወኢይትዐወቅ ግልባቤሁ፡ ሎቱ ስብሐት እምኅቤነ ወለነ ምሕረት እምኅቤሁ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን፡፡

፪ ንጽሐፍ እንከ ዘለፋሆሙ ለእለ ይብሉ አርአያሁ አዕረገ ዲበዕፀ መስቀል ወአኮ ውእቱ ዘተቀነወ፡፡ ኩኑኬ ቅንዋነ በቅትራተ ገሃነም እለ ከመዝ ትሜህሩ፡፡ መኑ ከልአክሙ አርምሞ ወመኑ ለቀዎ ለአፉክሙ ከመ ትንብቡ ዘንተ፡፡ መኑ አገበረክሙ ለተናግሮ ወመኑ አጽሐበክሙ ለምህሮ ከመ ትንብቡ ዘንተ ፡፡ምክንያትኑ ዘኮነ በመዋዕለ ኤርምያስ አስሐቶ ለሕሊናክሙ እስመ ኤርምያስ እግሀደ ተነብዮ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዘ ይብል አምላክ ወልደ አምላክ፡፡ ወነሥኡ እብነ ኵሉሙ ማኅበረ አይሁድ ከመ ይውግርዎ እንዘ ይብሉ ዝንቱ ውእቱ ነገሩ ለኢሳይያስ ወልደ አሞጽ ዘይቤ አምላክ ወልደ አምላክ፡፡

፫ ወኤርምያስሰ ኮነ ሥውረ እምኔሆሙ እንዘ ሀሎ ምስሌሆሙ እስመ አጽለለ እግዚአብሔር አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይነጽርዎ፡ ወሜመ አርአያሁ ለኤርምያስ ውስተ ሐውልተ ዕብን፡፡ ወሶበ ርእይዎ ደቂቀ እስራኤል እንዘ ትቀውም ሐውልት በአርያ ስኑ ለኤርምያስ ተግሁ እንከ እንዘ ይዌግርዎ እስከ ይትጐነኰ ዕብን ዲበ ዕብን ፡፡

፬ ወኤርምያስሰ ኢያጽርዐ ነቢበ እምአፉሁ እስከ አመ ይፌጽም ተነብዮ፡ ቃሉሰ ኮነ ያጸምእ ወራእዮሰ ኢይሬእዩ፡፡ ወሶበ ፈጸመ ተነብዮ ሰሰለ እምላዕሌሃ ለሐውልት አርአያሁ ለኤርምያስ ወአስተርአየቶሙ በከዊነ ሐውልት፡ ወትቤሎሙ ኤርምያስሰ ነዋ ቅድሜክሙ በእንተ ምንት ትዌግሩኒ፡፡ወእምዝ ተመይጡ ኀበ ኤርምያስ ወርእይዎ ወወገርዎ በአዕባን ወሞተ በፈቃደ እግዚአብሔር፡፡ ዕብ ፲፩+፴፯

፭ ለኤርምያስሰ ተሠይመ ሎቱ ጽላሌ ውስተ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይነጽርዎ እስከ ይፌጽም ትንቢቶ፡፡ወበእንተ እግዚእ ኢየሱስ አየ ምክንያተ ብክሙ ትበልዎ አዕረገ አርአያሁ ዲበ ዕፀ መስቀል፡፡ ለእመ እግዚእ ዕፀው ኢተቀነወ

ምዕራፍ ፳፪

የፋሲካ ማክሰኞ ምንባብ

፩ ሦስትነቱ በማይበተን ባሕርዩም በማይለይ አነዋወሩም በማይታወቅ የመንገዶቹም ፍለጋ በማይመረመር መልኩ በማይታይ መሠወሪያውም በማይታወቅ ሁሉ በእርሱ ሁሉ የእርሱ ሁሉም ስለ እርሱ በሆነ በእግዚአብሔር ስም እኛ ለእርሱ ምስጋና ከእርሱም ለእኛ ይቅርታ ይሁን ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፪ አርአያውን ወደ መስቀል ግንድ አወጣ የተቸነከረው እርሱ አይደለም የሚሉትን ሰዎች ተግሣጽ ከእንግዲህ እንጽፋለን፡፡ እንዲህ ብላችሁ የምታስተምሩ እናንተ በገሃነም ችንካሮች የተቸነ ከራችሁ ሁሉ ዝምታን ማን ከለከላችሁ ይህንንስ እንድትናገሩ ማን እንደበታችሁን ከፈተው ይህንን እንድትናረሩ ማን ለመናገር ግድ አላችሁ ማንስ ለማስተማር ዘበዘባችሁ፡፡በኤርምያስ ዘመን የሆነው ምክንያት ኅሊናችሁን አሳተውን ኤርምያስ የአምላክ ልጅ አምላክ ብሎ በትንቢት ገልጦ ተናግሯልና፡፡ የአይሁድ ወገኖችም ሁላቸው ይህ የአምላክ ልጅ አምላክ ያለ የአሞጽ ልጅ የኢሳይያስ ነገር ነው ብለው ይወግሩት ዘንድ ደንጊያ አነሡ፡፡

፫ ኤርምያስ ግን በመካከላቸው ሳለ ከእነርሱ ተሠወረ እንዳያዩት እግዚአበሔር ዓይኖቻቸውን ጋርዶአልና፡ የኤርምያስን ምስል በደንጊያ ሐውልት ላይ አኖረ የእስራኤል ልጆችም ሐውልት በኤርምያስ መልክ ምሳሌ ቆማ ባዩአት ጊዜ ደንጊያ በደንጊያ ላይ እስኪከመር ድረስ እርሱን ለመውገር ተጉ፡፡

፬ ኤርምያስ ግን ትንቢት መናገሩን እስኪፈጽም ድረስ ከአንደበቱ መናገርን አላቋረጠም ድምጹን ይሰማሉ መልኩን ግን አያዩም ነበር፡፡ ትንቢት መናገሩን በፈጸመ ጊዜ ግን የኤርምያስ ምስሉ ከሐውልት ላይ ተወገደ ሐውልትም ሆና ታየቻቸው ኤርምያስም እነሆ በፊታችሁ እኔን ስለምን ትወግሩኛላችሁ አለቻቸው ከዚህም በኋላ ወደ ኤርምያስ ተመልሰው አዩት በደንጊያም ወገሩት በእግዚአብሔር ፈቃድ ሞተ፡፡ ዕብ ፲፩+፴፯

፭ ለኤርምያስስ ትንቢቱን እስኪፈጽም ድረስ እንዳያዩት በዓይኖቻቸው ላይ መሸፈኛ ተጋረደለት፡ስለኢየሱስ ክርስቶስ ግን አርአያውን ወደ መስቀል ግንድ አወጣ ትሉት ዘንድ ምን ዓይነት ምክንያት አላችሁ

ቢደመ መኑ ይትቄደስ ጕንደ መስቀል። ለእመ ዘእጽንዓ ለምድር ዲበ ማይ ኢጥዕመ ሞተ በሥጋ በሞተ መኑ ትድኅን ቤተክርስቲያን። ለእመ እግ ዚእ ሕያዋን ወሕይወት፡ሙታን ኢተረግዘ ገቦሁ በኲናተ ሐራዊ እምገቦ መኑ ይውኅዝ ማየ ሕይወት።ለእመ በግዑ ለእግዚአብሔር ኢተጠብሐ ሥጋ መኑ ይከውን ምሳሐ ለመሀይምናን። ለእመ ፀሐየ ጽድቅ ኢነበረ ዲበ ተቅዋመ መስቀል መኑ ያበርህ ለኲሉ ዓለም። ለእመ እምላከ ነቢያት ወሐዋርያት ኢተቀብረ መኑ ያርኢ ተስፋ ትንሣኤ ምዉታን። ለእመ አምላከ አዳም ኢተንሥአ እሙታን በሥጋ ዘነሥአ እም ወለተ አዳም መኑ ይነብር በየማነ አብ። ለእመ ወልደ እግዚአብሔር ዘኮነ ወልደ አዳም ኢነበረ በየማነ አብ ወበአይቴ ይትፌጸም ቃለ እግዚአብ ሔር ዘይቤ አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኔነ።

የአንጨቶች ጌታ ካልተቸነከረ የመስቀሉ ግንድ በማን ደም ተቀደሰ።ምድርን በውኃ ላይ ያጸናት ሞትን በሥጋ ካልቀመሰ ቤተ ክርስቲያን በማን ደም ዳነች፡ የሕያዋን ጌታ የሙታንም ሕይወት ጐኑ በወታደር ጦር ካልተወጋ የሕይወት ውኃ ከማን ጐን ፈሰሰ፥ የእግዚአብሔር በግ ካልታረደ የማን ሥጋ ለምእመናን ምሳ ይሆናል።የእውነት ፀሐይ በመስቀል መትረዝ ላይ ካልኖረ ለዓለም ሁሉ ማን ያበራል፡የነቢያትና የሐዋርያት አምላክ ካልተቀበረ የሙታንን መነሣት ተስፋ ማን ያሳያል።የአዳም አምላክ ከአዳም ሴት ልጅ በነሣው ሥጋ ከሙታን ተለይቶ ካልተነሣ ማን በአብ ቀኝ ተቀመጠ፡ የአዳም ልጅ የሆነ የእግዚአብሔር ልጅ በአብ ቀኝ ካልተቀመጠ አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ያለው የእግዚአብሔር ቃል በየት ይፈጸማል።

፪ ሊተሰ ግጽው ቅድመ አዕይንትየ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘእጽልዕቲሁ ምስሌሁ ወመስቀሉ ቅድሜሁ።ምስለ ጴጥሮስ እትፌሣሕ ከመ ዘተመጠወ መራኁተ እምእዴሁ። ወምስለ ዮሐንስ እትሐሠይ ከመ ዘረፈቀ ውስተ ሕፅኑ። ምስለ ቶማስ እትአመን እንዘ እብል እግዚእየ ወአምላኪየ ከመ ዘፈንቀለ አጽልዕቲሁ ወአብአ አጽባዕቲሁ ውስተ ገቦ ብቅው ዘተርኅወ በኲናተ ለንጊኖስ ሐራዊ ውስተ ስቍረተ እራኅቲሁ ለእግዚእ ዘተቀነወ በሐጸውንተ መስቀል።ወምስለ ጳውሎስ እሰብክ ከመ ዘተጸውዐ ለትምህርተ እግዚአብሔር። ምስለ እንድርያስ አነክር ከመ ዘነገደ ባሕረ ምስሌሁ ለእግዚእ ኢየሱስ። ወምስለ ኲሎሙ ሐዋርያት አስተዛውግ ርእስየ ከመ ዘነሥኡ ልሳነ እሳት በጽርሐ ጽዮን። እስመ ቶስሐ ወልደ እግዚአብሔር ህላዌ አቡሁ በህላዌ ዚአሁ ወህላዌ ዚአሁ በህላዌ እር ዳኢሁ ወህላዌ አርዳኢሁ በህላዌ ዚአየ። ማቴ፲፯+፲፱ ዮሐ፳+፳፰

፪ ለእኔ ግን እትራቶቹ ከእርሱ ጋር ያሉ መስቀሉም በፊቱ ያለ ኢየሱስ ክርስቶስ በዓይኖቼ ፊት ተስሏል።ከእጁ ቁልፎቹን እንደተቀበለ እንደ ጴጥሮስ ደስ ተሰኘሁ በእቅፉ እንደተቀመጠ እንደ ዮሐንስ ሐሴትን አደርግሁ ቁስሎቹን ቀርፎ ጣቶቹን የጭፍራው ወገን በሆነ በለንጊኖስ ጦር ተወግቶ ወደ ተከፈተ ጐኑ በመስቀልም ችንካሮች በተቸነከረ በጌታ መዳፎች ቀዳዳ ጣቶቹን እንዳስገባ እንደ ቶማስ ጌታዬና አምላኬ ብዬ እታመናለሁ ለእግዚአብሔርም ትምህርት እንደተጠራ እንደ ጳውሎስ እሰብካለሁ። ከጌታ ኢየሱስ ጋር በባሕር ላይ እንደሄደ እንደ እንድርያስ እደንቃለሁ በጽርሐ ጽዮን የእሳት ላንቃን ለተቀበሉ ለሐዋርያት ራሴን ወገን አደርጋለሁ የእግዚአብሐር ልጅ የአባቱን ባሕርይ ከራሱ ባሕርይ ጋር የራሱንም ባሕርይ ከደቀመዛሙርቱ ባሕርይ ጋር የደቀመዛሙርቱንም ባሕርይ ከእኔ ባሕርይ ጋር አስማምቷልና። ማቴ፲፯+፲፱ ዮሐ፳+፳፰

፫ እስመ አስተብቍዐ ኀበ አቡሁ በእንተ አርዳኢሁ እንዘ ይብል ወይእዜ ባሕቱ እመጽእ ኀቤከ ወዘንተ እነግር ለዓለም ከመ ይኩኖሙ ፍጹመ ፍሥሐየ በላዕሌሆሙ፡ ፈጸምየ አንሰ ወሀብክዎሙ ቃለከ ወዓለምሰ ጸልኦሙ እስመ ኢኮኑ እምዓለም በከመ ኢኮንኩ አነ እምዓለም። ኢይብለከ ትንሥኦሙ እምዓለም አላ ትዕቀቦሙ እምእኩይ እስመ እምዓለም ኢኮኑ በከመ አነ ኢኮንኩ እምዓለም።ቀድሶሙ በጽድቅከ እስመ ጽድቅ ውእቱ ቃልከ። በከመ ፈነውከኒ ውስተ ዓለም ወቦሙ አነ እቄድስ ርእስየ በእንቲአሆሙ ከመ ይኩኑ እሙንቱሂ ቅዱሳነ በጽድቅከ። ወአኮ በእንተ ባሕቲቶሙ ዘእብል አላ ወበእንተሂ እለ የአምኑ ብየ በቃሎሙ ከመ ይኩኑ አሐደ ኲሎሙ፡ በከመ አንተ አብ ምስሌየ ብየ ወአነኒ ብከ ምስሌከ ከመ ይኩኑ እሙንቱሂ አሐደ ብነ ከማነ። ዮሐ፲፯+፲፩-፳፫

፫ አሁንም ወደ አንተ እመጣለሁ የእኔ ደስታ ፍጻሜ በእነርሱ እንዲሆን ይህንን ለዓለም እነግራለሁ እኔ ቃልህን ፈጽሜ ሰጠሁአቸው ዓለም ግን ጠላቸው ከዓለም አይደሉምና እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ።ከዓለም እንድትወስዳቸው አልልህም ከክፉ ነገር እንድትጠብቃቸው ነው እንጂ፥እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ እነሱም ከዓለም አይደሉምና በጽድቅህ ቀድሳቸው ቃልህ እውነት ነውና ወደ ዓለም እንደላክኸኝ እኔም ስለነርሱ ራሴን እቀድሳለሁ እነርሱም በአንተ ጽድቅ ቅዱሳን እንዲሆኑ ስለ እነርሱ ብቻ የምናገር አይደለም በእነርሱም ቃል ስለሚያምኑብኝም ሁላቸው አንድ ይሆኑ ዘንድ ነው እንጂ፡ አንተ አብ ከእኔ ጋር በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ ከአንተ ጋር እንደሆንሁ እንዲሁም እነርሱም በእኛ አንደኛ አንድ ይሁኑ ብሎ ስለ ደቀ መዛሙርቱ ወደ አባቱ ማልዷልና። ዮሐ፲፯+፲፩-፳፫

፰ ኀደገ ለነ ሥርወ መሪረ ኢየሱስ ክርስቶስ። ምንት ውእቱ ሥርው መሪር ዘእንበለ ጽዋዔ ስሙ ቅዱስ ወዑታቤ መስቀሉ በኀበ ሰይጣን፡ እምዝክረ ስሙ ይርዕድ ወእምዑታቤ መስቀሉ ይነፍጽ።መሪር ብሂል ወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ በኀበ አይሁድ እስመ ድንግልና እሙ ይጸርፉ ወሉቱሂ ይጼዕልዎ እንዘ ይብሉ እስመ እንዘ ሰብእ አንተ እግዚአብሔርሃ ትሬሲ ርእሰከ።ወካዕበ ይቤልዎ በመልእክሙ ለአጋንንት ያወፅአሙ ለአጋንንት።ወዓዲ ይቤልዎ ዘሰሊነ ነአምር አባሁ ወእሞ በእፎ ይብለነ እምሰማይ ወረድኩ።ወዓዲ ይቤልዎ ነአምር ከመ ሳምራዊ አንተ ወጋኔን ብከ።ወዓዲ ይቤልዎ በዐውደ ጲላጦስ ሕግ ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት እስመ ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ። ማቴ፲፪+፳፪ ዮሐ፲+፺፰: ፲፱+ ፯

፱ ኢያእመርዎ ከመ አማኑኤል ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተነበየ ኢሳይያስ።ወካዕበ ኢያእመርዎ ከመ ክርስቶስ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተነበየ ዳንኤል።ወዓዲ ኢያእመርዎ ከመ አዶናይ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተነበየ ሕዝቅኤል። ወካዕበ ኢያእመርዎ ከመ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ዘወጽአ እምቤተልሔም ዘኤፍራታ ዘበእንቲአሁ ተነበየ ሚክያስ። ወዓዲ ኢያእመርዎ ከመ ካህነ ለዓለም ውእቱ በከመ ሢመቱ ለመልከጼዴቅ ዘበእንቲአሁ ተነበየ ዳዊት። አልቦ ሕግ ወትእዛዝ ዘኢተጽሕፈ በእንቲአሁ ወእምኀቤሁ፡ወአልቦ አሐዱ እምነቢያት ዘኢተነበየ በእንቲአሁ ወባሕቱ አንጦልዐ ሰይጣን በመንጦላዕተ ስሕተት ማእከለ ደቂቀ እስራኤል ወማእከለ ኦሪት ወነቢያት ከመ ኢይለብውዎ ለቃለ ትንቢት። እግዚእነሂ ይቤ በወንጌል ሥረይ ሎሙ አባ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ፡ጳውሎስኒ ይቤ ሶበሰ አእመሩ እመኢሰቀልዎ ለእግዚአ ስብሐት። ዝኑ ሥምረቱ ለእግዚአብሔር ውእቱ እስመ እመ አእመርዎ እምኢሰቀልዎ ወእመሂ ኢሰቀልዎ በሞተ መኑ እምድኅነ። ወእንተዝ ይቤ ጳውሎስ ወስሒተ ዚአሆሙ ብዕለ ኮነ ለአሕዛብ።መዝ ፻፱+፬ ሚክ ፭+፪ ሉቃ፳፫+፴፬ ፩ ቆሮ፪+፰

፲ ወካዕበሙ ንነግር በከመ መሪር ሃይማኖትነ በኀበ ተንባላት፡ እሙንቱሰ ይብሉ እግዚአብሔርሰ ኢተወልደ ወኢወለደ እንዘ ይትአመኑ ስብርሰ ኢተወልደ ወኢወለደ እንዘ ይትአመኑ ስብከቶ ለብእሲ ዐመፃ ወልደ ሕርትምና።አንስ እምአፍቀርኩ ከሰባቲሆሙ ለአይሁድ እመምህራኒሆሙ ሰተንባላት።ወአይሁዳዊሰ ሕገ እምላኩ ውስተ እዴሁ ወአጽምአ መጻሕፍት ውስተ እዘኒሁ። ወባሕቱ ስሁተ ፍኖተ እንተ ታበጽሖ ውስተ አሚነ ወልደ እግዚአብሔር፡ ወበእንተዝ ይትኳነን በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ዘየአምን በወልድ ቦ ሕይወተ ዘለዓለም ወዘሰ ኢየአምን ወድአ ተኰነነ። ወካዕበ ይቤ ዘሰ አምን ወተጠ

፰ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመር ሥርን ተወልን፡ ቅዱስ ስሙን ከመጥራት በሰይጣን ላይ በመስቀል ከማማተብ ሌላ የሚመር ሥር ምንድር ነው።ስሙ መጠራት የተነሣ ይንቀጠቀጣል በመስቀሉ ከማማተብም የተነሣ ይሸሻል በአይሁድ ዘንድ መሪር ማለት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው የእናቱን ድንግልና ይነቅፋሉ፡ እርሱንም ሰው ሲሆን ራሱን አምላክ ያደርጋል እያሉ ይሰድቡታልና።ወረድሁ ይለናል አሉት። ዳግመኛም አንተ ሳምራዊ እንደሆንህ ጋኔንም እንዳለብህ እናውቃለን አሉት። በጲላጦስም አደባባይ ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ይሞት ዘንድ ይገባል ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና አሉት።ማቴ፲፪+፳፪ ዮሐ፲+፺፰:፲፱+ ፯

፱ ኢሳይያስ ስለርሱ ትንቢት የተናገረለት አማኑኤል እንደሆነ አላወቁትም+ሁለተኛም ዳንኤል ትንቢት የተናገረለት ክርስቶስ እንደሆነ አላወቁትም።ከእንደገናም ሕዝቅኤል ስለርሱ ትንቢት የተናገረ አዶናይ እርሱ እንደሆነ ዐላወቁትም።ዳግመኛም ሚክያስ ትንቢት የተናገረለት የኤፍራታ ዕጻ ከምትሆን ከቤተልሔም የወጣ የእስራኤል ንጉሥ እንደሆነ ዐላወቁትም ከእንደገናም ዳዊት ስለእርሱ ትንቢት የተናገረለት እንደ መልከጼዴቅ ሹመት የዘላለም ካህን እንደ ሆነ ዐላወቁትም።ከእርሱ ዘንድ ስለ እርሱ ያልተጻፈ ሕግና ትእዛዝ የለም ከነቢያትም መካከል ስለርሱ ትንቢት ያልተናገረ አንድ እንኳን የለም።ዳሩ ግን ሰይጣን የትንቢቱን ቃል እንዳያስተውሉት በእስራኤል ልጆችና በኦሪት በነቢያትም መካከል የስህተት መጋረጃ ጋረደ። ጌታችንም በወንጌል አባት ሆይ የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው አለ+ጳውሎስም ቢያውቁስ ኖሮ የክብርን ጌታን ባልሰቀሉት ነበር አለ፡ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ዐውቀውት ቢሆን ባልሰቀሉት ነበርና ባይሰቅሉትም ኖሮ በማን ሞት እንድን ነበር+ስለዚህም ጳውሎስ የእነርሱ መሳት ለአሕዛብ ብልጥግና ሆነ አለ። መዝ፻፱+፬ ሚክ፭+፪ ሉቃ፳፫+፴፬ ፩ ቆሮ፪+፰

፲ ዳግመኛም ሃይማኖታችን በመሐመዳውያን ዘንድ መሪር እንደሆነ እንናገራለን + እነርሱ የጥፋት ልጅ በሆነ የዓመፃ ሰው ስብከት ታምነው እግዚአብሔር አይወለድም አይወልድም ይላሉ። እኔስ ከእስላም አስተማሪዎች ይልቅ የአይሁድን ቡችሎች ብወድ በተሻለኝ። አይሁዳዊስ የአምላኩ ሕግ በእጁ መጻሕፍትንም መስማት በጆሮዎቹ አለ+ዳሩ ግን የእግዚአብሔርን ልጅ ወደማመን የምታደርሰዋን ጐዳና ተሳሳተ ስለዚህም ይፈረድባቸዋል።ጌታችንም በወንጌል በወልድ ያመነ የዘላለም ሕይወት አለው ያለመነ ግን ፈጽሞ ተፈርዶበታል እንዳለ

ምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢአምነ ይዴየን። ዮሐንስኒ ይቤ ዘሰ የአምን በወልድ በአብኒ ሀሰወ ወዘሰ ኢየአምን በወልድ ወበአብኒ ኢሀሰው። ማር፲፮:፲፮ ዮሐ ፫:፴፮

፲፩ ዝ ውእቱ ዘለፋሆሙ ለአይሁድ ወፍዳ ኵነኔሆሙ በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል አኮ አነ ዘአስተዋድየክሙ ኀበ አብ ሀሉ ሙሴ ዘያስተዋድየክሙ ዘኪያሁ ትሴፈዉ። ሶበሁ አመ ንክምዎ ለሙሴ ኪያየኒ እምአመንክሙ እስመ በእንቲአየ ጸሐፈ ሙሴ፡እመሰ ዘጸሐፈ ሙሴ ኢተአምኑ እፎ ቃልየ ተአምኑ።

፲፪ ኦ አይሁዳዊ ጽሉለ ዓይን ሕሥሥ ውስተ ገጸ መጽሐፍ ዘፀአት በከመ ይቤ ሙሴ እስመ ይቤለኒ እግዚአብሔር በዕላተ ኮሬብ ነቢየ አነሥእ ሎሙ እምውስተ አኃዊሆሙ ዘከማከ። ወካዕበ ይቤ ሙሴ በዳግም ሕግ ነቢየ ያነሥእ ለክሙ እግዚአብሔር እምውስተ አኃዊክሙ ዘከማየ ወኵሉ ዘኢይሰምዖ ለውእቱ ነቢይ ለትደ ምሰስ ይእቲ ነፍስ እምነ ሕዝባ። ዝ ውእቱ ስምዐ ጽድቅ ዘጸሐፈ ሙሴ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር። ዘዳ ፲፰:፲፭

፲፫ ወበእንተዝ ንዘልፈከ በእንተ ዘኢአመንከ በወልዱ ዘበእንቲአሁ ተነበዩ አሪት ወነቢያት።ወዕያሬስ ኢንትዔየር ላዕሌከ እስመ እዘዙነ ሐዋርያት እንዘ ይብሉ ጸልዩ ከመ ይትመየጥ እስራኤል ውስተ ንስሓ።ጳውሎስኒ ይቤ ወእመቦ እለ ተገዝሙ እም አዕፁቂሃ ኪያከ አውልዐ ገዳም ተከሉ መካኖሙ ወኀበርከ ቅብዐ እምሥርዎሙ ወኮንከ ዘይተ ከማሆሙ ኢትዘሀር ላዕለ ሥርው እስመ አንተ አዕፁቅ። ወእምሰ ተዝሀርከ ላዕለ ሥርው አኮ አንተ ዘትፀውሮ አላ ሥርው ይፀውረከ ለከ። ወእምዒ ትብል ገዘሙ እምአዕጹቂሃ ወኪያየ ተከሉ ኢትዘሀር እስመ ተከሉከ ሀየንቴሆሙ ርቱዕ ይትገዘሙ እስመ ኢአምኑ ወአንተሰ ቆምከ እስመ አመንከ። ኢይትዐበይኬ ልብከ ወባሕቱ ፍራህ ሶበ ለእልክቱ እለ እምፍጥረቶሙ ዘይት ኢምሕኮሙ ኪያከኑ ይምሕከከ። ርእዩኬ እንከ ምሕረቶሂ ወአጥብዖቶሂ። ሮሜ፲፩:፲፯-፳፬

፲፬ ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ እንዘ ያሬኢ ፍናወ ነገር ማእከለ አረሚ ወማእከለ አይሁድ እመንገለ ወንጌልሰ ፀርነ እሙንቱ በእንቲክሙ ወእመንገለ ኅሬሰ አኃዊነ በእንተ አበዊሆሙ። ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ ምንትኑ ዘኢያድምዐ እስራኤል ወኅሬሰ አድምዐ።ወካዕበ ይቤ እስመ ለእለ ጳውዐ ኪያሆሙ አጽደቀ ወለእለ አጽደቀ ኪያሆሙ አልዐለ፡ ወለእለ አልዐለ ኪያሆሙ አክበረ እስመ እሙንቱ አበዊነ ሎሙ ሕግ ወሎሙ ሥዓት ወሎሙ ትርሲተ ወልድ ወሎሙ አሰ

ሁለተኛም ያመነ የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ግን ይፈረድበታል አለ፥ ዮሐንስም በወልድ የሚያምን በአብም ያምናል በወልድ የማያምን ግን በአብም አላመነም አለ። ማር፲፮:፲፮ ዮሐ ፫:፴፮

፲፩ የአይሁድ ተግሣጻቸው የፍርዳቸውም ቅጣት ይህ ነው ጌታችን በወንጌል ወደ አብ የምከሳችሁ እኔ አይደለሁም የምታምኑበት ሙሴ እርሱ ይከስሳችኋል እንጂ፡ሙሴን ካመና ችሁበ ትስ እኔንም ባመናችሁብኝ ነበር ሙሴ ስለ እኔ ጽፏልና ሙሴ የጻፈውን የማታምኑ ከሆነ ቃሌን እንደምን ታምናላችሁ እንዳለ።

፲፪ ዓይንህ የተጋረደ አይሁዳዊ ሆይ ሙሴ እግዚአብሔር በኮሬብ ተራራ ራስ ከወንድሞቻችሁ መካከል እንደኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላችኋል አለኝ ብሎ እንደተናገረ በዘጸአት መጽሐፍ መርምር።ዳግመኛም ሙሴ በዳግም ሕግ እግዚአብሔር ከወንድሞቻችሁ መካከል እንደኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላችኋል ነቢዩንም የማይሰማው ሁሉ ያች ነፍስ ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ አለ፥ሙሴ ስለእግዚአብሔር ልጅ ስለኢየሱስ ክርስቶስ የጻፈው የእውነት ምስክር ይህ ነው። ዘጸ ፲፰:፲፭

፲፫ ስለዚህም ነገር አሪትና ነቢያት ስለ ርሱ በተናገሩለት በልጁ ስላላመንህ እንወቅስሃለን።ኢያሬስ ሆይ በአንተ ላይ አንገዳደርም ሐዋርያት እስራኤላዊ ወደ ንስሓ እንዲመለስ ጸልዩ ብለው አዝዘውናልና።ጳውሎስም እንዲህ አለ ከቅርንጫፎቿ የተቆረጡ ካሉ አንተን የበረሀ ወይራ በእነርሱ ፈንታ ተከሉ ከሥሮቻቸውም ጋር በቅባት አንድ ሆንህ እንደነርሱም ዘይት ሆንህ በሥር ላይ አትመካ አንተ ቅርንጫፍ ነህና፥ በሥር ላይ ከተመካህስ የምትሸከመው አንተ አይደለህም ሥር አንተን ይሸከምሃል እንጂ ቅርንጫፎቿን ቆረጡ እኔን ግን ተከሉ ካልህም ስለነርሱ ፈንታ ተክለውሃልና አትመካ ስለእነርሱ አላመኑምና ይቆረጡ ዘንድ ይገባል አንተ ግን አምነሃልና ቆምህ ልብህ አይታበ ይብህ፥ፍሩ ግን ፍራ በተፈጥሯቸው ዘይት ለሆኑት ለእነዚያ ካልራራ ላንተ ይራራልሃልን እንግዲህ ይቅርታውንና ጭከናውን ተመልከቱ። ሮሜ፲፩:፲፯-፳፬

፲፬ ዳግመኛም ጳውሎስ በአረማውያንና በአይሁድ መካከል ያለውን ልዩነት ሲያሳይ በወንጌል በኩል ስለእናንተ ጠላቶቻችን ናቸው በምርጫ በኩል ግን ስለአባቶቻችን ወንድሞቻችን ናቸው አለ።ሁለተኛም ጳውሎስ እስራኤል ያላገኘው ምንድር ነው መመረጥን ግን አገኙ አለ።ዳግመኛም አለ የጠራቸውን እነርሱን አጸደቀ፥ያጸደቃቸውንም ከፍ ከፍ አደረገ፥ ከፍ ከፍ ያደረጋቸውንም እነርሱን አከበረ፥ እነርሱም አባቶቻችን ናቸውና ሕግ አላቸው ሥርዓትም

ፌወ ዓለመ ዘይመጽእ ወእምላዕሌሆሙ ተወልደ ክርስቶስ። ሮሜ ፰:፴

፲፭ ጴጥሮስኒ ይቤ በመጽሐፈ አብርክሲስ ንሕነሰ እምሕዝበ አይሁድ ንሕነ ወአኮ እም ሕዝበ ኃጥአን።ርእዩኬ ርእሰ ሐዋርያት መምህረ ክርስቲያን ዘከመ ይትሜካህ በትህይድናሁ ዘት ካት በእንተ ነገደ ኅሬሆሙ ለደቂቀ ሕዝቡ እስመ እምነገደ ሮቤል ውእቱ።

፲፮ እግዚእነሂ ይቤላ ለሳምራዊት አንትሙሰ ትሰግዱ ለዘኢተአምሩ ወንሕነሰ ንሰግድ ለዘነአምር እስመ መድኃኒት እምነ አይሁድ ውእቱ። ዮሐ፬+፳፪

፲፯ በለዓምኒ ዘቤዖር ተነበየ በእንተ ያዕቆብ ወይቤ ምንተ እጼእል ዘእግዚአብሔር ኢጸአሰ ወምንተ እረግም ዘእግዚአብሔር ኢረ ገመ።እስመ እምአርእስተ አድባር እሬእዮ ወእ ምነ አውግር እሴብዎ።ናሁ ሕዝብ ዘባሕቲቱ የኀድር ወኢይትኌለቍ ውስተ አሕዛብ መኑ የአ ምሮ ለዘርአ ያዕቆብ ወመኑ ይኌልቆ ለሕዝበ እስ ራኤል ለትሙት ነፍስየ ምስለ ነፍሶሙ ለጻድ ቃን ወይኩን ዘርእየ ምስለ ዘርኦሙ ለእሉ። ወካዕበ ይቤ ይሠርቅ ኮከብ እምያዕቆብ ወያአትት ኃጢአተ እምእስራኤል። ዘኊ፳፬+፲፯

፲፰ ናሁኬ እስትጉቡእ ቃለ ውዳሴ ለቤተ ያዕቆብ ወነገደ ኅሬ ለሕዝበ አይሁድ ወፍዳሆሙ በኀበ እግዚአብሔር ከመ ምግባሮሙ ወዕሤቶሙኒ በኀበ ልዑል በከመ ፍሬ ጽድቆሙ ።ምስለ አይሁድሰ ለእመ ገበርነ ባእሰ ምስሌሆ ሙ ንትዋሥኦሙ በቃለ ኦሪቶሙ ወንትዋቀ ሦሙ በቃለ ነቢያቲሆሙ።

፲፱ ወለተንበላትሰ ምንትኬ ንትዋሥኣሙ እስመ ይብሉ ብነ ሕገ ኦሪት ወኢየኀብር ቃለ ኦሪቶሙ ምስለ ኦሪትነ ወቃለ ነቢያቲሆሙ ምስ ለ ቃለ ነቢያቲነ:ሕስው ኵሉ ቃለአፋሆሙ ወመ ብእሰ ፍኖቶሙ። በከመ ኢይወፅእ ቃለ ሐሰት እምአፈ እግዚእ ኢየሱስ ከማሁ ኢይወፅእ ጽድቅ እምአፉሁ ለሊቀ ትምህርቶሙ። አልቦሙ ሕግ ማእከለ ዘይትበላዕ ወዘኢይትበላዕ። ብውሕ ሎሙ በሊዐ ኵሉ ዘርኩስ ከመ ከሰባት። ወካዕበ ብውሕ ሎሙ አውስቦ በከመ ፈቀዱ ወብውሕ ሎሙ ሥዒረ ጾም ለእመ ነገዱ። ወካዕበ ብውሕ ሎሙ ሠዪጠ ዕቁባቲሆሙ ለእመ ኢወለዱ። መርሐሙ ፍኖተ መርኀበ እንተ ታበውእ ውስተ እሳተ ገሃነም። ወለነሂ መርሐነ እግዚእነ ፍኖተ መጽብበ እንተ ታበውእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት።

አላቸው የልጅነት ክብር አላቸው ለእነርሱም የሚመጣውን ዓለም ተስፋ ሰጠ ከእነ ርሱም ክርስቶስ ተወለደ አለ። ሮሜ ፰:፴

፲፭ ጴጥሮስም በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እኛስ ከአይሁድ ወገን ነን ከኃጥአንም ወገን አይደለንም አለ። የክርስቲያን አስተማሪ የሆነው የሐዋርያት አለቃ ከሮቤል ነገድ ስለሆነ ስለወገኖቹ ልጆች መመረጥ በቀደመ አይሁ ዳዊነቱ እንደተመካ እዩ።

፲፮ ጌታችንም ሳምራዊቷን ሴት እናንተ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ እኛ ግን ለምና ውቀው እንሰግዳለን መድኃኒት ከአይሁድ ነውና አላት። ዮሐ፬+፳፪

፲፯ የቤዖር ሰው በለዓምም ስለ ያዕቆብ እግዚአብሔር ያልነቀፈውን ምን እነቅፋለሁ እግዚአብሔርም ያልረገመውን በምን እረግማ ለሁ ከተራሮች ራስ በላይ አየዋለሁና ከኮረብቶ ችም በላይ ሆኖ እመለከተዋለሁ እነሆ ብቻውን የሚያድር ሕዝብ በአሕዛብም መካከል አይቆ ጠርም የያዕቆብን ዘር ማን ያውቀዋል የእስራ ኤልንስ ሕዝብ ማን ይቆጥረዋል ነፍሴ ከጻድቃን ነፍስ ጋር ትሙት ዘሬም ከዘራቸው ጋር ይሁን አለ። ዳግመኛም ኮከብ ከያዕቆብ ይወጣል። ከእስ ራኤልም ኃጢአትን ያስወግዳል አለ። ዘኊ፳፬+፲፯

፲፰ እነሆ ለያዕቆብ ቤት የውዳሴ ቃል ተሰበሰበ የመመረጥ ነገድም ለአይሁድ ሕዝብ ሆነ ፍዳቸውም በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ሥራቸው መጠን ነው በጎ ዋጋቸውም በልዑል ዘንድ እንደጽድቃቸው ፍሬ ነው። ከአይሁድ ጋር ብንሚገት በኦሪታቸው ቃል መልስ እንሰጣቸ ዋለን በነቢያቶቻቸውም ቃል እንከራከራቸዋልን።

፲፱ እስላምን ግን በምን እንከራከራቸ ዋለን የኦሪት ሕግ አለን ይሉናል የኦሪታቸውም ቃል ከእኛ ኦሪት ጋር የነቢያቶቻቸውም ቃል ከነ ቢያቶቻችን ቃል ጋር አይተባበርምና የአንደበታ ቸው ቃል ሁሉ ሐሰተኛ ነው መንገዳቸውም ክፉ መንገድ ነው።ሙሴ ከእግዚአብሐር እጅ ሕግን እንደተቀበለ መሐመድም የሐሰትን ትም ህርት ከዲያብሎስ አፍ ተቀበለ።ከጌታ ኢየሱስ አንደበት የሐሰት ቃል እንደማይወጣ እንዲሁ የትምህርታቸው አስተማሪ ከሆነ ከእርሱ አን ደበት እውነት አይወጣም።ስለሚበላውና ስለማ ይበላው ሕግ የላቸውም እንደውሻ የረከሰውን ሁ ሉ ለመብላት ሥልጣን አላቸው።ዳግመኛም እን ደወደዱ ማግባት ይፈቀድላቸዋል መንገደኞችም ከሆኑ ጾምን ለመሻር ሥልጣን አላቸው ።ሁለተኛ ም ካልወለዱ ቅምጦቻቸውን ለመሸጥ ሥልጣን አላ ቸው ወደ ገሃነም እሳት በምታስገባዋ በሰፊዋ ጎዳና መራቸው እኛን ግን ጌታችን ወደ መንግሥተ ሰማ ያት በምታስገባዋ በጠባቧ መንገድ መራን።

፳ ወቦ እምኔነሂ እንዘ ይሰመዩ ክርስቲያነ የሐውሩ በፍናዊሆሙ ወይትልዉ በአሰረ ትምህርቶሙ።ወያስቆርርዎሙ ለእለ ይፀመዱ ለቃለ ኦሪት ወነቢያት ወለቃለ ወንጌል ወሐዋርያት ወይትፌሥሑ በሙ ለእለ ይሜህሩ ፈጠራ ዘእምጉሥዐተ ልቦሙ በከመ መሀሮሙ ሰይጣን።

፳፩ እሉ እሙንቱ እለ ጻጹተ ይነጥፉ ወገመለ ይውኅጡ እሉ እሙንቱ እለ እምበሊዐ ሥጋ እንስሳ ይትሔረሙ ወለበሊዐ ሥጋ ሰብእ ይተግሁ። እሉ እሙንቱ እለ አምእስተ ይለብሱ ወሜላተ ይዘግቡ። እሉ እሙንቱ እለ በልብሰ ምንኩስና ይትሜክሑ ወልብሰ ጥምቀቶሙ ይገድፉ። እሉ እሙንቱ እለ ቀዲሙ ተኃረምዎ ለአሣእን ወድኅረሰ የሐውሩ በዘርቦናት ወበቆጽናት። እሉ እሙንቱ እለ ቀዲሙ የዐይሉ ገዳመ አድባረ ወበዐታተ ወድኅረ ይትዋሐውሑ በአዕጻዳተ ነገሥት።

፳፪ ቀዲሙ ከመ ኢይትመሀሩ መጻሕፍተ ነቢያት ወሐዋርያት በንኡሶሙ ወጽኡ ገዳመ ወተግኅሡ እምዓጸደ ቤተክርስቲያን እንተ ይእቲ እሙ ኵልነ ዘኢይነጽፍ ሐሊበ አጥባቲሃ። ወድኅረኒ ከመ ኢይፈጽሙ ገድሎሙ በጽማዌ ውስተ ገዳም ቦኡ ውስተ አብያተ ነገሥት ወበዊኦሙ ከመ ኢያርምሙ መሀሩ ዘኢተምህሩ ወሰበኩ ዘኢያእመሩ። ይልህቅኑ ሕፃን ዘእንበለ ሐሊበ አጥባተ እሙ፡ ይሌቡኑ መነኮስ ዘኢተምህረ መጻሕፍተ ነቢያት ወሐዋርያት ከመ ይኩን መምህረ ለሰማዕያን።ለሀወት ገዳም በኃጢአቶሙ ወለሀዋ አድባረ ምኔታት በኢረኪቦቶሙ።

፳፫ ለሀወት ቤተክርስቲያን በእንተ ዘነሥቱ አናቅጺሃ ነቢያተ ወነክነኩ አዕማዲሃ ሐዋርያተ። ወሠርዑ ሎሙ ሕገ ወሥርዓተ ዘኢወጽአ እምእስትንፋሰ አፉሁ ለእግዚአብሔር ።ወበእንተዝ አፍቀሮሙ ዓለም እስመ ዘይትፈቀር በኀበ እግዚአብሔር ሰቆራር በኀበ ሰብእ። ወለዘይሜህር ትምህርተ ሐዋርያት ይተልዎ ግፍዖሙ።እስመ አልቦቱ ፀር ለሰይጣን ከመ ሐዋርያት ኢእምነቢያት ወኢእም ሰማዕታት ወኢእም ደናግል ወመነኮሳት።

፳፬ ለቢያትሰ ተበአሶሙ ሰይጣን በብሔር ኀበ ሀለው፡ ለአብርሃም በሂደተ ብእሲቱ ሳራ በኀበ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ። ወለይስሐቅኒ በኀበ ዓዘቅተ መሐላ ገብረ ሎቱ ባእሰ ምስለ ኖሎተ ግራራ፡. ወለያዕቆብ በእደ ዔሳው እኁሁ። ለሙሴኒ በእደ ፈርዖን ወዐበይቱ። ወለዳዊት ንጉሠ እስራኤል በእደ ሳኦል ወበእደ አቤሴሎም ወልዱ። ለኤልያስ በእደ አክአብ ወኤልዛቤል፡ ወለኤልሳዕ በእደ ኢዮራም ንጉሠ ሰማርያ። ለኢሳይያስ በእደ ምናሴ። ወለኤርምያስ በእደ

፳ ከእኛም ወገን ክርስቲያን እየተባሉ በገዛ መንገዳቸው የሚመላለሱ የትምህርታቸውን ፍለጋ የሚከተሉ አሉ። ለኦሪት ለነቢያት ቃል ለወንጌልና ለሐዋርያትም ቃል የሚገዙትን ያቃልሏቸዋል ሰይጣን እንዳስተማራቸው ከልባቸው ግሣት የሆነ ፈጠራ በሚያስተምሩት ሰዎች ደስ ይሰኙባቸዋል።

፳፩ ትንኝን የሚተፉ ግመልን ግን የሚውጡ እኒህ ናቸው፥ የእንስሳ ሥጋ ከመብላት የሚከለከሉ የሰውን ሥጋ ለመብላት ግን የሚተጉ እኒህ ናቸው። በምንኩስና ልብስ የሚመኩ የጥምቀታቸውን ልብስ ግን የሚጥሉ እኒህ ናቸው።ቀድሞ ጫማ ከመጫማት የተከለከሉ በኋላ ግን ተረከዝን በማይሸፍን መጫሚያና በኩፍ ጫማ የሚጓዙ እኒህ ናቸው።እነርሱም ቀድሞ በበረሀ በተራሮችና በዋሻዎች የሚዘዋወሩ በኋላ ግን በነገሥታት አፀዶች ውስጥ የሚመላለሱ ናቸው።

፳፪ ቀድሞ በታናሽነታቸው ጊዜ የነቢያትና የሐዋርያትን መጻሕፍት እንዳይማሩ የጡቶቿ ወተት የማይደርቅ የሁላችን እናት ከሆነች ሳሬ ከቤተ ክርስቲያን አፀድ ርቀው ወደ ገዳም ወጡ ኋላም ገድላቸውን በገዳም ውስጥ ሆነው በጭምትነት እንዳይፈጽሙ ወደ ነገሥታት ቤት ይገባሉ፥ገብተውም ዝም እንዳይሉ ለራሳቸው ያልተማሩትን ያስተምራሉ የማያውቁትንም ይሰብካሉ ሕፃን ያለ እናት ጡት ያድጋልን መነኩሴስ ለሚሰሙ ሰዎች አስተማሪ ይሆን ዘንድ ያልተማረውን የነቢያትና የሐዋርያትን መጻሕፍት ያስተውላልን።

፳፫ ገዳም ስለኃጢአታቸው አለቀሰች የገዳማት ተራሮችም እነርሱን ባለማግኘታቸው አለቀሱ ቤተክርስቲያን ነቢያት በሮቿን ስላፈረሱ ምሰሶዎቿ ሐዋርያትንም ስለነቀነቁ አለቀሰች። ከእግዚአብሔር አንደበት ያልወጣውንም ሕግና ሥርዓት ለራሳቸው ሠሩ፥ ስለዚህም ዓለም ወደዳቸው በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ በሰዎች ዘንድ የተጠላ ነውና የሐዋርያትንም ትምህርት የሚያስተምር ሰው ግፋቸው ይከታተለዋል ሰይጣን ከሐዋርያትና ከነቢያት ከሰማዕታትና ከደናግል ከመነኮሳት በቀር ጠላት የለውምና።

፳፬ ነቢያትንስ ሰይጣን ባሉበት ሀገር ተጣላቸው፥ አብርሃምን በግብጽ ንጉሥ በፈርዖን ዘንድ ሚስቱ ሳራን በመንጠቅ፥ ይስሐቅንም በቃል ኪዳን የውኃ ጉድጓድ አጠገብ ከግራራ እረኞች ጋር ጠብ እስነሣበት፥ ያዕቆብንም በወንድሙ በዔሳው፥ ሙሴንም በፈርዖንና በመኳንንቱ እጅ፥ የእስራኤል ንጉሥ ዳዊትንም በሳኦል እጅ በልጁ በአቤሴሎምም እጅ፥ ኤልያስን በአክዓብና በኤልዛቤል እጅ፥ ኤልሳዕንም በሰማርያ ንጉሥ

ሴዴቅያስ። ለሕዝቅኤል በምድረ ዒዋዊ። ወለዳ ንኤል በእደ ዳክዮስ ንጉሠ ፋርስ። ወለኲሎሙ ነቢያት ያመጽእ ሎሙ መናስወ በገበ ሀለው። ወመከራ ዕፁብ ኀበ ነበሩ። ዘፍ፹፪+፲፱ :፹፯+፲፬ :፹፯+፶፩ ፪ሳሙ፲፭+፴

፹፩ ወለሰማዕታትኒ ይፀብኦሙ በዊአ ውስተ ልበ ነገሥት እለ ይኳንኑ አህጉሪሆሙ ወይኤዝዝዎሙ ከመ ይሠዑ ለአጋንንት ወእ ምከመ አበዩ ይቀትልዎሙ በሥቃይ።ለደናግ ልኒ ወመነኮሳት ይፀብኦሙ መጺአ በአምሳለ አንስት ለአስሕቶ ወአምሳለ ሐራ ለአፍርሆ፡ ለአ በው በአሕላም መደንግፅ ወበራእይ ግሩም ወእ መ ሞዕዎ በትዕግሥቶሙ ይነሥኡ አክሊ ሎሙ።

፹፪ ለሐዋርያትሰ አኮ ከማሁ ዘፀብኦሙ መጺአ ኀበ ሀለው ወበጺሖ ኀበ ነበሩ። አላ አሙንቱ ፀብእዎ ነጊዶሙ እምርኁቅ መጺኦሙ ኀበ ሀለወ ወበጺሖሙ ኀበ ነበረ እንዘ ይቀንዕዎሙ ለአሕዛብ በልጓመ ቅኑሀ ይጸመዶሙ ከመ አባዕር ወይወዲ አርዑተ ኃጢአት ውስተ መት ከፍቶሙ ወያጌብሮሙ ከመ ይሠዑ ለአማልክት ወይትቀነዩ ሎሙ ለአጋንንት።

፹፫ ወእምዝ ይበውእ ፩ ሐዋርያ ዘአ ልቦቱ መስነቅተ ኀብስት ለሲሳዩ ወኢጽፌን ማይ ለጽምኡ ይጼውዕ ስሞ ሐዲስ በቅድመ ነገሥተ ከሀድያን ወበቅድመ ዕልዋን ግፍቱአን። ወእምዝ ይነድድ እሳተ እስትንፋስ አፉሁ ለሰይጣን ውስ ተ አልባቢሆሙ ለመምለክያን ጣዖት ወይኤዝዝ ከመ ያኀስርዎሙ ለሐራ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥቃየ ኵነኔ ዘዘዚአሁ። ቦ እለ ተስሕቡ ውስተ ፍኖት እስከ ይትነተፍ ሥጋሆሙ ወይትከዐው ደሞሙ ውስተ አስኳተ ሀገር። ቦ እለ በምዝሐቅ ወቦ እለ በመንኰራኵር። ቦ እለ በሙቃሔ ወቦ እለ በቅሥፌታት። ወበዝ ኵሉ ኢኀደጉ ስብከተ ወንጌሉ ለአምላኮሙ ዘእንበለ አመ ፀአተ ነፍ ሶሙ።

፹፬ እንሥኡ መራደ ላዕሌሁ ለሰይጣን ከመ ሐራ ንጉሥ ዘድልዋን ለቀትል እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዐረብ ወእምአጽናፈ ሰሜን እስከ አጽናፈ ደቡብ በከመ ይቤ ዳዊት ውስተ ኵሉ ምድር ወፅአ ነገሮሙ እስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢቦሙ ወበእንተዝ ይትቤቀሎሙ ሰይጣን ለእለ ይጸመዱ ትምህርተ ሐዋርያት። እግዚእነኒ ይቤ በወንጌል ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ ወዘኪያየ ሰምዐ ሰምዖ ለዘፈነወኒ፡ ዘለክሙ አበየ ሊተ አበየ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ። መዝ፲፰፡፬

፹፭ ወእሙንቱሂ ይቤሉ መልአክ እምሰማይ ለእመ መሀረክሙ ካልአ እምዘመሀር

በኢዮራም እጅ+ ኢሳይያስን በምናሴ እጅ+ ኤር ምያስንም በሴዴቅያስ እጅ+ሕዝቅኤልን በምርኮ ምድር+ዳንኤልንም በፋርስ ንጉሥ በዳክዮስ እጅ+ ለነቢያት ሁሉ ባሉበት ሥፍራ ፈተናዎችን በሚ ኖሩበት ቦታ አስጨናቂ መከራን አመጣባቸው።

፹፩ ሰማዕታትንም ሀገሮቻቸውን በሚገ ዙ በነገሥታቱ ልብ አድሮ ይዋጋቸዋል ለአጋ ንንት እንዲሠዉ ያዝዙአቸዋል እንቢኝ ካሉም አሠቃይተው ይገድሏቸዋል።ደናግልና መነኮሳ ትንም ለማሳት በሴቶች አምሳል ለማስፈራራት ም በወታደሮች አምሳል መጥቶ ወይም በሚያ ስደነግጥ ሕልምና በሚያስፈራ ራዕይ ይዋጋቸ ዋል በመታገሳቸውም ካቸነፋአት አክሊላቸውን ይቀበላሉ።

፹፪ ሐዋርያትን ግን የተዋጋቸው እንዲህ ወደ አሉበት መጥቶ ወደሚኖሩበት ቀርቦ አይደ ለም እነርሱ ከሩቅ ሄደው ወዳለበት መጥተው አሕዛብንም በአገዛዙ ልጓም ለጉሞ እየገዛቸው እንደ በሬዎችም የኃጢአትን ቀንበር በትከሻቸው ላይ ጥሎ እየጠመዳቸው ለአማልክት እንዲሠዉ ለአጋንንትም እንዲገዙላቸው እያስገደዳቸው ወደ ሚኖርበት ቀርበው ተዋጉት እንጂ።

፹፫ ከዚህም በኋላ ለምግቡ አቁማዳ ለጥሙም የውኃ ዕቃ የሌለው አንድ ሐዋርያ በካዱት ነገሥታት ፊት ጠማሞችም በሆኑ በአ ሕዛብ ፊት አዲስ የሆነውን ስሙን ይጠራል፥ ከዚያም የሰይጣን የአፉ እስትንፋስ እሳት ሆኖ ጣዖትን በሚያመልኩት ልብ ውስጥ ይቀጣጠላል የኢየሱስ ክርስቶስንም ሠራዊት በልዩ ልዩ የፍ ርድ ሥቃይ ያሠቃዩአቸው ዘንድ ያዝዛል። ሥ ጋቸው እስኪቆራረጥ ደማቸውም በአገሩ አደባባ ይ እስኪፈስ ድረስ በመንገድ የተጎተቱ አሉ በመ ግፌፊያም ቆዳቸውን የተገፈፉ አሉ፥በመንኰራኩ ርም የተፈጩም አሉ፡በእሥር የተሠቃዩም አሉ፡ በግርፋቶችም የተሠቃዩ አሉ፡በዚህ ሁሉ ግን ነፍ ሳቸው በወጣችበት ጊዜ ካልሆነ በቀር የአም ላካቸውን ወንጌል መስበክን አላቋረጡም።

፹፬ ለጦርነት እንደተዘጋጁ የንጉሥ ጭፍሮች ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ከሰሜን ዳርቻ እስከደቡብ ዳርቻ ድረስ ድምጻ ቸው ወደምድር ሁሉ ወጣ ንግግራቸውም እስከ ምድር ዳርቻ ደረሰ እንዳለ በሰይጣን ላይ ሠራ ዊት አስነሱበት ስለዚህም ሰይጣን የሐዋርያትን ትምህርት ለማስተማር የሚተጉትን ይበቀላቸ ዋል። ጌታችንም በወንጌል እናንተን የሰማ እኔን ሰማ እኔንም የሰማ የላከኝን ሰማው እናንተን ያልተቀበለ እኔን አልተቀበለም እኔንም ያልተ ቀበለ የላከኝን አልተቀበለም አለ። መዝ፲፰፡፬

፹፭ እነርሱም የሰማይም መልአክ ቢሆን እኛ ካስተማርናችሁ የተለየ ቢያስተምራችሁ የተለየ ይሁን አሉ። አሁን ግን ያሰቡትን የሚያ

ናክሙ ውጉዘ ለይኩን። ወይእዜሰ ኮኑ ብዙኃን መምህራኒ መሆሩ በከመ ጎለዩ ወሰበኩ በከመ ፈተዉ።በከመ ይቤ ዮሐንስ ሐዋርያ ኢሰማዕ ክሙኑ ከመ በደኃሪ መዋዕል ይመጽኡ ሐሳውያን መሲሕ። ወይእዜሰ ኮኑ ብዙኃን ሐሳውያን መሲሕ። ናግኅሥ እግረነ እምአሰሮሙ እስመ መሪር ስኩናሆሙ። ገላ፩:፰ ፩ዮሐ፪:፩

፴ መሪር ስምዐ ጽድቅ ለሐሳዊ እስመ ይትቃወማ ለሐሰቱ።መሪር ማኅቶተ ብርሃን ለሠራቂ እስመ ያስተርኢ ዐመፃሁ። መሪር ንጽሐ ሥጋ ለዘማዊ እስመ ያስተናጉዖ ለፍትወተ ዝሙት።መሪር ማዕተበ መስቀል ለሰይጣን እስመ ያነፍጾ ለእመ ርእዮ።መሪር ዒው ለአርዌ ምድር ለእመ ጥዕሞ ይቀትሎ።መሪር ትምህርተ ሐዋርያት ለመስተካህዳን እስመ ኢለበውዎ ለገጸ መጽሐፍ ወለእለሂ ለበዉ ለእኩ ተጋንዮ እስመ ኃፍረት እንዞሙ።

፴፩ ኃፍረት ምሂረ መጻሕፍት ለዘኢተምህረ።ኃፍረት ለሕፅው ለኪብ ምስለ ድንግል።ኃፍረት ሐዒነ ውሉድ ለእንተአልባቲ ጥብ። ኃፍረት ሠሪዐ ማዕድ እንዘ አልቦቱ ኅብስት። ኃፍረት ለጽሙአን ሐውፆ አፍላግ ይቡሳን፡ ኃፍረት ቀሊዐ መጻሕፍት ለዘኢየአምር ኖኅያተ። ኃፍረት እኂዘ መሰንቆ ለዘኢይክል ዝብጠተ ቃናሁ።ኃፍረት ለመስተገብረ ገራውህ ደርብዮ ኩያንው ወዐሪገ አፍራስ።ኃፍረት ለነዳይ ስኢል ዘኢይረክብ።ኃፍረት ለመስተጋድል ምስለ ዘኢይመውኦ። ኃፍረት ሰቆቃወ ብካይ ማእከለ ድርገተ ማኅሌት፡ኃፍረት ተሰርግዎ አልባስ ማእከለ መብክያን።ኃፍረት ወጢነ ትምህርት ለዘኢይፌጽም።

፴፪ ወይእዜኒ ኢናብዝኅ ነቢበ ከመ ኢይኩን ዝንጋዔ እስመ መሥዋዕተ ነግህ ይደሉ ለገቢረ ፋሲካ።ለእለሰ ይብሉ አርአያሁ አዕረገ ዲበ ዕፀ መስቀል ወአኮ ውእቱ ዘተቀነወ፡ አርአያ ወአምሳል ሃይማኖቶሙ ወምትሐት እምነቶሙ፡ ወእሙንቱሂ ኢኮኑ ክርስቲያን አላ ሥዕለ ክርስቲያን ወአምሳለ መሀይምናን እለ ይትአመኑ በሥዕል ወአኮ በአማን።

፴፫ ወእመሰ በአማን ኢኮነ ሥጋሁ ዘተቀነወ ለምንትኬ እምድኅረ ትንሣኤ ይቤሎ ለቶማስ ሀብ እዴከ ወገሰስኒ እደውየ ኅበ ተሰቅረ በሐጻውንተ መስቀል አምጽእ አጽባዕተከ ወአብእ ውስተ ገቦየ። አርአያኑ ወአምሳል በዘተቀነወ እግዚእ ኢየሱስ ተሰቅረ። ዮሐ፳+፳፯

፴፬ ርከቡኬ በከመ እምነትክሙ ገድለ እንበለ ዕሤት ወጻማ እንተ አልባቲ አክሊል። ዘንተሰ ሃይማኖተ ነሣእክሙ እምተንባላት እስመ

ስተምሩ የወደዱትንም የሚሰብኩ መምህራን ብዙዎች ሆነዋል። ሐዋርያው ዮሐንስ በኋለኛው ዘመን አሰተኞች መምህራን እንደሚመጡ አልሰማችሁም እንዳለ+ዛሬም ብዙዎች ሐሰተኞች መምህራን ተነሥተዋል ራሳችንን ከፍለጋቸው እናርቅ ተረከዞቻቸው መራሮች ናቸውና። ገላ፩:፰ ፩ዮሐ፪:፩

፴ ለሐሰተኛ ሰው እውነተኛ ምስክር ይመረራል ሐሰቱን ይቃወማታልና። ለሌባ የብርሃን ፋና መራር ነው ዓመፃው ይገለጥበታልና።ለአመንዝራ የሥጋ ንጽሕና ይመረረዋል የዝሙትን መሻት ይሰብራልና።የመስቀል ማዕተብ ለሰይጣን ይመረራል ካየው ያሳድደዋልና፡ቢቀምሰው ይገድለዋልና ዉው ለእባብ መራር ነው።የሐዋርያት ትምህርት ለከሀዲዎች መራር ነው የመጽሐፍን ምሥጢር አላስተዋሉትምና ያወቁትም እፍረት ይዟቸዋልና መገዛት ተሳናቸው።

፴፩ ላልተማረ ሰው መጻሕፍትን ማስተማር እፍረት ነው+ ለስልብ ሰው ከድንግል ጋር መተኛት እፍረት ነው+ ጡት ለሌላት ሴት ሕፃን ማሳደግ እፍረት ነው+ እንጀራ ሳይኖር ማዕድ ማዘጋጀት እፍረት ነው+ ለተጠሙ ሰዎች የደረቁ ወንዞችን መጎብኘት እፍረት ነው+ ፊደሉችን ለማያውቅ መጻሕፍትን መግለጽ እፍረት ነው+ የቅኝቱን ምት ለማይችሉ መሰንቆ መያዝ እፍረት ነው ለአራሽ ጦር መወርወር ፈረስ መጋለብም እፍረት ነው ለችግረኛ የማያገኘውን መለምን የሚያሳፍር ነው+በዘፈን ጨዋታ መካከል ልቅሶ የሚያሳፍር ነው+በሚያለቅሱ ሰዎች መካከል በልብስ ማጌጥ እፍረት ነው ለማይፈጽመው ሰው ትምህርት መጀመር እፍረት ነው።

፴፪ አሁንም መዘንጋት እንዳይመጣ መናገርን እናብዛ በፋሲካ ለማክበር የነግህ መሥዋት ይገባልና። አርአያውን ወደ ዕፀ መስቀል አወጣ የተቸረከረውም እርሱ አይደለም ለሚሉት ሃይማኖታቸው አርአያና ምሳሌ እምነታቸውም ምትሐት ነው እነርሱም በእውነት ያይደለ በምስል የሚያምኑ የክርስቲያን ምስሉች የምእመናንም ምሳሌዎች ናቸው።

፴፫ ሥጋው የተቸነከረው በእውነት ካልሆነ ስለምን ከትንሣኤው በኋላ ቶማስን እጅህን አምጣና በመስቀል ችንካሮች የተቸነከሩ ትን እጆቼን ዳስስ ጣቶችህን አምጣ ወደ ጎኔም አስገባ አለው የተቸነከረውና የተወጋው ጌታ ኢየሱስ አርአያና ምሳሌ ነውን። ዮሐ፳+፳፯

፴፬ እንደ እምነታችሁ ገድልን ያለዋጋ አክሊል የሌላትንም ድካም አገኙ ይህንን ሃይማኖት ከእስላሞች ተቀበላችሁ እነርሱ ጌታ

እሙንቱ ይብሉ ብእሲ ዘአግብኦ ለእግዚእ ኢየሱስ ተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል እስመ ኮነ አርአያሁ ከመ አርአያ ክርስቶስ በቅድሜሆሙ ለሰቃልያን ወእግዚእ ኢየሱስ ድኅነ እምሕማማተ መስቀል።እለሰ ይብሉ ከመዝ ኢድኅናን እሙንቱ በሞተ ኢየሱስ ክርስቶስ እመሰኬ ኢአምኑ ልደቶ እምአብ እፎኬ የአምኑ ሕማማተ መስቀል ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

ፙ ተፈጸመ ዘለፋሆሙ ለእለ ይብሉ አዕረገ አርአያሁ ዲበ ዕፀ መስቀል፡ ውሉደ ኅርትምና ደቂቀ ኀኮል፡ እለ ይትአመኑ በሥዕል ለሕማማተ ሥጋሁ ለአማኑኤል፡እለ ይመይጥዎ ኅበ አምሳል፡ ፍሬ ማኅፀና ለሲኦል፡ ተለውተ አሰሮሙ ለተንበላት እለ ተሐፅኑ በሐሊበ ገመል፡ ይቤ ጊዮርጊስ ርቱዐ ሃይማኖት ወሳባኬ ወንጌል፡ በስመ አምላኩ ውኩል፡ ወውስተ ቤተ እግዚአብሔር ትኩል፡ ወበምግባሩሰ በዝልጋሴ ኃጢአት ቍሱል፡ ስብሐት ለእግዚአብሔር በኵሉ አዝማን ወበኵሉ መዋዕል፡ ለዓለመ ዓለም አሜን።

.... /// ....

ኢየሱስን አሳልፎ የሰጠው ሰው በዕፀ መስቀል ላይ ተሰቀለ መልኩ በሰቃዮች ፊት እንደ ክርስቶስ መልክ ሆኗልና ጌታ ኢየሱስ ግን ከመስቀል መከራዎች ድኗል ይላሉና። እንዲህ የሚሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ያልዳኑ ናቸው ከአብ መወለዱን ካላመኑስ የመስቀል መከራ ዎቹን እንደምን ያምናሉ ለእርሱ ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን።

ፙ አርአያውን ወደ ዕፀመስቀል አወጣ የሚሉት የውርደትና የጥፋት ልጆች በምስል የሚያምኑ የአማኑኤልንም የሥጋውን መከራ ዎች በምሳሌ የሚለውጡት የሲኦል ማኅፀን ፍሬዎች በግመል ወተት ያደጉ የእስላሞችን አሠር የተከተሉ መናፍቃን ተግሣጽ ተፈጸመ። ሃይማኖቱ የቀና ወንጌልንም የሚያስተምር በአ ምላኩ ስም የታመነ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የተ ተከለ በሥራው ግን በኃጢአት ደዌ የቆሰለ ጊዮርጊስ ተናገረው፦ በዘመናት ሁሉ በጊዜም ሁሉ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን አሜን።

.... /// ....